

Liahona

Kertomuksia Jeesuksesta:

10. kansainvälisen
kuvataidekilpailun
kohokohtia, s. 22

Valmista sydäntäsi ja kotiasi Vapahtajan
paluuseen, s. 10

Vanhin Ballard puhuu kirkon
koulutuksesta 2000-luvulla, s. 28

Vanhempieni usko – pakolaisina
Tšekkoslovakiasta, s. 36

"Sen tähden jokainen, joka uskoo Jumalaan, voi varmasti toivoa parempaa maailmaa, aivan niin, sijaa Jumalan oikealla puolella, mikä toivo tulee uskosta, on ihmisten sieluille ankkurina, joka tekee heistä varmoja ja lujia saaden heidät alati tekemään runsaasti hyviä tekoja ja johdattaa heitä kirkastamaan Jumalaa."

SANOMAT

4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Rauha tässä elämässä
Presidentti Henry B. Eyring

7 Kotikäyntiopetussanoma: Perhe voi saada iloa vanhurskaudesta

KANNESSA

Edessä: Yksityiskohta Dana Mario Woodin teoksesta *Kumartakaamme Häntä*, kirkon historian museon luvalla, kopiointi kielletty. Kansilehden sisäsivu: Valokuva iStock/Thinkstock.

ERIKOISARTIKKELIT

10 Valmistamme paikkaa Herralle
Piispa Gérald J. Caussé
Meillä jokaisella on velvollisuus valmistautua Vapahtajamme tulemiseen.

14 Armon jumalallinen voima
Vanhin James J. Hamula
Me kaikki tarvitsemme Herran armoa. Tässä on kuusi tapaa, joilla voimme päästä osallisiksi tästä kaiken mahdolliseksi tekevästä voimasta.

22 10. kansainvälinen taidekilpailu: Kerrothan taas Jeesuksesta
Ihastele näitä 16:ta valikoitua teosta, jotka kuvaavat Vapahtajaa.

28 Tutkimalla ja uskon kautta
Vanhin M. Russell Ballard
Tehokas evankeliumin oppiminen vaatii sekä tutkimista että uskoa, ja opettajilla on arvokas rooli heidän auttaessaan oppilaita yhdistämään nämä kaksi.

36 Pakenemista uskon ja vapauden vuoksi
Eva Walburger
Paetessaan vapauteen vanhempani kokivat evankeliumin siunauksia useammalla kuin yhdellä tavalla.

OSASTOT

8 Opettaminen Vapahtajan tavalla: Valmistaudumme kohtaamaan Jumalan
Devin G. Durrant

40 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa

80 Kunnes taasen kohdataan: Jumalan todellinen luonne
Vanhin Jeffrey R. Holland

48

- 44 Usko, toivo ja rakkaus – toisiinsa punoutuvat hyveet**
 Vanhin Chi Hong (Sam) Wong
Kun usko, toivo ja rakkaus punotaan yhteen, ne voivat auttaa meitä tulemaan paremmiksi Jeesuksen Kristuksen seuraajiksi.

- 48 Me kirjoitamme oman onnellisen loppumme**
 Juri Kutepov
Olin päättänyt solmia avioliiton temppelissä, mutta Herra johdatti minut iankaikkisen kumppanini luo odottamattomalla tavalla.

Katsopa,
 löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: Kuinka jaat evankeliumin siunauksia muille?

- 50 Voimaa valita**
 Michael Pickett
Unelmani – tulla ammattilaiskehonrakentajaksi – oli aivan nenäni edessä. Mutta entä lähetystyöpaperit, jotka olin juuri lähettänyt?
- 52 Ole todellinen toimintasankari**
 Charlotte Larcabal
Eteenpäin ponnisteleminen tarkoittaa ryhtymistä toimeen, vaikka tilanne tuntuisi pelottavalta tai epävarmalta.
- 56 Kysymys ja vastaus**
Pyhien kirjoitusten tutkiminen on minulle vaikeaa. Miksi niitä on niin tärkeää tutkia?
- 58 Anna muutakin kuin lahjoja**
 Emmaline R. Wilson
Mitä lahjoja sinä annat tänä joulunaikana? Testaa tämän kyselyn avulla, millainen antaja olet.
- 61 Tätä lähetystyöpalvelua minä tarvitsin**
 Gabriel Costa Silva
Olin yksinäinen ja tarvitsin ystävää, mutta en osannut ollenkaan kuvitella, että lähetysaarnajat olisivat vastaus rukoukseeni.
- 62 Juliste: Älä viivyttele**
- 63 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka olla kärsivällinen**
 Presidentti Dieter F. Uchtdorf

64

- 64 Erilainen joulu**
 Jane McBride Choate
Avioeron jälkeen kaikki oli muuttunut. Voisiko joulu silti onnistua yhtä hyvin?
- 66 Rohkeita lapsia: Siunauksia Blessyn avulla**
- 68 Mormonin kirjan sankareita: Moronin haaste**
- 69 Minä voin lukea Mormonin kirjaa**
- 70 Vastauksia apostoliilta: Kuinka voin tuntea olevani lähempänä Vapahtajaa?**
 Vanhin Dale G. Renlund
- 71 Erityinen todistaja -kortit**
- 75 Meidän sivumme**
- 76 Mormonin kirjan kertomuksia: Moronin erityinen lupaus**
- 79 Väriyssivu: Minä rakastan perhettäni**

62

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati

Vastaavat apulaispäätoimittajat: James B. Martino, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Toiminnanjohtaja: Peter F. Evans

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Megan Seitz

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinkley, Eric P. Johnson, Susan Loftgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilautiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhint: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm.

2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatun, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdu, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.

Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2016 Vol. 68 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Postage Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheitaideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

”Valmistamme paikkaa Herralle”, s. 10:

Piispa Causse muistuttaa meitä vastuustamme valmistautua Vapahtajan tulemiseen. Yksi tapa valmistaa paikkaa Herralle on auttamalla niitä, jotka tarvitsevat kodin. Voisitte työskennellä vapaaehtoisina kodittomien yömajassa, kerätä tarvikkeita pakolaisille, kerätä varoja lahjoitettaviksi kirkon humanitaarisen avun rahastoon tai osallistua palvelutoimintoihin paikkakunnallanne. Voisitte myös keskustella pidempiaikaisista tavoista palvella pakolaisia, kuten ystävyshälyllä jonkun kanssa.

”Kuinka voin tuntea olevani lähempänä Vapahtajaa?”, s. 70:

Jeesus Kristus on epäilemättä syy, miksi vietämme joulua, mutta voisitte miettiä, millä tavoin voitte muistaa Vapahtajan esimerkin läpi vuoden. Voisitte pitää aivoriihen ja miettiä, kuinka luoda Kristus-keskeisempi koti kuten laittamalla Vapahtajan kuva näkyviin kodissanne, opettelemalla viikoittain ulkoa Vapahtajaa koskevia pyhien kirjoitusten kohtia tai valmistautumalla erityisellä huolellisuudella lepopäivään. Laatikka suunnitelmia siitä, kuinka toteutatte ideanne, ja kirjoittakaa päiväkirjaanne, kuinka pyrkimyksenne ovat auttaneet teitä pääsemään lähemmäksi Kristusta.

LISÄÄ INTERNETISSÄ

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org. Osoitteessa [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (englanniksi, espanjaksi ja portugalkiksi) on innoittavia sanomia, perheitaideoita sekä aineistoa, jota voit hyödyntää ystävien ja perheen kanssa.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Apostolit, 71

Armo, 14

Avioero, 64

Avoliitto, 28, 48

Jeesus Kristus, 14, 22, 42, 44, 58, 62, 69, 70, 80

Joulu, 10, 40, 41, 42, 43, 58, 62, 64, 66, 69, 70, 75

Koettelemukset, 4, 40, 43, 61

Kärsivällisyys, 48, 63

Lapset, 42, 64, 66, 75

Lähetystyö, 36, 41, 50, 61, 66

Mormonin kirja, 41, 52, 68, 76

Opettaminen, 7, 28

Pakolaiset, 10, 36

Palveleminen, 10, 58, 61, 64, 80

Perhe, suku, 7, 40, 64, 79

Pioneerit, 36

Profeetat, 71, 76

Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 28, 56, 69

Pyhä Henki, 4

Pyhäkoulu, 8, 28

Rakkaus, 44

Rauha, 4

Rukous, 48, 61

Sakramentti, 4

Temppeli, 10, 36, 48

Todistus, 28

Toinen tuleminen, 10

Toivo, 36, 44

Tärkeysjärjestys, 8, 50

Usko, 14, 22, 28, 36, 44, 48, 50, 52

Vanhurskaus, 7

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Rauha TÄSSÄ ELÄMÄSSÄ

Meille kaikille, jotka olemme tulleet kuolevaisuuteen, Vapahtaja on sanonut: ”Maailmassa te olette ahtaalla” (Joh. 16:33). Kuolevaisuudessa suorittamansa palvelutyön aikana Hän antoi opetuslapsilleen kuitenkin tämän ihmeellisen lupauksen: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa.” (Joh. 14:27.) On lohdullista tietää, että tämä lupaus henkilökohtaisesta rauhasta on tänä päivänä edelleen voimassa kaikille Hänen opetuslapsilleen.

Jotkut meistä elävät kauniissa ja rauhallisessa ympäristössä, mutta kokevat silti sisäistä kuohuntaa. Toiset tuntevat rauhaa ja täydellistä levollisuutta suuren henkilökohtaisen menetyksen, murhenäytelmän ja jatkuvien koettelemusten keskellä.

Olette saattaneet nähdä rauhan ihmeen Jeesuksen Kristuksen jonkun opetuslapsen kasvoilla tai kuulla sen hänen sanoistaan. Itse olen nähnyt sen monta kertaa. Toisinaan niin on tapahtunut sairaalahuoneessa, jonne perhe on kokoontunut Jumalan palvelijan ympärille, joka on lähellä kuolemaa.

Muistan, kun kävin katsomassa erästä naista sairaalassa muutama päivä ennen kuin hän kuoli syöpään. Olin tuonut mukanani kaksi pientä tytärtäni, koska tämä suloinen sisar oli kerran ollut heidän Alkeisyhdistyksen opettajansa.

Hänen perheensä jäsenet olivat kerääntyneet hänen vuoteensa ympärille, koska he halusivat olla hänen luonaan hänen viimeisinä hetkinään maan päällä. Yllätyin, kun hän nousi vuoteessaan istumaan. Hän kurottautui tyttärieni puoleen ja esitteli heidät kummankin erikseen kaikille perheensä jäsenille. Hän puhui aivan kuin tyttäreni

olisivat kuninkaallisia, jotka esitellään kuningattaren hovissa. Hän osasi kertoa, millä tavoin jokainen huoneessa oleva henkilö oli Vapahtajan opetuslapsi. Muistan yhä hänen äänestään kuultaneen voiman, lempeyden ja rakauden. Ja muistan, että yllätyin siitä, kuinka iloisesti hän hymyili, vaikka tiesi kuolevansa pian.

Hän oli saanut pappeuden siunauksina lohtua, mutta hän antoi meille kaikille elävän todistuksen siitä, että Herran lupaus rauhasta on totta: ”Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minussa rauha. Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman.” (Joh. 16:33.)

Hän oli ottanut vastaan Vapahtajan kutsun, kuten me kaikki voimme sen ottaa koettelemuksistamme ja vaikeuksistamme riippumatta:

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.” (Matt. 11:28–29.)

Vain seuraamalla Vapahtajaa me voimme löytää rauhaa ja levollisuutta niissä koettelemuksissa, joita tulee meidän kaikkien osaksi.

Sakramenttirukoukset auttavat meitä tietämään, kuinka löytää rauhaa elämän koettelemusten keskellä. Kun nautimme sakramentin, me voimme päättää olla uskollisia lupauksillemme seurata Häntä.

Me jokainen lupaamme muistaa Vapahtajan. Voitte muistaa Hänet sellaisella valitsemallanne tavalla, joka tuo

parhaiten sydämenne Hänen luokseen. Minulle se merkitsee toisinaan sitä, että näen mielessäni Hänet polvistuneena Getsemanen puutarhassa tai näen Hänet kutsumassa Lasarusta tulemaan ulos haudasta. Kun teen niin, tunnen olevani lähellä Häntä ja tunnen kiitollisuutta, joka tuo sydämeeni rauhaa.

Lisäksi te lupaatte pitää Hänen käskynsä. Lupaatte ottaa Hänen nimensä päällenne ja olla Hänen todistajiaan. Hän lupaa, että kun pidätte Hänen kanssaan tekemänne liitot, niin Pyhä Henki on teidän kanssanne. (Ks. OL 20:77, 79.)

Tämä tuo rauhaa ainakin kahdella tavalla. Pyhä Henki puhdistaa meidän synnistä Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta. Ja Pyhä Henki voi antaa meille rauhaa, joka tulee siitä, että saamme Jumalan hyväksynnän sekä toivon iankaikkisesta elämästä.

Apostoli Paavali puhui tästä ihmeellisestä siunauksesta: ”Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus” (Gal. 5:22).

Kun taivaalliset sanansaattajat kuuluttivat Vapahtajan syntymää, he julistivat: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä *rauha*

ihmisillä, joita hän rakastaa” (Luuk. 2:14, kursivointi lisätty). Jeesuksen Kristuksen todistajana lausun oman todistukseni siitä, että Isä ja Hänen rakas Poikansa voivat lähettää Hengen, jonka avulla me voimme löytää rauhaa tässä elämässä, tulipa meidän tai rakkaidemme osaksi mitä tahansa koetuksia. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Eyring opettaa, että sakramenttirukoukset voivat auttaa meitä tietämään, kuinka voimme löytää rauhaa koettelemustemme aikana. Ne muistuttavat meitä siitä, että pitäessämme liittomme meillä on Jumalan lupaus siitä, että Pyhä Henki on meidän kanssamme. Voisit kysyä niiltä, joita opetat, kuinka se, että Pyhä Henki on meidän kanssamme, voi auttaa meitä tuntemaan rauhaa. Voisit myös kertoa ajatuksiasi tai kokemuksen siitä, kuinka Pyhä Henki on auttanut sinua tuntemaan rauhaa jonkin koettelemuksen aikana. Voisit kannustaa niitä, joita opetat, pohdiskelemaan tätä sanomaa tällä viikolla sakramentin aikana.

Kuinka aiot muistaa Vapahtajan tällä viikolla?

Presidentti Eyring kannustaa meitä muistamaan Vapahtajan "sellaisella valitsemallanne tavalla, joka tuo parhaiten sydämenne Hänen luokseen".

Kuinka "muistat Hänet aina" koko viikon ajan (ks. OL 20:77, 79)?

Onko sinulla pyhissä kirjoituksissa lempikohtia, joissa kerrotaan Vapahtajasta? Voisit tällä viikolla merkitä pyhiin kirjoituksiin joka päivä jonkin eri kohdan ja kertoa siitä jollekulle muulle.

Laulatko mielessäsi jotakin kirkon laulua tai jotakin muuta kohottavaa laulua, kun olet allapäin? Ehkäpä voisit valita tälle viikolle jonkin sellaisen laulun, joka kertoo nimenomaan Vapahtajasta.

Pohditko Vapahtajan elämää ja sovitussuhria joka viikko sakramentin aikana? Voisit valmistautua sakramenttiin muistelemalla, miten olet valinnoissasi viikon kuluessa muistanut Vapahtajan aina, ja tekemällä parannuksen

niistä tilanteista, jolloin sinun oli vaikeaa muistaa Hänet.

Rukoiletko tilaisuuksia kertoa evankeliumista joka päivä? Pyri tällä viikolla luomaan evankeliumiaiheinen keskustelu, joka keskittyy Vapahtajaan. Voisit perheillan aikana lausua todistuksesi Vapahtajasta tai kertoa jollekulle ystävälle koulussa kokemuksesta, jonka sait kirkossa.

Aseta tällä viikolla tavoitteeksi muistaa Vapahtaja jollakin erityisellä tavalla. Kerro tavoitteestasi isälle tai äidille, siskolle tai veljelle, jollekulle johtohenkilölle tai ystävälle. Kerro hänelle viikon lopussa, miten onnistuit. Tunnette kumpikin sitä rauhaa ja onnellisuutta, josta presidentti Eyring puhui.

LAPSILLE

Tule Kristuksen luo

Vapahtaja on luvannut meille rauhaa, kun me tulemme Hänen luokseen (ks. Matt. 11:28). Tämä tarkoittaa sitä, että noudatamme Hänen esimerkkiään ja pyrimme olemaan Hänen lähellä. Leikkaa tämä kortti irti ja ripusta se paikkaan, josta näet sen usein. Millä muilla tavoin voit tulla Kristuksen luo?

- Ole kunnioitava sakramentin aikana.
- Päästä olla ystävällinen äläkä tuomitse muita.
- Lue pyhistä kirjoituksista Vapahtajasta.

- _____
- _____
- _____
- _____

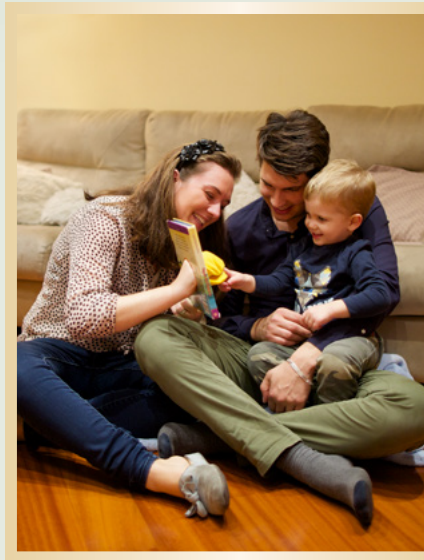
Tutki tätä aineistoa rukoillen ja etsi innoitusta saadaksesi selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle” ymmärtäminen vahvistaa uskoasi Jumalaan ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsocietylds.org.

Perhe voi saada iloa vanhurskaudesta

Jumala ”on asettanut perheen suodakseen meille iloa, auttaakseen meitä oppimaan oikeita periaatteita rakastavassa ilmapiirissä ja valmistaakseen meitä iankaikkiseen elämään”¹. Jumalan ”suuresta onnensuunnitelmasta” (ks. Alma 42:8) presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, on sanonut: ”Hänen suunnitelmansa julistaa, että ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” [2. Nefi 2:25]. Tuo ilo tulee, kun me päätämme elää sopusoinnussa Jumalan iankaikkisen suunnitelman kanssa.”²

Kristus-keskeinen koti tarjoaa parhaimmat mahdollisuudet onnistumiseen. Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista kuvailee sen olevan paikka, ”missä evankeliumia opetetaan, liitot pidetään ja rakkaus vallitsee”, missä perhe voi elää kuuliaisesti ja tulla ”lujasti [juurtuneeksi] Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin”³.

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä

presidenttikunnassa, on sanonut: ”Me voimme päättää, että teemme kaiken voitavamme tuodaksemme taivaiden voimien vaikutuksen [perheeseemme].” Ja todennäköisimmin me edistämme rakkautta, palvelua, kuuliaisuutta ja onnellisuutta kodissamme, kun ”[lapsemme] kuulevat Jumalan sanaa ja sitten koettelevat sitä uskossa. Jos he näin tekevät, heidän luonteensa muuttuu tavalla, joka tuo heidän etsimänsä onnen.”⁴

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

3. Joh. 4; 1. Nefi 8:12; 2. Nefi 5:27

VIITTEET

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 1.1.4.
2. Russell M. Nelson, ”Selestinen avioliitto”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 92.
3. Richard G. Scott, ”Jotta meillä olisi kotona rauha”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 31.
4. Henry B. Eyring, ”The Teachings of ”The Family: A Proclamation to the World””, *New Era*, syyskuu 2015, s. 5–6.
5. Richard G. Scott, ”Jotta meillä olisi kotona rauha”, s. 31.

Mieti tätä

Mitä voisimme tehdä eläksemme vanhurskaammin omassa perheessämme?

Usko, perhe,
auttaminen

Kristus-keskeisiä koteja

Pyhissä kirjoituksissa meillä on esikuvia Kristus-keskeistä kodeista. Kun Nefin isä Lehi oli kuollut, Nefi otti perheensä ja muita, jotka uskoivat Jumalan varoituksiin ja ilmoituksiin ja jotka kuuntelivat Nefin sanoja, ja he lähtivät pois lamanilaisten maasta. Tässä uudessa paikassa nefiläiset pystyivät pitämään Herran tuomiot, säädökset ja käskyt kaikessa Mooseksen lain mukaan (ks. 2. Nefi 5:6–10). Silti nefiläisten keskuudessa joistakuista tuli lopulta tottelemattomia.

Ja vaikka perheemme jäsenet voivat toisinaan ajautua pois vanhurskaudesta, kuten nefiläisille kävi, vanhin Scott sanoi, että Kristus-keskeinen koti antaa yhä ”suurenmoisimman varmuuden rauhasta ja turvapaikasta kodissamme”. Hän myönsi, että ”haasteita tai murheita tulee silti olemaan runsaasti, mutta mylerryksen keskelläkin me voimme nauttia sisäisestä rauhasta ja syvästä onnesta”⁵.

Devin G. Durrant

ensimmäinen
neuvonantaja
pyhäkoulun
ylimmässä
johtokunnassa

VALMISTAUDUMME KOHTAAMAAN JUMALAN

Pyhäkoululla on tärkeä rooli sen auttaessa meitä kaikkia valmistautumaan Jumalan kohtaamiseen. Asetatko sinä sen tärkeälle sijalle?

Mormonin kirjassa Amulek esitti voimallisen saarnan Jeesuksen Kristuksen sovituksesta (ks. Alma 34). Tämän luvun kauniiden jakeiden joukossa yksi jae kiinnittää huomioni. Siinä Amulek sanoo: ”Sillä katso, tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala” (Alma 34:32).

Koska uskomme, että tämän elämän tarkoituksena on ”valmistautua kohtaamaan Jumala”, voisimme esittää itsellemme nämä kysymykset: Mitä teen joka päivä, joka viikko ja joka kuukausi valmistautuakseni siihen taivaallisen Isämme ihmeelliseen jällelennäkemiseen? Kuinka aion käyttää minulle suodun kallisarvoisen ajan?

Kuinka valmistaudumme?

On monia tapoja, joilla voisimme viettää aikaamme valmistautuen kohtaamaan Jumalan. Viikkotasolla uskon meidän voivan olla yhtä mieltä siitä, että viikon tärkein hetki on se aika, jonka käytämme nauttiessamme sakramentin, uudistaessamme taivaallisen Isän kanssa tekemämme liitot sekä miettiessämme Hänen osoittamaansa rakkautta ja sitä toivoa, joka meillä kaikilla voi olla Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta.

Uskon myös, että sillä tunnilla, jonka vietämme pyhäkoululuokassamme, voisi olla suurempi vaikutus valmistautumiseemme kuin oivallamekaan. Mutta voidaksemme hyödyntää tuota mahdollisuutta meidän täytyy ehkä tarkastella sitä, kuinka me suhtaudumme pyhäkouluun.

Pyhäkoulun tarkoituksena on ”vahvistaa yksilöiden ja perheiden uskoa taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen opettamalla, oppimalla ja perehdyttämällä”¹. Nämä kääntymyksen välttämättömät osatekijät ovat keskeisiä pyrkimyksissämme valmistautua kohtaamaan Jumala. Olemme innoissamme siitä, että opettajat kaikkialla kirkossa pyrkivät kehittämään kykyään opettaa käyttämällä julkaisua *Opettaminen Vapahtajan tavalla* ja opettajaneuvoston kokouksia.

Entistä parempi opettaminen ei kuitenkaan yksin riitä. Sen vastaparinä täytyy olla meidän pyrkimyksemme oppia Vapahtajan tavalla. Hän on sanonut, että meidän tulee oppia ”tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 109:7). Usko on toiminnan periaate. Meidän täytyy *toimia*, jos haluamme *tietää* (ks. Joh. 7:17).

Pyhäkoululuokkamme voivat kannustaa tämän kaltaiseen opettamiseen

ja oppimiseen silloin kun ne ovat turvallisia paikkoja, joissa voimme kertoa viikon aikana saamistamme kokemuksesta ja tuntemastamme innoituksesta, kun opimme ja sovellamme käytäntöön pyhien kirjoitusten kohtia valmistautuessamme oppituntia varten. Kun me opetamme toisillemme valtakunnan oppia, kaikki voivat rakentua kaikkien sanoista (ks. OL 88:77, 122).

Nimittäkää sapattia ilon päiväksi

Hiljattain ensimmäinen presidenttikunta on kutsunut meitä kaikkia ”[nimittämään] sapattia ilon päiväksi” (Jes. 58:13). Kolmituntinen sunnuntai-kokousten kokemus auttaa meitä saavuttamaan tämän tavoitteen.

Siinä hengessä saanen esittää vielä yhden kysymyksen: Miksi me toisinaan päätämme olla hyödyntämättä täysin sitä mahdollisuutta, jonka pyhäkoulu tarjoaa?

Viime vuosina olen nähnyt pyhäkoulutunnin aikana monia erilaisia pyhäkoulun ”vaihtoehtoja”, kuten seurustelua käytävillä, seurakunnan johtohenkilöiden pitämiä puhutteluja, vaaran johtohenkilöiden järjestämää koulutusta seurakunnan vastaaville virkailijoille sekä nuorten johtohenkilöitä käsittelemässä ohjelmaansa liittyviä huolia.

Koska johtohenkilöiden aika on hyvin tiukalla, ymmärrän, miksi he saattavat käyttää pyhäkoulu-aikaa muiden asioiden tekemiseen. Mutta millainen siunaus se onkaan kaikille mukana oleville, kun seurakunnan johtohenkilöt varaavat tunnin osallistua evankeliumiaiheisiin keskusteluihin laumansa jäsenten kanssa!

Olen varma siitä, että olette kokeneet muitakin esimerkkejä ”pyhäkoulun laiminlyönnistä”. Syystä tai toisesta monista meistä on ajoittain tuntunut, ettemme saa pyhäkoululuokista niin paljon kuin haluaisimme. Olen oppinut, että oman pyhäkoulukokemukseni antoisuus määräytyy yhtä paljon oman valmistautumiseni ja osallistumiseni mukaan kuin opettajani. Pyhäkoulun ylijohdaja, veli Tad R. Callister on kirjoittanut: ”Joka kerta kun me tutkimme pyhiä kirjoituksia, tulemme luokkaan

hieman paremmin valmistautuneina, osallistumme luokan keskusteluun, esitämme kysymyksiä ja kirjoitamme muistiin pyhiä vaikutelmia, niin meistä tulee enemmän Jumalan kaltaisia ja me lisäämme näin kykyämme kokea sitä iloa, jota Hän tuntee.”²

Valmistautukaa pyhäkoulutuntiin ja varjelkaa sitä

Kutsun teitä tekemään parhaanne valmistautuaksenne pyhäkoulutuntiin ja varjellaksenne sitä. Seurakunnan jokaisen jäsenen, johtohenkilömme mukaan lukien, tulisi saada se suloinen siunaus, että voi valmistautua Jumalan kohtaamiseen joka viikko tämän tärkeän tunnin aikana. ■

VIITTEET

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 12.1.
2. Tad R. Callister, ”Oppimisen ilo”, *Liahona*, lokakuu 2016, s. 14.

Opi lisää julkaisusta *Opettaminen Vapahtajan tavalla* sekä opettajaneuvoston kokouksista sivustolla opettaminen.lds.org.

Piispa
Gérald J. Caussé
johtava piispa

VALMISTAMME
PAIKKAA
HERRALLE

*Joka kerta kun
kuulen kertomuksen
Vapahtajan syntymästä
ja maanpäällisestä
palvelutyöstä, ajattelen
henkilökohtaista
vastuutamme valmistaa
Hänet vastaanottavia
paikkoja sitä päivää
varten, jolloin Hän palaa.*

Viime vuonna juuri ennen joulua osallistuin päivällisille, jotka järjestettiin erään korkea-arvoisen ranskalaisen virkamiehen kunniaksi, joka ei ole kirkon jäsen. Päivällistilaisuus järjestettiin Joseph Smithin muistorakennuksessa Salt Lake Cityssä Utahissa.

Ennen kuin istuuduimme aterialle, veimme vieraamme kymmenenteen kerrokseen näköalaikkunan luo, joka tarjoaa vieraille kauniin näkymän temppeliaukiolle. Maisema oli miltei taianomainen Suolajärven temppelin kohotessa korkealle lukemattomien kimaltavien valojen keskellä. Seisoimme siinä useita minutteja miltei sanattomina.

Palatessamme juhlapäivällisaliin tämä virkamies esitti meille odottamattoman kysymyksen: ”Uskotteko te maailmanloppuun?” Tämä johti innoittavaan keskusteluun Herran toisesta tulemisesta sekä siitä, kuinka tärkeää meidän kaikkien on olla valmiina vastaanottamaan Hänet sinä päivänä, jona Hän palaa.

Kun ajattelin temppeliä, jota olimme juuri ihailleet, mieleeni tuli suurenmoinen ajatus: ”Palatessaan Jeesuksella on *viimeinkin* kaunis paikka, jossa asua!”

Pyhien kirjoitusten oppaassa sanotaan, että temppeli on ”*kirjaimellisesti* Herran huone”¹. Toisin sanoen se on muutakin kuin vertauskuvallinen paikka. Meidän taloudenhoitokautemme temppelit ovat valmisteltuja ja vihitettyjä rakennuksia, joihin Hän voi tulla fyysisesti. Herra on sanonut, että Hänen kirkkonsa tulee perustaa, ”jotta minun liittokansani voidaan koota yhteen sinä päivänä, *jona minä tulen temppeliini*” (OL 42:36, kursivointi lisätty).

Kuinka hätkähdyttävä kontrasti Vapahtajan vaatimattomaan alkuun kuolevaisuudessa. Hän, kuninkaiden Kuninkas ja herrojen Herra, syntyi yksinkertaiseen talliin ja Hänet pantiin seimeen, ”koska heille ei ollut tilaa majapaikassa” (Luuk. 2:7). Varhaislapsuutensa aikana Jeesus ei aina päässyt nauttimaan pysyvän kodin mukavuuksista, kuten silloin kun Hänen perheensä pakeni Egyptiin välttyäkseen erään tyrannin julmuudelta (ks. Matt. 2:13–14).

Emme tiedä yksityiskohtia Hänen perheensä oleskelusta Egyptissä, mutta todennäköisesti Hän ja Hänen vanhempansa elivät raskasta pakolaiselämää – elämää, jota voi verrata niiden monien meidän aikamme maahanmuuttajien elämään, jotka ovat paenneet sotien ja sisäisten levottomuuksien näyttämöiltä Afrikasta ja Lähi-idästä.

Myös aikuisena Jeesus antoi ymmärtää, ettei Hänellä ollut vakituista kotia. Eräänä päivänä muuan mies tuli Hänen luokseen ja sanoi: ”Minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin.” Vapahtaja vastasi: ”Ketuilla on luolansa ja taitaan linnuilla pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi.” (Luuk. 9:57–58.)

Veljeni ja sisareni, joka kerta kun kuulen kertomuksen Vapahtajan syntymästä ja maanpäällisestä palvelutyöstä, ajattelen henkilökohtaista vastuutamme valmistaa Hänet vastaanottavia paikkoja sitä päivää varten, jolloin Hän palaa. Mitä me voimme tehdä?

Menkää temppeleihin

Ensimmäiseksi, olkaamme valmiita vastaanottamaan Hänet Hänen omassa huoneessaan – temppelissä. Kukapa meistä ei olisi unelmoinut vierailuista niissä paikoissa, joissa Vapahtaja syntyi, eli ja toteutti maanpäällisen palvelutyönsä. Monet ovat huomattavin uhrauksin matkanneet Pyhään maahan. Mutta kuinka tärkeää onkaan, että käymme niissä paikoissa, joihin Hän saattaa jonakin päivänä palata. Yksi parhaita tapoja, joilla me Hänen opetuslapsinaan voimme valmistautua Hänen toiseen tulemiseensa, on mennä säännöllisesti Hänen pyhään huoneeseensa ja sitoa itsemme Häneen pyhin liitoin.

Valmistakaa kotianne

Toiseksi, me voimme tehdä kodistamme paikan, jonne Herra haluaisi jäädä. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan lukuisia kertomuksia ystävällisistä ihmisistä, jotka toivottivat Vapahtajan tervetulleeksi kotiinsa ja kestitsivät Häntä. Kysykäämme siis itseltämme: Onko oma kotini Herralle mieluihin? Onko se turvallinen, rauhallinen ja Hengen täyttämä paikka, jossa Hän viihtyisi? Kotimme ei tarvitse olla tilava tai yllellinen. Vaatimaton asunto, joka keskittyy evankeliumiin ja on täynnä huolehtivia perheenjäseniä ja ystäviä, tekisi Hänet onnelliseksi.

Kootkaa valitut

Kolmanneksi, me voimme auttaa Hänen valittujensa kokoamisessa kaikkialta maailmasta – vaikka se merkitsikin kotimme jättämistä joksikin aikaa auttaaksemme Hänen maanpäällisen valtakuntansa rakentamisessa. Jumalan

kansan historia on kertomus pyhistä, jotka ovat aina olleet valmiita ja halukkaita menemään sinne, minne Herra on halunnut heidän menevän. Ajattelen entisaikojen profeettoja, kuten Abrahamia, Iisakia, Jaakobia, Joosefia, Moosesta, Lehiä ja monia muita. Ajattelen ajan keskipäivänä vaikuttaneita Herran apostoleja, jotka hellittämättä levittivät evankeliumia eri puolille Välimeren aluetta.

Myöhempien aikojen profeetat ja apostolit sekä tuhannet lähetyssaarnaajat ovat vieneet ja vievät jatkuvasti Kristuksen sanomaa maan neljälle äärelle. He ovat halukkaita jättämään oman kotinsa mukavuudet tarjotakseen palveluaan Herran viinitarhassa.

Auttakaa avun tarpeessa olevia

Lopuksi, yksi suurenmoinen tapa valmistaa paikkaa Herralle on auttaa lähimmäisiämme, joilla ei ole kotia. Palautuksen varhaisina päivinä oli aikoja, jolloin pyhät olivat ilman suojaa. Kun he pyrkivät kohti Siionia, heidän vastustajiensa suvaitsemattomuus ja jumalattomuus pakottivat heidät usein jättämään kotinsa.

Presidentti Brigham Young (1801–1877) käytti näitä koskettavia sanoja kuvaillessaan heidän ahdinkoaan: ”Meidät on kerta toisensa jälkeen ajettu pois rauhallisista kodeistamme, ja naisemme ja lapsemme ovat joutuneet asumaan preerioilla, metsissä, teiden varsilla ja teltoissa, keskellä sydäntalvea, kärsien kaikenlaisista vaikeuksista, kohdaten jopa itse kuoleman.”²

Yksi liikuttavimmista tapahtumista tältä aikakaudelta tuo esiin Quincyn pikkukylän Illinoisissa talvella 1839. Siihen aikaan tähän uudisasukkaiden ja maatilallisten yhteisöön, joka sijaitsi Mississippijoen rantamilla, kuului noin 1 500 sielua, jotka elivät vaikeissa oloissa. Ankaran talven keskellä heidän yhteisönsä saapui yllättäen suunnilleen 5 000 kirkon jäsentä, jotka pakenivat Missourin kuvernöörin antamaa hävityskäskyä. Pyhät kärsivät äärimmäisestä hädästä ja puutteesta ylitettyään jäätyneen Mississippijoen jalkaisin. Osoittaen uskomatonta anteliaisuutta Quincyn asukkaat ottivat heidät avosylin vastaan avaten heille kotinsa ja jakaen heille niukoista muonavaroistaan.

Eräs Quincyn asukas kuvaili näiden pakolaisten saapumista: ”Monet pyhistä iloitsivat löytäessään kodistani

suojaa myrskyiltä, kunnes he löytäisivät paikan, jossa asua. Hyvin monina öinä lattiat sekä ylä- että alakerrassa olivat niin täynnä vuoteita, että oli mahdotonta laskea jalkaansa mihinkään astumatta samalla jonkin vuoteen päälle.”³

Niille meistä, joiden siunauksena on saada elää tyy-
nemmissä ja vauraammissa oloissa, näillä kertomuksilla
on suuri merkitys. Ne opettavat meitä olemaan kansa,
joka on aina valmiina auttamaan kodittomia ja puutte-
alaisia. Asuimmepa me alueella, jonne tulvii pakolaisia,
tai pienessä syrjäisessä asuinyhteisössä, niin meillä on
monia tapoja palvella niitä, joilla on vaikeuksia hankkia
elämän perustarpeet. Voimme tehdä lahjoituksia kirkon
humanitaarisen avun rahastoon. Voimme työskennellä
omalla paikkakunnallamme yhdessä muiden kanssa,
jotka tarjoavat rakastavaa palvelua apua tarvitseville.
Voimme osoittaa ystävyttämme niille, jotka ovat tulleet
asuinpaikkakunnallemme pakolaisina. Voimme toivottaa
vilpittömästi tervetulleiksi vieraat, jotka tulevat käymään
seurakunnassamme.

Yksi kauneimmista kirkon lauluistamme kertoo muu-
kalaisesta, joka löysi turvapaikan erään suurta rakkautta
osoittaneen miehen luona:

*Kun talven viimat temmelsi,
Ja hanget peitti koko maan,*

*Mä kuulin, kuinka vaikersti
Nyt yössä joku viluissaan.
Kun löysin raukan, vieraaksi
Toin hänet kohta luokseni
Ja ruokin, peitin vuoteeseen
– Sain paratiisin sydämeen. –*

*Niin silloin verho poistettiin,
Ja tunsin, ketä palvelin.
Naulojen jäljet huomasin,
Näin edessäni Kristuksen.
Hän lausui: ”Saavu luokseni,
Sä lievitithän tuskaani.
Et kääntynyt pois häveten,
On sulla palkka ikuinen.”⁴*

Olen ylpeä siitä, että kuulun kirkkoon, joka ei lak-
kaa koskaan auttamasta maapallon köyhiä ja puutteessa
olevia. Ne lukemattomat rakkaudenosoitukset, suuret
ja pienet, joita kirkko ja sen jäsenet tekevät joka päivä,
saavat minut nöyräksi. Nämä teot tulevat aina olemaan
keskeinen osa kirkon työtä, koska tämä on Jeesuksen
Kristuksen kirkko ja me pyrimme noudattamaan Hänen
esimerkkiään.

Jeesus on meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme.
Todistan, että Hän syntyi ajan keskipäivänä, että Hän elää
ja että eräänä päivänä Hän palaa kunniassa hallitsemaan
ja vallitsemaan maanpäällistä valtakuntaansa.

Kutsun teitä valmistautumaan siten, että menette useam-
min Hänen pyhään huoneeseensa, luotte turvallisen, rakas-
tavan ja rauhallisen ympäristön kotinne sekä osallistutte
Hänen valittujensa kokoamiseen maan neljältä ääreltä.
Rukoilen myös, että tunnette erityistä halua auttaa rakas-
taen niitä keskuudessanne olevia, jotka ovat kodittomia
ja puutteessa. Niin tehdessänne te valmistatte sydämes-
sänne ja kodissanne paikkaa toivottaaksenne tervetulleeksi
Vapahtajan, ja Hänen paluunsa tulee todellakin olemaan
suurenmoinen ja ihmeellinen päivä. ■

VIITTEET

1. PKO, ”Temppeli”, kursivointi lisätty.
2. Brigham Young, julkaisussa B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, osa 2, s. 509.
3. Wandle Mace, julkaisussa Ora H. Barlow, *The Israel Barlow Story and Mormon Mores*, 1968, s. 156; ks. myös s. 154–155.
4. ”On tielleni mies murheiden”, *MAP-lauluja*, 16.

**Vanhin
James J. Hamula**
seitsemänkymme-
nen koorumista

Armon

JUMALALLINEN VOIMA

*Armon tarkoituksena on suoda meille kyky pitää
käskyt täydellisemmin ja elää hurskaammin, kunnes
saavutamme Kristuksen täyteyden.*

Kaikista Jeesusta Kristusta kuvaavista ominaisuuksista merkittävin on ehkä se, että Hän on ”täynnä armoa” (Joh. 1:14). Pyhissä kirjoituksissa sana *armo* viittaa useimmiten jumalalliseen luonteeseen ja voimaan siunata, antaa lahjoja tai toimia muulla tavalla suopeasti ihmistä kohtaan. [Englanninkielinen] Raamatun sanasto esittää sen näin: ”Sanan [*armo*] pääajatus on jumalallinen keino saada apua tai voimaa. – – Armo on kaiken mahdolliseksi tekevää voimaa.” (Bible Dictionary, ”Armo”). Se antaa vastaanottajalle kyvyn tehdä tai olla sitä, mitä hän ei voi tehdä tai olla pelkästään omin voimin.

Me kaikki tarvitsemme tämän kaltaista kaiken mahdolliseksi tekevää voimaa. Me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä. Hänen lapsinaan meillä on mahdollisuus tulla Hänen kaltaisikseen.

Henkeä ja ruumista koskeva kykenemättömyytemme

Vaikka voidaankin odottaa, että me saavutamme ”Kristuksen täyteen” (ks. Ef. 4:13), me emme yksinkertaisesti pysty siihen omin voimin. Kukin meistä muodostuu kahdesta osatekijästä – iankaikkisesta hengestä ja kuolevaisesta ruumiista (ks. Abr. 3:18). Meidän iankaikkinen henkemme, joka tulee tähän maailmaan, on tulos niistä valinnoista, joita teimme kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa. Nämä ennen kuolevaisuutta tekemämme valinnat ovat osa meidän persoonallisuuttamme, luonnettamme ja hengellistä älyämme. Mikä merkittävää, henkiä ei ole kahta samanlaista (ks. Abr. 3:19). Jokaisessa hengessä on erilainen määrä hengellistä älyä eli valoa ja totuutta (ks. OL 93:36) hänen ennen kuolevaisuutta tekemiensä valintojen mukaisesti. Vaikka meidän jokaisen henki voikin syntyessä saapua kuolevaisen ruumiiseensa puhtaana ja tahrattomana ja jopa ylevänä ja suurena, niin meidän

*Kun Pietari kiinnitti katseensa
Herraan ja toimi uskossa, hänellä oli
voimaa tehdä sellaista, mihin hän ei
olisi pystynyt omin voimin – kävellä
vettä pitkin. Tällä tavoin Herran
armoa tarjotaan meille meidän
hädän hetkenämme.*

yhdenkään henki ei ole vielä täysin kehittynyt Kristuksen täyteyteen. Hengen täydellisyyteen voidaan pyrkiä kuolevaisuuden koulutuksen ja lisäksi henkimaailman kokemuksen aikana, mutta hengen täydellisyys saavutetaan lopulta vasta ylösnousemuksessa.

Meidän henkemme tämänhetkisen epätäydellisyyden lisäksi myös meidän kuolevainen ruumiimme on

epätäydellinen. Niin ihmeellinen kuin kuolevainen ruumiimme onkin, se on alttiina rappeutumiselle, heikkenemiselle ja kuolemalle sekä toiveille, haluille ja himoille, joita emme aiemmin tunteneet. Tämän kaltaisissa olosuhteissa ruumista on suunnattoman vaikeaa alistaa täysin hengen tahdolle. Liian usein henki antaa myöten ruumiin vaatimuksille. Joillakuilla suurimmista hengistä, jotka ovat tulleet maan päälle, on ollut vaikeuksia hillitä fyysistä ruumistaan. ”Minun sydämeni murehtii lihani tähden”, huudahti Nefi. ”Minä olen saarroksissa kiusausten ja syntien tähden, jotka niin helposti kietoutuvat minuun.” (2. Nefi 4:17–18; ks. myös jae 27.)

Hengen ja ruumiin välistä sotaa vaikeuttaa entisestään eräs toinenkin kuolevaisuuden tosiseikka. Meidän fyysinen ruumiimme on muodostettu ”langenneen” maailman aineksista, mikä antaa Saatanalle erityisen ”vallan orjuuttaa” (2. Nefi 2:29). Presidentti Brigham Young (1801–1877) on esittänyt seuraavan huomion: ”Älkää kuvitelko, että olisimme joskus lihassa vapaita synnin kiusauksista”, hän sanoi. ”Jotkut kuvittelevat voivansa lihassa tulla ruumiiltaan ja hengeltään pyhitetyiksi sekä tulla niin puhtaiksi, etteivät he enää milloinkaan tunne totuuden vastustajan voiman vaikutuksia. Jos ihmisen olisi mahdollista saavuttaa tällainen täydellisyyden tila lihassa, hän ei voisi kuolla eikä jäädä maailmaan, jossa synti vallitsee. – Luulen, että niin kauan kuin elämme, me saamme enemmän tai vähemmän tuntoa synnin vaikutuksia, ja lopulta meidän pitää käydä läpi kuoleman koettelemukset.”¹

Armon jumalallinen voima

Me tarvitsemme jumalallista voimaa, joka voi muuttaa meidän sielumme kaikkine tämänhetkisine heikkouksinemme ja puutteinemme jumalaksi, jolla on kaikki sen myötä tulevat voimat, hyveet ja kyvyt. Onneksi sellainen jumalallinen voima on olemassa; se on Jumalan armo. Vain Jumalan armon lahjan kautta meille ”annetaan lisää” (Abr. 3:26), niin että aikanaan me saavutamme Kristuksen täyteen. Tosiaankin, juuri näin Kristus saavutti oman täyteytensä.

Kuten Herra kertoi Joseph Smithille: ”Se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka” (OL 50:24). Mutta jos me kohtelemme huolimattomasti tai siirrämme syrjään niitä armollisia siunauksia, joita me

saamme Herralta, tai olemme jopa kokonaan välittämättä niistä, silloin ”suuremmat asiat evätään” meiltä (3. Nefi 26:10). Näissä olosuhteissa Jumalan armo ”jää turhaksi” (2. Kor. 6:1) meidän osaltamme ja lopulta joudumme kokonaan ”armon ulkopuolelle” (OL 20:32).

Kaikki tämä viittaa siihen, että meidän täytyy oppia kärsivällisyyttä itsemme ja muiden suhteen tämänhetkisissä heikkouksissamme ja puutteellisuuksissamme, ja meidän täytyy oppia sinnikkyyttä vääjäämättömän vähittäisessä kasvussa kohti täydellisyyttä.

Usko Jeesukseen Kristukseen

Sen ymmärtäminen, kuinka armo suodaan, auttaa meitä ymmärtämään, kuinka armo voi joitakin periaatteita noudattamalla täyttää meidät täysin. Usko Jeesukseen Kristukseen on ensimmäinen periaate, joka toivottaa armon tervetulleeksi (ks. Room. 5:1–2). Totuus, toivo, toiminta ja vahvistava todistus ovat uskon keskeisiä osatekijöitä ja ovat tie Herran armon vastaanottamiseen.

Ajatelkaapa esimerkiksi Pietarin kokemusta kävelemisestä vettä pitkin Herran luo. Kuten me aika ajoin, Pietari ja opetuslapset olivat keskellä myrskyävää merta. Jeesus tuli heitä kohti kävellen vettä pitkin ja pyysi heitä tulemaan luokseen. Toiveikkaana Pietari astui veneestä myrskyävään aallokkoon ja lähti kävelemään Herraa kohti. Hänen Kristukseen kohdistuva toivonsa yhdistetynä päättäväiseen toimintaan sallivat hänen saada voiman kävellä vettä pitkin. Mutta katsoessaan ympärillään raivoavaa myrskyä Pietari epäili ja alkoi vajota. ”Herra, pelasta minut!” hän huusi. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, että vastauksena ”Jeesus ojensi heti kätensä [ja] tarttui häneen”. (Matt. 14:30–31.) Kun Pietari kiinnitti katseensa Herraan ja toimi uskossa, hänellä oli voimaa tehdä sellaista, mihin hän ei olisi pystynyt omin voimin – kävellä vettä pitkin.

Kääntäessään katseensa pois Herrasta ja epäillessään Pietari irrotti itsensä siitä

voimasta, jäi omien voimiensa varaan ja alkoi vajota. Huomatkaa tarkasti, kuinka Herra vastasi Pietarin avunpyyntöön. ”Hetä” Herra ojensi kätensä pelastaakseen Pietarin. Tällä tavoin Herran armoa tarjotaan meille meidän hädän hetkenämme.

Parannus

Parannus on toinen periaate, joka antaa armon täyttää meidät. Mormon opetti: ”Siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kuulevat Herran Jumalansa ääntä; sillä nämä ovat niitä, jotka pelastuvat. Ja suokoon Jumala – –, että ihmiset voitaisiin johdattaa parannukseen ja hyviin tekoihin, jotta heidät voitaisiin palauttaa armoon armosta, tekojensa mukaan.” (Hel. 12:23–24.) Tämän pyhien kirjoitusten kohdan pohjalta on

Usko Jeesukseen Kristukseen on ensimmäinen periaate, joka toivottaa armon tervetulleeksi. Parannus on toinen periaate, joka antaa armon täyttää meidät.

selvää, että parannusta tekevä sydän ja hyvät teot ovat sopusoinnussa armon kanssa.

Miettikää Alma nuoremman esimerkkiä. Hän sekä Moosian pojat ”olivat synnintekijöistä kaikkein viheliäisimpiä” (Moosia 28:4). Kun Herran enkeli ilmestyi Almalle, tämä joutui kohtaamaan elämänsä kaikki synnit

ja pahuudet. Sinä hetkenä häntä ”kidutti iankaikkinen piina” (Alma 36:12). ”Ajatuskin tulemisesta Jumalani eteen”, hän sanoi, ”kidutti sieluni sanomattomalla kauhulla” (Alma 36:14). Mutta Alma muisti isänsä puhuneen siitä, että Jeesus Kristus tulisi sovittamaan maailman synnit. Tämä muistikuva sai hänet huudahtamaan sydämensä pohjasta: ”Oi Jeesus, sinä Jumalan poika, armahda minua” (Alma 36:18). Siinä samassa hän ei ”enää voinut muistaa [tuskiaan]” eikä hänen syntiensä ”muisto – – enää raastanut” häntä (Alma 36:19).

Alman sielua riipaiseva parannus toivotti tervetulleeksi voiman, joka puhdisti ja muutti hänet uudeksi olennoiksi. Enää hän ei pyrkinyt tuhoamaan Jumalan kirkkoa. Sen sijaan koko loppuelämänsä ajan Alma teki työtä rakentaakseen kirkkoa pyrkimällä auttamaan muita tekemään parannusta ja vastaanottamaan Pyhän Hengen. Alma nuoremman kääntymys kaikkein viheliäisimmästä synnintekijästä Jumalan profeetaksi on dramaattinen esimerkki Herran armon voimasta sekä tehdä vanhurskaaksi että pyhittää meistä jokaisen.

Nöyryys

Kolmas periaate on nöyryys. Herra opetti Moronille: ”Minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrytyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrytyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoa, heissä vahvaksi” (Et. 12:27). Heikon tekeminen vahvaksi on armon työtä.

Jos nöyryys on välttämätöntä, voisimme hyvin kysyä, mitä nöyryys on. Lyhyesti sanottuna nöyryys on sitä, että alistaa oman tahtonsa Jumalan tahtoon ja antaa kaikista saavutuksista kunnian Hänelle. Tässä suhteessa Jeesus Kristus on suurin esimerkkimme. Hänen nöyryytensä ja alistuvaisuutensa ilmenivät täydellisesti Hänen sovitusuhrinsa aikana. ”Isä”, Jeesus rukoili, ”jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun

ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.” (Matt. 26:39.) Tässä tilanteessa Jumalan armon täyteys tulvi Kristuksen ylle.

Utteruus

Neljäs periaate on utteruus. Kuten Nefi opetti kansalleen: ”Armasta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä” (2. Nefi 25:23). Jotkut saattavat lukea tämän jakeen tarkoittavan sitä, että Jumalan armo pidätetään meiltä, kunnes olemme itse ponnistelleet tehden parhaamme. Minä en ymmärrä sitä sillä tavoin. On yksinkertaisesti liian monia esimerkkejä siitä, miten Jumalan armoa on suotu ihmiselle hänen tekemättä mitään. Esimerkiksi ylösnousemuksen voima annetaan Jumalan armosta kaikille riippumatta yksilöllisistä ponnisteluista. Ymmärrän Nefin sanojen ”kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä” tarkoittavan sitä, että Jumalan armo suodaan meille, kun olemme utteria. Kuten vanhin Bruce C. Hafen, entinen seitsemänkymmenen koorumin jäsen, on kirjoittanut: ”Vapahtajan armon lahja meille ei välttämättä rajoitu ajassa kaiken sen ’jälkeen’, mitä voimme tehdä. Me voimme saada Hänen armoaan ennen omien ponnistelujemme hetkeä, sen aikana ja sen jälkeen.”²

Ajatelkaapa esimerkkiä Jeredin veljestä. Häntä käskettiin rakentamaan aluksia ja käyttämään niitä valtameren ylittämiseen. Vaihe vaiheelta Jeredin veli noudatti utterasti Herran ohjeita. Kun Jeredin veli sai alukset valmiiksi, hän huolestui siitä, miten pimeää aluksissa oli, ja pyysi Herraa antamaan valoa. Vaikka Herra olisi voinut helposti antaa Jeredin veljelle ratkaisun, Hän kysyi sen sijaan: ”Mitä sinä tahdot minun tekevän, että teillä olisi valoa aluksissanne?” (Et. 2:23.) Tämän seurauksena Jeredin veli valmisti utterasti 16 kiveä, toi ne Herran eteen ja pyysi, että Herra koskettaisi niitä, ”että ne voivat loistaa pimeässä” (ks. Et. 3:1–4).

Jeredin veli ei ollut tehnyt loppuun kaikkea, mitä Herra oli antanut hänen tehtäväkseen, mutta siitä huolimatta Herra antoi voimaansa Jeredin veljen hyväksi koskettaen kutakin kivistä ja saaden ne antamaan valoa, jota tarvittiin tulevalle matkalle. Niin tehdessään Herra osoitti halukkuutensa ja valmiutensa antaa meille jumalallisia voimiaan, kun me teemme uutterasti parhaamme.

Kuuliaisuus

Viides periaate on kuuliaisuus. ”Jos te pidätte minun käskyni”, Herra on sanonut, ”te saatte armoa armon lisäksi” (OL 93:20). Moroni ilmaisee asian näin: ”Jos te kieltätte itseltänne kaiken jumalattomuuden ja rakastatte Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsä riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa” (Moroni 10:32).

Väheksymättä Herran esittämää velvoitetta pitää käskyt tai Moronin esittämää velvoitetta kieltää itseltämme kaikki jumalattomuus meidän tulee ymmärtää, että armo ei riipu meidän täydellisestä käskyjen noudattamisestamme. Jos armo riippuisi siitä, noudattamme me käskyjä täydellisesti tai kiellämme me itseltämme täydellisesti kaiken jumalattomuuden, niin meidän alituinen epätäydellisyytemme kuolevaisuudessa estäisi meitä ikuisesti saamasta armoa. Loppujen lopuksi armon tarkoituksenahan on suoda meille kyky pitää käskyt täydellisemmin ja elää hurskaammin, kunnes saavutamme Kristuksen täyteen.

Herran esittämä velvoite pitää käskyt ja Moronin esittämä velvoite kieltää itseltämme kaikki jumalattomuus tulee ymmärtää siten, että meidän tulee tehdä näitä asioita parhaamme mukaan. Vaikka tekemme ovat tärkeitä, vieläkin tärkeämpiä ovat sydämemme aikeet.

Pyhän Hengen vastaanottaminen ja Hengen lahjojen tavoitteleminen

Viimeisenä periaatteena on vastaanottaa Pyhä Henki ja tavoitella Hengen lahjoja (ks. Moosia 18:16). Kun me otamme vastaan Pyhän Hengen, me todellakin täytymme Jumalan armolla, sillä juuri Pyhä Henki antaa ja tuo meille Jumalan pyhittäviä, kaiken mahdolliseksi ja täydelliseksi tekeviä voimia.

Tästä aiheesta vanhin Parley P. Pratt (1807–1857) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut seuraavaa: ”Pyhän Hengen lahja – tekee eläväksi kaikki älylliset kyvyt, lisää, laajentaa, suurentaa ja puhdistaa kaikki luonnolliset taipumukset ja tunteet sekä mukauttaa ne viisauden lahjan avulla niiden lainmukaiseen käyttöön. Se innoittaa, kehittää, jalostaa ja kypsyttää luonteemme kaikkia puhtaita myötätunnon tunteita, iloja, mieltymyksiä sekä senkaltaisia tunteita ja taipumuksia. Se innoittaa hyveeseen, lempeyteen, hyvyteen, hellyyteen, hyvántahtoisuuteen ja rakkauteen. Se muovaa olemuksen ja piirteiden kauneutta ihmisessä. Se edistää terveyttä ja elinvoimaa, eloisuutta ja yhteisymmärrystä. Se antaa elinvoimaa ihmisen kaikille fyysisille ja älyllisille kyvyille. Se vahvistaa ja antaa elinvoimaa hermoille. Lyhyesti sanottuna, se on ydintä luille, iloa sydämelle, valoa silmille, musiikkia korville ja elämää koko olemukselle.”³

Sellaisia siunauksia koituu meidän osaksemme, kun me vastaanotamme Pyhän Hengen meidän kasteemme ja konfirmointimme jälkeen. Vanhin Orson Pratt (1811–1881) kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Aina kun Pyhä Henki alkaa asua ihmisessä, se ei ainoastaan puhdistaa ja pyhitä häntä samassa suhteessa kuin hän antautuu sen vaikutukseen vaan antaa hänelle myös jonkin lahjan, joka on tarkoitettu hänen omaksi hyväkseen ja muiden hyväksi. – Näitä hengellisiä lahjoja jaetaan kirkon jäsenten keskuuteen heidän uskollisuutensa, olosuhteidensa, luontaisten kykyjensä, velvollisuuksiensa ja kutsumustensa mukaan, jotta kaikki saisivat oikeaa opetusta ja vahvistusta, tulisivat täydelliseksi ja pelastuisivat.”⁴

Jumalan armon riittävyys

Jeesus Kristus on täynnä armoa. Kristus on saanut armonsa runsauden Isältään saaden ”armon armon lisäksi”

(OL 93:12). Samalla tavoin me saamme armoa armon lisäksi. Meille annetaan lahjana Jumalan jokainen ominaisuus ja luonteenpiirre. Lopuksi tämä kaiken mahdolliseksi ja täydelliseksi tekevä armon voima on tarjolla, kun noudatatte uskon, parannuksen, nöyryyden, uutteruuden, kuuliaisuuden sekä Hengen ja sen lahjojen tavoittelemisen periaatteita.

Herran armo riittää kohottamaan teidät kuolemasta ja synnistä sekä lahjoittamaan teille iankaikkisen elämän. Se riittää muuttamaan teidät kokonaan ja tekemään teistä täydellisiä. Se riittää antamaan teille kyvyn käsittää täysin jumalalliset mahdollisuutenne Jumalan poikana tai tyttärenä. ■

Kirkon koululaitoksen hartaustilaisuuden puheesta ”Hänen armonsa riittää teille”, joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella 3. kesäkuuta 2014. Koko puhe on englanniksi osoitteessa devotional.byuh.edu.

Herran armo riittää kohottamaan teidät kuolemasta ja synnistä sekä lahjoittamaan teille iankaikkisen elämän. Se riittää muuttamaan teidät kokonaan ja tekemään teistä täydellisiä.

VIITTEET

1. Brigham Young, julkaisussa *Deseret News*, 3. kesäkuuta 1863.
2. Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences*, 1989, s. 155–156.
3. Parley P. Pratt, *Key to the Science of Theology: A Voice of Warning*, 1978, s. 61.
4. Orson Pratt, julkaisussa *Masterful Discourses and Writings of Orson Pratt*, toim. N. Lundwall, 1962, s. 570–571.

Jorge Cocco Santangelo 15

Jorge Orlando Cocco
Santangelo, Kutsuminen
(ks. Matt. 4: 19–20), Argentiina,
hankintapalkinnon voittaja

10. KANSAINVÄLINEN
TAIDEKILPAILU:

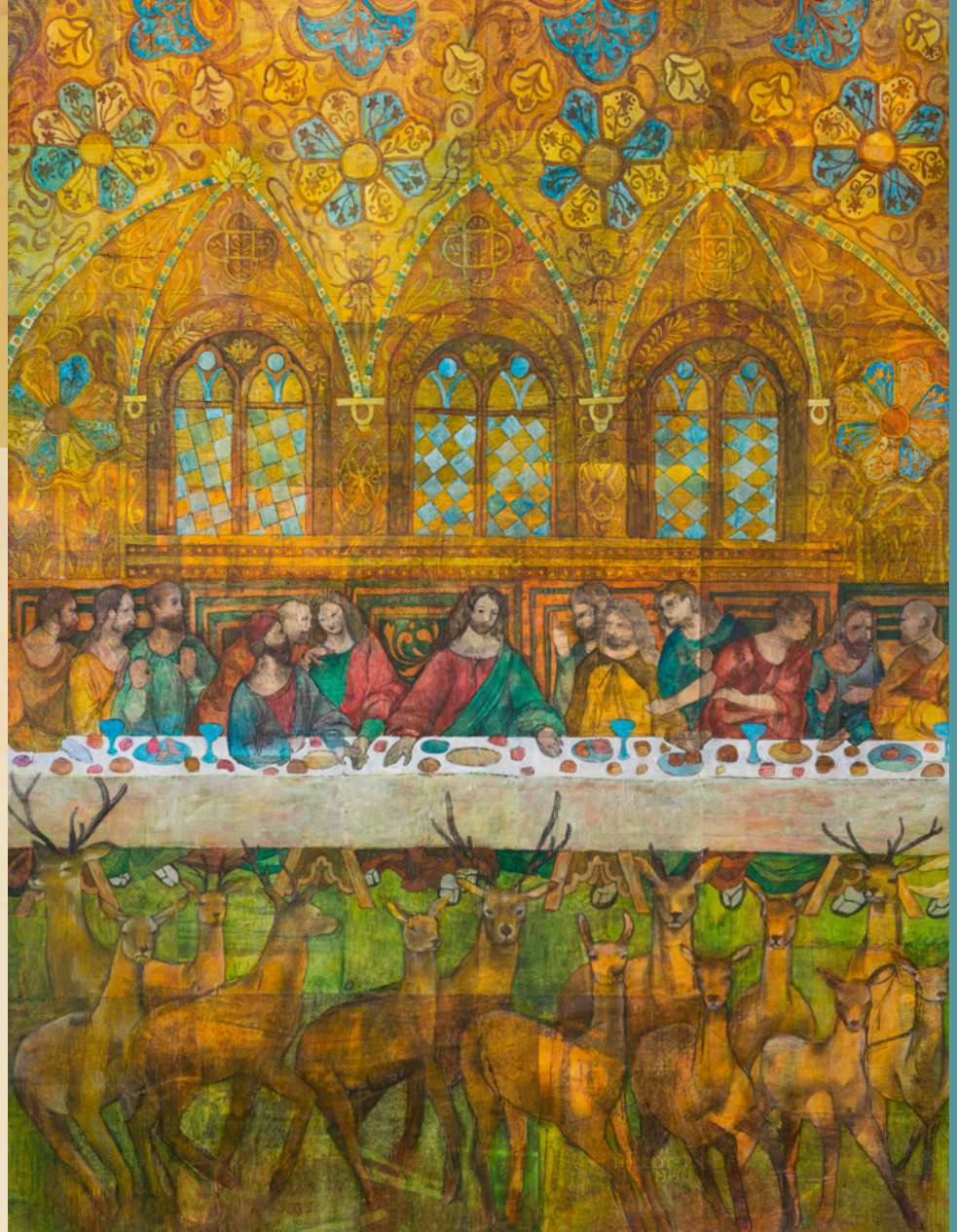
KERROTHAN
TAAS

Jeesuksesta

*Sabrina Jill Squires,
Viimeinen ateria
(ks. Joh. 13:1–35),
Yhdysvallat*

S seuraavassa on 10. kansainvälisen taidekilpailun taideteoksia, jotka olivat hiljattain näytteillä kirkon historian museossa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. Näyttelyyn valittiin 98 taideteosta kaikkiaan 944 teoksesta, joita oli lähetetty 40 maasta eri puolilta maailmaa. Taiteilijat saivat valita luomuksensa aiheeksi minkä tahansa kertomuksen Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen elämästä. Näiden kertomusten tulokset löysivät tiensä maalauksiin, piirroksiin, veistoksiin, keramiikkaan, valokuvaan, kollaaseihin, ompelutöihin, lasimaalauksiin ja digitaalisiin teoksiin.

Voit katsella näyttelyä verkossa osoitteessa lds.org/go/10art.

*Meagan Ruth Getz,
Tulimme osoit-
tamaan Hänelle
kunnioitustamme
(ks. Matt. 2:1–2),
Yhdysvallat*

*Michael Malm,
Olemaan Jumalan
kanssa (ks. PKO, JSR
Matt. 4:1), Yhdys-
vallat, hankinta-
palkinnon voittaja*

*Robin Birrell, Hän leipoi
leivät ja kuivatti kalat (ks.
Joh. 6:9–14), Yhdysvallat;
Rob Adamson, Kirkastusvuori
(ks. Matt. 17:2), Yhdysvallat*

*Elspeth Young, Minulla
on myös muita lampaita
(ks. Joh. 10:16), Yhdysvallat*

*Caitlin Maxfield
Connolly, Uskova
nainen (ks. Matt.
9:22), Yhdysvallat,
hankintapalkin-
non voittaja*

*Matthew Hyrum Dell,
Pelastussuunnitelma
(ks. Joh. 3:16),
Australia*

*Erin Meads, Lesken
ropo: Kaiken mitä
hän elääkseen tarvitsi
(ks. Mark. 12:44),
Yhdysvallat*

Michal Diane Onyon,
Hyvä paimen
(ks. Luuk. 15:4),
Yhdysvallat

Kathleen Peterson,
Jeesus ja aviorikok-
sesta tavattu nainen
(ks. Joh. 8:11),
Yhdysvallat

*Clark Kelley Price,
Tämä mies oli
todella Jumalan
Poika (ks. Mark.
15:39), Yhdysvallat*

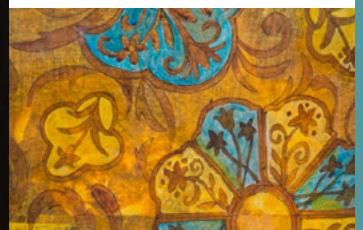
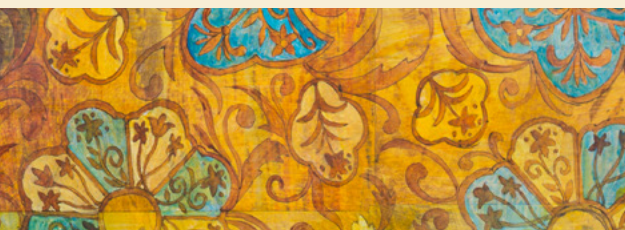

*Lester Lee Yocum,
Puutarhassa
(ks. Matt. 26:36–39),
Yhdysvallat*

*Kazuko Covington,
Lukemattomia
maailmoja
(ks. Moos. 2),
Japani*

*Daniel Alma Wilson,
Valo pimeässä
(ks. Joh. 8:12),
Yhdysvallat*

Vanhin
M. Russell Ballard

kahdentoista
apostolin
koorumista

TUTKIMALLA JA USKON KAUTTA

Toivon, että löydätte ilon ja rauhan, joka tulee tiedosta, että opettamisellanne olette koskettaneet jonkun elämää ja kohottaneet yhtä taivaallisen Isän lapsista matkalla takaisin Hänen luokseen.

Eräässä johtaville auktoriteeteille tarkoitetussa koulutusko-
kouksessa presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008)
sanoi kirkon opin opettamisesta: ”Emme voi olla liian
varovaisia. Meidän täytyy varoa, ettemme joudu pois [oikeasta
suunnasta]. Pyrkiessämme olemaan omaperäisiä ja tuoreita ja
erilaisia me saatamme opettaa asioita, jotka eivät ole täysin sopu-
soinnussa tämän Jeesuksen Kristuksen palautetun kirkon perus-
oppien kanssa. – – Meidän olisi parasta olla valppaampia. – –
Meidän täytyy olla vartijoina tornissa.”¹

Kun kirkon koulutus etenee 2000-luvulla, opettajiemme tulee
miettiä, mitä mahdollisia muutoksia heidän tulee tehdä siinä,
kuinka he valmistautuvat opettamaan, kuinka he opettavat ja
mitä he opettavat, jos he aikovat rakentaa horjumatonta uskoa
kallisarvoisten nuortemme elämässä.

Ohi ovat ne ajat, jolloin oppilas esitti vilpittömän kysymyk-
sen ja opettaja vastasi: ”Älä kannna siitä huolta!” Ohi ovat ne ajat,
jolloin oppilas nosti esiin vilpittömän huolenaiheen ja opettaja
vastasi siihen lausumalla todistuksensa, koska halusi vältellä
aihetta. Ohi ovat ne ajat, jolloin oppilaita suojeltiin niiltä, jotka
hyökkäsivät kirkkoa vastaan.

Tässä puheessa kirkon koululaitoksen uskonnonopettajille vanhin Ballard käsittelee periaatteita ja antaa neuvoja, jotka pätevät kaikkiin, jotka opettavat kirkossa.

Onneksi Herra on antanut opettajille tämän ajan-kohtaisen ja ajattoman neuvon: ”Ja koska kaikilla ei ole uskoa, etsikää uutterasti ja opettakaa toisillenne viisauden sanoja; niin, etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118).

Tämä soveltuu erityisen hyvin tähän päivään, koska kaikilla oppilaillamme ei ole riittävää uskoa kohdata edessä olevia haasteita ja koska monet heistä ovat internetin välityksellä jo altistuneet yhä maallistuneeman maailman syövyttävälle voimille – maailman, joka suhtautuu vihamielisesti uskoon, perheeseen ja evankeliumin mukaisiin tasovaatimuksiin. Internet ulottuu yhä laajemmalle kautta maailman miltei joka kotiin sekä oppilaidemme käsiin ja mieleen.

Te voitte auttaa oppilaita opettamalla heille, mitä tarkoittaa se, että he oppiessaan yhdistävät tutkimisen ja uskon. Opettakaa heitä havainnollistamalla oppitunneilla tätä taitoa ja menetelmää.

Presidentti Harold B. Lee (1899–1973) on huomauttanut:

”Haluamme muistuttaa teille, että tiedon hankkiminen uskon kautta ei ole mikään helppo tapa oppia. Se vaatii ankaraa ponnistelua ja jatkuvaa yrittämistä uskon avulla. – –

Uskon kautta oppiminen ei luonnistu laiskalta ihmiseltä. Joku on itse asiassa sanonut, että sellainen prosessi vaatii koko sielun taivuttamista, ihmismielen syvimpien sopukoiden käyttöön ottamista ja sen liittämistä Jumalan yhteyteen – että on muodostettava oikea yhteys. Vasta sitten voidaan saada ’tietoa uskon kautta.’”²

Uskon kautta saatu tieto synnyttää puhtaan todistuksen, ja puhtaalla todistuksella on voima muuttaa ihmisten elämää, kuten havainnollistetaan seuraavissa lyhyissä kertomuksissa.

Kolme kertomusta

Phoebe Carter lähti 1830-luvulla kotoaan Yhdysvaltain Mainesta kokoontuakseen pyhien kanssa Ohioon. Hän muisteli: ”Ystäväni hämmästelivät valitsemaani tietä, ja niin tein minäkin, mutta jokin sisimmässäni pakotti minua eteenpäin. Äitini murhe kotoa lähtemisestäni oli miltei enemmän kuin saatoin kestää, ja ellei sisimmässäni olisi ollut henkeä, olisin lopulta horjunut.”³

Phoebe seurasi profeetta Joseph Smithiä ja kokoontui pyhien kanssa Ohioon ja myöhemmin Utahiin, missä hän kuoli uskollisena myöhempien aikojen pyhänä ja kirkon presidentin, Wilford Woodruffin (1807–1898), tasavertaisena kumppanina ja vaimona.

Opiskellessaan collegessa Marion G. Romney (1897–1988) oli päättänyt, ettei hän voisi palvella lähetystyössä perheensä taloudellisen tilanteen vuoksi. Erään kerran hän kuitenkin kuuli vanhin Melvin J. Ballardin (1873–1939) puhuvan. Elämäkerrassa kerrotaan: ”Tuskinpa [Marion] tiesi, että yhtenä hyvin lyhyenä hetkenä hänen elämänsä suunta muuttuisi täysin.”

Kertomus jatkuu: ”Ensimmäistä kertaa Marion – – ymmärsi täysin, millaista oli olla innoituksen vaikutuksen alaisena. Läpitunkeva, kihelmöivä tunne täytti hänen sie-

lunsa. Hän – – ei ollut koskaan ollut yhtä liikuttunut kuin nyt, kun hän kuunteli tämän uusimman apostolin sanoja. – –

Apostolin kasvojen hohde ja hänen todistuksensa vilpittömyys täyttivät Marionin vastustamattomalla halulla lähteä lähetystyöhön. – – Hän tiesi, että hänen täytyi lykätä jatko-opintoja koskevia suunnitelmiaan.”⁴

Pian Marion oli matkalla Australiaan, missä hän palveli uskollisesti.

Myöhemmin hänestä tuli voimallinen apostoli ja ensimmäisen presidenttikunnan jäsen.

Viimeisen kertomuksen on esittänyt presidentti Boyd K. Packer (1924–2015), kahdentoista apostolin koorumin presidentti, siitä vaikutuksesta, joka erällä iäkkäällä opettajalla oli William E. Berrettiin. Opettajalla, joka oli Norjasta tullut käännynnäinen, oli puutteelliset englannin kielen taidot. Opettajan puutteista huolimatta presidentti Packer kuitenkin muisteli: ”Veli Berrett todisti opettajastaan: ’Me saatoimme lämmitellä käsiämme hänen uskonsa tulen loimussa.’”⁵

Myöhemmin Williamista tuli seminaarien, instituuttien ja kirkon oppilaitosten johtaja.

Phoeben, Marionin ja Williamin kohdalla puhtaan todistuksen kuulemisesta tuli se sysäys, joka muutti heidän elämänsä ikäajoiksi. Samoin voi olla niiden kohdalla, joita te opetatte. Kun ottaa huomioon nykypäivän maailman realiteetit, puhdas todistus ei kenties kuitenkaan aina riitä. Phoebe, Marion ja William olivat puhtaita ja tahrattomia sekä vapaita pornografiasta ja maailmallisuudesta, kun he olivat innoitettujen lähetysaarnajien, opettajien ja johtajien jalkojen juuressa. Henki juurtui helposti heidän pehmeään ja puhtaaseen sydämeensä.

Nykyään kertomus on aivan toisenlainen. Pornografia ja maailmallisuus saastuttavat joitakuuta oppilaistanne jo ennen kuin he edes tulevat luokkaan.

Vielä sukupolvi sitten kirkkomme historiaa, oppia ja käytäntöjä koskeva tieto, joka nuorillamme oli käytettävissään, rajoittui lähinnä kirkon painamaan aineistoon. Harvat oppilaat tulivat tekemisiin vaihtoehtoisten tulkintojen kanssa. Nuoremme elivät enimmäkseen suojattua elämää.

Silloinen opetusohjelmamme, vaikkakin hyvää tarkoitava, ei valmistanut oppilaita nykypäivää varten – aikaan, jolloin he voivat heti tutustua jokaisesta mahdollisesta näkökulmasta käytännöllisesti katsoen kaikkeen, mikä koskee kirkkoa. Nykyään se, mitä he näkevät mobiililaitteiltaan, on todennäköisesti yhtä paljon uskoa koettelevaa kuin uskoa edistävääkin. Monet nuoristamme ovat perehtyneempiä Googleen kuin evankeliumiin, herkempiä internetille kuin innoitukselle sekä käyttävät enemmän Facebookia kuin uskoa.

Oppien hallinta

Näiden haasteiden valossa kirkon kouluneuvottelukunta on hiljattain hyväksynyt seminaariin hankkeen nimeltä Oppien hallinta. Tämä uusi hanke, joka rakentuu sen pohjalta, mitä on jo tehty pyhien kirjoitusten hallinnan hyväksi, keskittyy rakentamaan ja vahvistamaan oppilaidemme uskoa Jeesukseen Kristukseen sekä lujittamaan heitä kyvyllä elää entistä paremmin evankeliumin mukaan ja käyttää sitä elämässään. Kun he ammentavat tietoa pyhistä kirjoituksista ja profeettojen sanoista, he oppivat toimimaan uskossa Kristukseen saadakseen hengellistä tietoa ja ymmärrystä Hänen evankeliumistaan. Ja he saavat mahdollisuuksia oppia soveltamaan Kristuksen oppia ja evankeliumin periaatteita niihin kysymyksiin ja haasteisiin, joita he

Monet nuoristamme ovat perehtyneempiä Googleen kuin evankeliumiin, herkempiä internetille kuin innoitukselle sekä käyttävät enemmän Facebookia kuin uskoa.

ETSIKÄÄ OPPIA

TUTKIMALLA

kuulevat ja näkevät joka päivä ikätoveriensa keskuudessa ja sosiaalisessa mediassa.

Tämä hanke on innoitettu ja ajankohtainen. Sillä tulee olemaan suurenmoinen vaikutus nuoriimme. Oppien hallinnan sekä kirkon koululaitoksen kaikkien muiden opiskeluohjelmien menestys riippuu merkittävässä määrin opettajistamme.

Mitkä ovat evankeliumin opettajien mahdollisuudet ja vastuut näiden haasteiden edessä 2000-luvulla? Tietenkin teidän opettajien täytyy rakastaa Herraa, Hänen kirkkoaan ja oppilaitanne. Teidän täytyy myös lausua puhdas todistus vilpittömästi ja usein. Lisäksi – enemmän kuin minään muuna aikana kirkkomme historiassa – oppilaanne tarvitsevat siunaukseen myös sen, että he oppivat tutkimalla ja uskon kautta opillista ja historiallista sisältöä ja taustaa sekä saavat puhtaan todistuksen, jotta he voivat kokea kokonaisvaltaisen ja kestävän kääntymyksen evankeliumiin sekä sitoutua loppuiäkseen Jeesukseen Kristukseen. Kokonaisvaltainen ja kestävä kääntymys tarkoittaa sitä, että he ”pysyvät veneessä ja pitelevät kiinni” koko elämänsä ajan.⁶

Jotta *te* ymmärtäisitte pyhien kirjoitusten ja kirkkomme historian opillisen ja historiallisen sisällön ja taustan, teidän täytyy tutkia niitä ”parhaista kirjoista”, kuten Herra on käskennyt (OL 88:118). ”Parhaita kirjoja” ovat pyhät kirjoitukset, nykyajan profeettojen ja apostolien opetukset sekä kirkkomme parhaat tutkimustiedot, mitä on saatavilla. Kun pyritte uutterasti oppimaan tutkimalla ja uskon kautta, te osaatte auttaa oppilaitanne oppimaan ne taidot ja asenteet, joita he tarvitsevat pystyäkseen erottamaan toisistaan luotettavan tiedon, joka kohottaa heitä, ja ne oppeja, historiaa ja käytäntöjä koskevat puolitotuudet ja väärät tulkinnat, jotka lannistavat heitä.

Opettakaa heille, mitä haasteita he kohtaavat turvautuessaan siihen, että internet vastaisi

iankaikkisesti merkittäviin kysymyksiin.

Muistuttakaa heille, ettei Jaakob sanonut: ”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, etsiköön sitä Googlesta!” (Ks. Jaak. 1:5.)

Viisaat ihmiset eivät turvaudu internetiin saadakseen diagnoosin ja hoitoa emotionaalisissa, mielenterveydellisissä ja terveydellisissä haasteissa – varsinkaan jos on kyse haasteista, jotka uhkaavat henkeä. Sen sijaan he etsivät lääketieteen ammattilaisia, jotka ovat saaneet koulutuksen ja valtuutuksen tunnustetuilta lääketieteen ja valtion viranomaisilta. Silloinkin viisaat pyytävät vielä toisen lausunnon.

Jos tämä on järkevä menettelytapa vastausten löytämiseksi emotionaalisissa, mielenterveydellisissä ja terveydellisissä kysymyksissä, niin se on vieläkin järkevämpi, kun kyse on iankaikkisesta elämästä. Kun jokin asia on mahdollisena uhkana hengelliselle elämällemme, kallisarvoisille perhesuhteillemme ja jäsenyydellemme valtakunnassa, meidän tulee pyytää apua harkitsevilta ja uskollisilta kirkon johtajilta. Ja tarvittaessa meidän tulee pyytää apua niiltä, joilla on asianmukainen akateeminen koulutus, kokemus ja asiantuntemus.

Juuri niin minä teen, kun tarvitsen apua omiin kysymyksiini enkä löydä vastausta itse. Pyydän apua veljiltäni kahdentoista koorumissa ja muilta, joilla on asiantuntemusta kirkon historiasta ja kirkon opista.

Evankeliumin opettajien tulee ensimmäisten joukossa – oppilaiden omien perheiden ohella – esitellä virallisia lähteitä aiheista, jotka saattavat olla vähemmän tunnettuja tai kiistanalaisia, jotta oppilaat arvioivat kaikkea myöhemmin kuulemaansa tai lukemaansa sen perusteella, mitä heille on jo opetettu.

Hengellinen rokottaminen

Me annamme rokottaa kallisarvoiset lähetysaarnajamme, ennen kuin lähetämme

USKON KAUTTA

heidät lähetykentälle, jotta he ovat suojassa taudeilta, jotka voivat olla heille vahingollisia. Samaan tapaan, ennen kuin lähetätte oppilaanne maailmaan, rokottakaa heidät antamalla heille uskollinen, syvälinen ja täsmällinen tulkinta evankeliumin opista, pyhistä kirjoituksista, kirkkomme historiasta ja niistä aiheista, jotka toisinaan ymmärretään väärin.

Mainitsen muutamia näistä aiheista, jotka ovat vähemmän tunnettuja tai kiistanalaisia: pluraaliavioliitto, näkijänkivet, ensimmäistä näkyä koskevat erilaiset kertomukset, Mormonin kirjan tai Abrahamin kirjan kääntämisprosessi, sukupuoleen liittyvät kysymykset, etninen tausta ja pappeus sekä taivaallinen Äiti.

Pyrkimykset nuortemme rokottamiseksi lankeavat usein kirkon koululaitoksen opettajien harteille. Nämä ajatukset mielessä varataa aikaa siihen, että mietitte mahdollisuussianne ja vastuitanne.

Kirkon johtajat nykyään ovat täysin tietoisia rajattomasta tiedonsaannista, ja olemme ryhtyneet ylimääräisiin ponnisteluihin tarjotaksemme täsmällistä taustaa ja ymmärrystä palautuksen opetuksista. Erinomainen esimerkki tästä pyrkimyksestä on lds.org-sivustolla julkaistut 11 evankeliumiaiheista tutkielmaa⁷, jotka tarjoavat tasapainoisen ja luotettavan tulkinnan kiistanalaisten ja kirkkoon liittyvien vähemmän tunnettujen aiheiden faktoista.

On tärkeää, että tunnette näiden tutkielmien sisällön. Jos teillä on niitä koskevia kysymyksiä, pyydän teitä kysymään joltakulta, joka on perehtynyt näihin aiheisiin ja ymmärtää niitä. Toisin sanoen, ”etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118), kun pyritte perehtymään näiden tutkielmien sisältöön.

Teidän tulee myös tutustua Joseph Smith Papers -aiheiseen verkkosivustoon⁸ ja kirkon historiaa käsittelevään osuuteen

lds.org-sivustolla sekä muuhun aineistoon, jota kirkkomme uskolliset tieteen asiantuntijat ovat laatineet.

Pyrkimys evankeliumin läpinäkyvyyteen sekä hengelliseen rokottamiseen opin ja historian syvällisen tutkimisen kautta yhdessä palavan todistuksen kanssa on paras lääke, mikä meillä on auttaaksemme oppilaita välttämään ja käsittelemään kysymyksiä, epäilyksiä tai uskon kriisejä, joita he saattavat kohdata tänä informaatioaikana.

Kun te opettajat maksatte vaaditun hinnan ymmärtääksenne paremmin kirkkomme historiaa, oppia ja käytäntöjä – paremmin kuin nykyään – te olette valmistautuneita antamaan syvällisiä, harkittuja ja innoitettuja vastauksia oppilaidenne kysymyksiin.

Yksi tapa tietää, mitä kysymyksiä oppilailanne on, on kuunnella heitä tarkkaavaisesti. Kaikkien hyvien opettajien täytyy olla hyviä kuuntelijoita. Sen lisäksi että kuuntelette oppilaitanne, rohkaiskaa heitä esittämään teille joko luokassa tai kahden kesken kysymyksiä mistä tahansa aiheesta. Yksi tärkeimmistä kysymyksistä, minkä oppilaanne voivat esittää, on ”Miksi?” ”Miksi?”-kysymys on suurenmoinen kysymys, kun se esitetään tuntien vilpittömästi halua ymmärtää. Se on kysymys, jonka lähetyssaarnaajat haluavat tutkijoidensa esittävän. Miksi me olemme täällä? Miksi hyville ihmisille tapahtuu pahaa? Miksi meidän pitäisi rukoilla? Miksi meidän pitäisi seurata Kristusta? Usein ”miksi”-kysymykset johtavat innoitukseen ja ilmoitukseen. Taivaallisen Isämme pelastussuunnitelman tunteminen auttaa teitä vastaamaan useimpiin ”miksi”-kysymyksiin.

Vielä yksi viimeinen huomautus kysymyksiin vastaamisesta. On tärkeää opettaa oppilailenne, että vaikka evankeliumi antaa vastauksen moniin – ellei useimpiin – elämän tärkeimmistä kysymyksistä, niin muutamiin

kysymyksiin vastausta ei löydy kuolevaisuudessa, koska meiltä puuttuu asianmukaiseen vastaukseen tarvittava tieto. Kuten Mormonin kirjan Jaakob opettaa: ”Katso, suuret ja ihmeelliset ovat Herran teot. Kuinka tutkimattomat ovatkaan hänen salaisuksiensa syvyydet; ja mahdotonta olisi ihmisen ymmärtää kaikkia hänen teitensä. Eikä kukaan ihminen tunne hänen teitensä, ellei niitä ilmoiteta hänelle.” (MK Jaak. 4:8; ks. myös OL 101:32–34.)

Varoituksen sana

Tarjoan vielä varoituksen sanan. Käsittäkää, että te saatatte alkaa uskoa, kuten monet oppilaistannekin, että te olette pyhien kirjoitusten, opin ja historian asiantuntijoita. Eräs äskettäinen tutkimus on tuonut esiin, että ”mitä enemmän ihmiset luulevat tietävänsä jostakin aiheesta,

profeettojen ja apostolien sanoja, pysyy mormonnews-room.org-, mormonien uutishuone.fi- ja lds.org-sivustojen avulla ajan tasalla kirkon ajankohtaisista kysymyksistä, menettelytavoista ja lausunnoista sekä turvautuu kirkkomme arvostettujen, perusteellisesti harkitsevien ja uskolisten tieteen asiantuntijoiden teoksiin sen varmistamiseksi, ettei opeta asioita, jotka ovat totuudenvastaisia, vanhentuneita tai outoja ja omituisia.

Liikojen väittämistä koskevan tutkimuksen kirjoittajat ovat huomauttaneet, että ”taipumus väittää liikojia – varsinkin kun kyse on itsearmoitetusta tuntijasta – saattaa – estää ihmistä valistamasta itseään juuri niillä alueilla, joilla hän pitää itseään niin tietäväisenä”¹⁰.

Sen lisäksi että teistä tulee elinikäisiä oppijoita, teidän täytyy myös tehdä omassa elämässänne niitä asioita, jotka sallivat Pyhän Hengen työskennellä kanssanne. Näitä asioita ovat vilpiton päivittäinen rukous, uskollinen paastoaminen, pyhien kirjoitusten ja elävien profeettojen sanojen säännöllinen tutkiminen ja pohtiminen, lepopäivän muuttaminen ilon päiväksi, sakramentin nauttiminen nöyrästi ja Vapahtajan muistaminen aina, palveleminen temppelissä mahdollisimman usein ja lopuksi tarvitsevien, köyhien ja yksinäisten auttaminen – sekä lähellä että eri puolilla maailmaa.

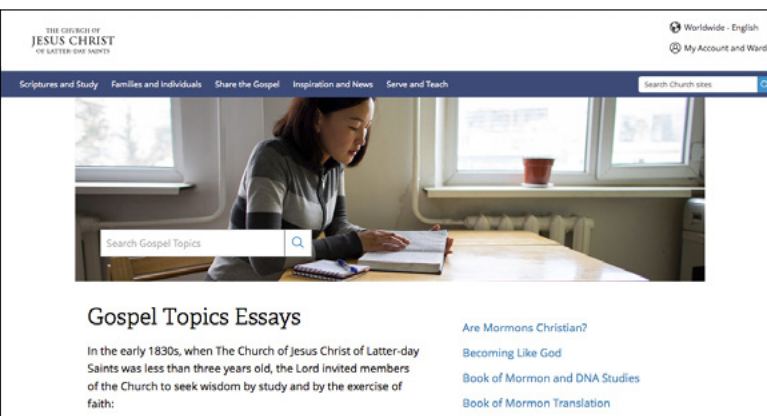
Jotta täyttäisitte mahdollisuutenne ja vastuunne asianmukaisesti, teidän tulee elää niin kuin te saarnaatte!

Olkaa rohkeita pyytämällä neuvoa ja ohjennusta niiltä, joihin luotatte: puolisoilta, pappeusjohtajilta tai esimieheltä. Kysykää heiltä, millä tavoin voitte edistää henkilökohtaista opetuslapseuttanne. Välttäkää kaikkea sellaista, mikä karkottaa Hengen.

Lisäksi saanen ehdottaa teille, että pidätte aika ajoin henkilökohtaisen puhuttelun itsellenne ja käytte läpi kohdat 2. Nefi 26:29–32, Alma 5:14–30 ja OL 121:33–46. Niin tekeminen auttaa teitä huomaamaan, millaisia kiusauksia me kaikki saatamme kohdata. Jos elämässänne jokin vaatii muutosta, niin päättäkää selvittää asia.

Välttäkää kiusausta kyseenalaistavaa työtoverienne motiiveja. Katsokaa sen sijaan syvälle omaan sydämeenne ja tutkistelkaa omia halujanne ja motiivejanne. Vasta silloin Vapahtaja voi muuttaa sydäntänne ja saattaa teidän halunne ja motiivinne sopusointuun Hänen halujensa ja motiivinsa kanssa.

Nousevan sukupolven täytyy tietää, ymmärtää ja ottaa vastaan Jumalan pelastussuunnitelma sekä osallistua

Lds.org-sivustolla julkaistut 11 evankeliumiaiheista tutkielmaa tarjoavat tasapainoisen ja luotettavan tulkinnan kirkkoon liittyvien kiistanalaisten ja vähemmän tunnettujen aiheiden faktoista.

sitä todennäköisemmin he väittävät ymmärtävänsä enemmän kuin he tietävät – jopa siinä määrin, että he teeskentelevät omaavansa jotakin tietoa – ja tekaisevat tietoja”⁹.

Tätä kiusausta *väittää liikojia* meidän evankeliumin opettajiemme tulee välttää. On aivan sopivaa sanoa: ”Minä en tiedä.” Sen sanottuunne teidän vastuunanne on kuitenkin etsiä parhaat vastaukset oppilaidenne esittämiin pohdiskeleviin kysymyksiin (ks. OL 101:32–34).

Saanen varoittaa teitä, että kun opetatte oppilaitanne ja vastaatte heidän kysymyksiinsä, älkää kertoko uskoa edistävää mutta vahvistamattomia huhuja tai vanhentuneita käsityksiä ja selityksiä opistamme ja entisaikojen käytännöistä. On aina viisasta pitää käytäntönä sitä, että tutkii elävien

siihen. Suunnitelman ymmärtäminen antaa heille jumalallisen näkemyksen, jonka avulla he voivat nähdä itsensä Jumalan poikana tai tyttärenä, mikä tarjoaa perspektiivin kirkon miltei jokaisen opin, käytännön ja menettelytavan ymmärtämiseen.

Evangeliumin opettajien täytyy ottaa vastaan mahdollisuus ja vastuu opettaa 2000-luvun nuorille suunnitelmaa koskevia oikeita periaatteita, mukaan lukien jumalallisesti vahvistettu oppi avioliitosta ja perheen roolista, kuten se määritellään perhejulistuksessa.¹¹

Oppi iankaikkisesta avioliitosta

Oppi iankaikkisesta avioliitosta ja perheestä on ratkaisevan tärkeä osa Jumalan onnensuunnitelmaa. Siihen sisältyy meidän oma temppelissä sinetöity perheemme

osana taivaallisen Isän omaa iankaikkista perhettä selestisessä valtakunnassa. Koska tämä oppi liittyy suoraan Hänen omaan perheeseensä ja Hänen omiin henkilöpsiinsa, Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa opetetaan, että Hän ”loi ihmisen mieheksi ja naiseksi” ja että Hän käski isä Aadamia ja äiti Eevaa lisääntymään ja täyttämään maan (ks. 1. Moos. 1:27–28).

On sanottu, että onnensuunnitelma alkaa perheestä ja päät-

tyy perheeseen. Perhe sai tosiaan alkunsa kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa, missä me asuimme taivaallisten vanhempiemme perheen jäseninä. Ja lopussa perheeseen liittyvät sitoumukset ja rakastavat ihmissuhteet paitsi jatkuvat myös kasvavat lisääntymisprosessin myötä (ks. OL 131:1–4; 132:19).

Ratkaiseva tekijä, joka yhdistää tämän kaiken – josta Jumalan suunnitelma ja meidän iankaikkinen kohtalomme riippuu ja jonka varassa kaikki muu on – on Vapahtajamme Jeesus Kristus. Hänen sovitusuhrinsa tekee kaiken

mahdolliseksi, myös rakastavan, huolehtivan iankaikkisen avioliiton ja perheen – mutta rajoittumatta niihin.

Herra opettaa meille, ettei kukaan naimaton ihminen, riippumatta vanhurskaudestaan, voi saada kaikkea, mitä meidän taivaallisella Isällämme on varattuna lapsilleen. Naimaton ihminen on puolet yhtälöstä. Hän ei kykene asumaan selestisen valtakunnan korkeimmassa asteessa. (Ks. 1. Kor. 11:11; OL 131:1–4.)

Teidän oppilaidenne on ymmärrettävä, että kuolevaisuuden tarkoituksena on tulla enemmän Jumalan kaltaisiksi saamalla fyysinen ruumis, käyttämällä tahdonvapautta ja omaksumalla roolit, jotka aiemmin kuuluivat ainoastaan taivaallisille vanhemmille – aviomiehen ja vaimon sekä isän ja äidin roolit.

Profeetat ovat vahvistaneet, että kaikki ne, jotka ovat kelpollisia ja jotka turvaavat Jeesukseen Kristukseen mutta joita ei ole voitu sinetöidä kumppaniin tai jotka eivät ole voineet saada lapsia tässä elämässä, saavat ne mahdollisuudet tulevassa maailmassa.

Opettakaa nuorille, että Herran kirkossa kaikki ovat tervetulleita palvelemaan Jumalaa, palvelemaan muita ihmisiä ja kasvamaan yhdessä veljinä ja sisarina evankeliumissa. Muistuttakaa heitä siitä, mitä Lehi opetti – että Jumalan kaikkia lapsiaan koskeva tavoite ja toive voidaan tiivistää seuraavasti: ”Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25).

Taivaallinen Isä haluaa meidän hyväksyvän Hänen määritelmänsä avioliitosta ja noudattavan Hänen ensimmäistä käskyään ”lisääntyä ja täyttää maa” (ks. 1. Moos. 1:28) – ei ainoastaan Hänen suunnitelmansa täyttämiseksi vaan myös kokeaksemme sitä iloa, jota Hänen suunnitelmansa on tarkoitus antaa Hänen pojilleen ja tyttärilleen.

Te kirkon opettajat, auttakaa nuoriamme saamaan selkeä ymmärrys Jumalan onnensuunnitelmasta, joka tuo Hänen lapsilleen todellista iloa. Auttakaa heitä tuntemaan se, ottamaan se vastaan, osallistumaan siihen ja puolustamaan sitä. Sen 40 vuoden kokemuksen pohjalta, jonka olen saanut palvellessani johtavana auktoriteettina, olen huolissani siitä suuresta määrästä kirkkomme jäseniä – nuorempia ja vanhempia – jotka eivät kerta kaikkiaan ymmärrä iankaikkista ja jumalallista päämääräänsä koskevaa suunnitelmaa.

Siispä, opettajatoverini, meidän tulee panna merkille ja arvostaa näitä tilaisuuksia selittää – opillisesti ja hengellisesti – miksi me uskomme siihen, että tieto Jumalan

Olkaa rohkeita pyytämällä neuvoa ja ojennusta niiltä, joihin luotatte: puolisolta, pappeusjohtajilta tai esimieheltä. Kysykää heiltä, millä tavoin voitte edistää henkilökohtaista opetuslapseuttanne.

PUHTAALLA TODISTUKSELLA

ON VOIMA MUUTTA IHMISTEN ELÄMÄÄ

suuresta onnensuunnitelmasta vastaa useimpiin ”miksi”-kysymyksiin, joita meille saatetaan esittää. Kun ilmaisemme uskovamme kuolevaisuutta edeltävään elämään, jossa me asuimme taivaallisen Isän ja taivaallisen Äidin henkilapsina, me voimme selittää, miksi tämä maailma on luotu. Yksi kuolevaisen elämän keskeinen tarkoitus on se, että voimme itse saada saman kokemuksen perheestä – ja tällä kertaa vanhempina eikä vain lapsina. Vaalikaa perusymmärrystänne opista ja tarkoituksesta, jotka koskevat taivaallisen Isämme suunnitelmaa meidän iankaikkiseksi onneksemme. Ja opettakaa sitä jatkuvasti.

Yhteenvedo

Niinpä lopuksi ja yhteenvetona näkökohdat, joista olen puhunut teille:

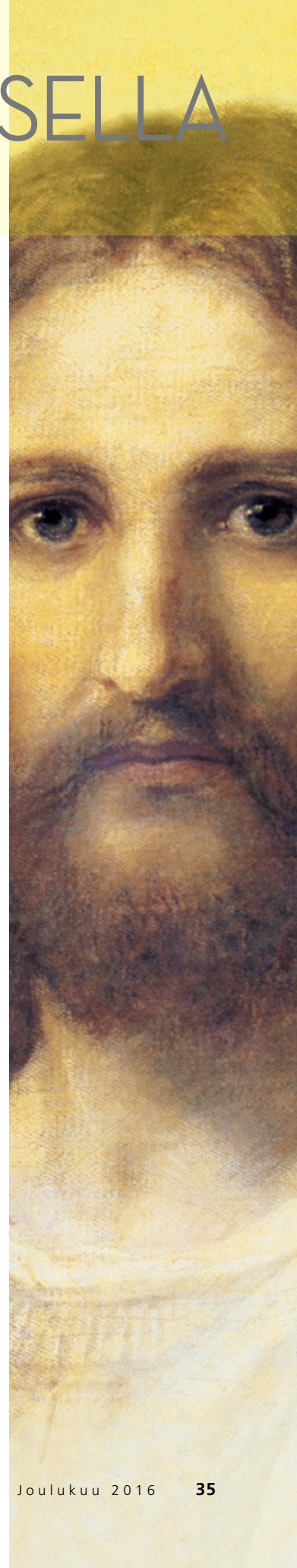
- Opettakaa oppilaita yhdistämään tutkimalla ja uskon kautta oppiminen puhtaaseen todistukseen.
- Opettakaa oppilaita pysymään veneessä ja pitelemään kiinni!
- Opettakaa oppilaita käyttämään mobiililaitteitaan hallitusti ja keskittymään siihen, että he ovat enemmän yhteydessä Pyhään Henkeen kuin internetiin.
- Rokottakaa oppilaat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin sisältämää pelastussuunnitelmaa koskevilla totuuksilla.
- Muistakaa, että ”Miksi?” voi olla erinomainen kysymys, joka johtaa evankeliumin ymmärtämiseen.
- Perehtykää evankeliumiaiheisten tutkielmien sisältöön.
- Älkää väittäkö liikoa älkääkä pelätkö sanoa: ”En tiedä.”
- Ryhtykää elinikäisiksi oppijoiksi.
- Etsikää neuvoja ja ojennusta niiltä, joihin luotatte.
- Pitäkää aika ajoin henkilökohtainen puhuttelu tarkastellaksenne omaa hengellistä valmistautumistanne, uutteruuttanne ja tehokkuuttanne.
- Opettakaa, että onnensuunnitelma alkaa perheestä ja päättyy perheeseen. Pitäkää pelastussuunnitelma mielessä koko ajan.
- Opettakaa, että avioliitto ja perhe tuovat kestävää iloa.

Muistakaa, että tutkimalla ja uskon kautta oppimisen yhdistäminen puhtaaseen todistukseen saa aikaan todellisen, pitkäaikaisen ja kestävän kääntymyksen. Ennen kaikkea muuta, vahva usko Herran Jeesuksen Kristuksen sovitukseseen on välttämätöntä hengelliselle voimалlemme ja kasvullemme.

Toivon, että löydätte ilon ja rauhan, joka tulee tiedosta, että opettamisellanne olette koskettaneet jonkun elämää ja kohottaneet yhtä taivaallisen Isän lapsista matkalla takaisin Hänen luokseen. ■

VIITTEET

1. Johtavien auktoriteettien koulutuskokous, Salt Lake City, 29. syyskuuta 1992.
2. Harold B. Lee, julkaisussa *The Teachings of Harold B. Lee*, toim. Clyde J. Williams, 1996, s. 331.
3. Ks. Edward W. Tullidge, *The Women of Mormonism*, 1877, s. 411–414.
4. Ks. F. Burton Howard, *Marion G. Romney: His Life and Faith*, 1988, s. 62–64.
5. Ks. Boyd K. Packer, ”Tunnustus kirkon rivijäsenille”, *Valkeus*, lokakuu 1980, s. 109.
6. Ks. M. Russell Ballard, ”Pysykää veneessä ja pidelkää kiinni!”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 89–92.
7. Ks. [lds.org/topics/essays](https://www.lds.org/topics/essays).
8. Ks. [josephsmithpapers.org](https://www.josephsmithpapers.org).
9. Brent W. Webb, ”Quest for Perfection and Eternal Life”, Brigham Youngin yliopiston vuosittaisen konferenssin henkilöstön kokous, 24. elokuuta 2015, s. 10, speeches.byu.edu; ks. myös Stav Atir, Emily Rosenzweig ja David Dunning, ”When Knowledge Knows No Bounds: Self-Perceived Expertise Predicts Claims of Impossible Knowledge”, *Psychological Science*, elokuu 2015, s. 1295–1303.
10. Julkaisussa Brent W. Webb, ”Quest for Perfection and Eternal Life”, s. 10.
11. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

PAKENEMISTA uskon JA VAPAUDEN VUOKSI

Eva Walburger

Sisarukseni ja minä kuulumme varttuessamme tarinoita siitä, millaisia uhrauksia vanhempamme tekivät elääkseen evankeliumin mukaan, ja meitä on siunattu heidän ponnistelujensa ansiosta. Minussa on kasvanut syvä kiitollisuuden tunne kaikesta siitä, mitä he ja muut varhaiset tšekkiläiset myöhempien aikojen pyhät tekivät, jotta heidän jälkeläisensä voisivat päästä osallisiksi evankeliumin siunauksista.

Äitini syntyi Popradissa, entisessä Tšekkoslovakiassa (nykyisessä Slovakiassa). Hänen isänsä palveli Tšekin armeijassa toisen maailmansodan aikana, ja hänen perheensä oli yksi niistä monista sotilaiden perheistä, jotka pakenivat läheisiin metsiin päästäkseen turvaan saksalaisilta miehittäjiltä. Viiden päivän ajan isovanhempani olivat käpertyneinä huovan alle äitini ja tämän siskon kanssa – iältään yksi- ja viisivuotiaat. Siellä he söivät yhtä sokeripala-annosta.

Isovanhempani eivät siihen aikaan olleet kirkon jäseniä, eivätkä he rukoilleet usein. Tämän koettelemuksen aikana heidän sydämensä kuitenkin pehmeni. Isoäitini kirjoitti päiväkirjaansa: ”Juuri tänä yönä tunsin halua polvistua pyytämään apua joltakulta, jolla on korkeampi valta. Niinpä menin jonkin matkaa metsään, polvistuin maahan ja rukoulin särkynein sydämin ja murtunein mielin. Anoin apua.”

Hänen rukoukseensa vastattiin. Jotkut perheet metsissä surmattiin löydettyäessä, mutta isovanhempiani ja heidän kahta tyttärtään varjeltiin ihmeenomaisesti. Tämän uuvuttavan

Kun vanhempani tavoittelivat uskonnonvapautta, he saivat siunauksekseen kokea ympärillään olevien myöhempien aikojen pyhien ystävällisyyttä ja hyväksyntää – Tšekkoslovakiasta Kanadaan.

ja koettelevan kokemuksen kautta Herra kylvi isovanhempieni sydämeen uskon ja luottamuksen siemenen.

Uskoa ja vainoa

Muutama vuosi myöhemmin toisen maailmansodan päätyttyä isovanhempani asuivat yhä Tšekkoslovakiassa, kun kaksi nuorta lähetyssaarnaajaa koputtivat heidän oveensa. Osallistuttuaan pienen lähetyseurakunnan kokouksiin ja lähetystyökeskusteluihin isovanhempani saivat todistuksen evankeliumin totuudesta ja päättivät mennä kasteelle. Kastepuhutteluiltaan lähetyssaarnaajat ja kirkon johtohenkilö eivät kuitenkaan saapuneet paikalle. Seurakunnan seuraavassa kokouksessa isovanhempani kuulivat, että poliittisten levottomuuksien vuoksi kaikki lähetyssaarnaajat olivat joutuneet lähtemään pois maasta. Lisäksi kaikki uskonnollinen toiminta olisi nyt kiellettyä. Siitä huolimatta sillä alueella ollut pieni pyhien ryhmä, jonka johdossa olivat nyt

Elokuussa 1968 perheeni hyvästeli kotinsa Prahassa ja livahti hiljaa tiehensä kohti Itävaltaa.

paikalliset johtajat pappeuden avaimineen, säilytti uskonsa. Isovanhempani ja tätini kastettiin salassa vuonna 1950.

Muutaman seuraavan vuoden kuluessa seurakunnan jäseniä, isoäitini ja äitini (siihen aikaan teini-ikäinen) mukaan lukien, vietiin toisinaan salaisen poliisin kuulustel-taviksi uskonnollisesta toiminnastaan. Kerran isoäitiäni kuu-lusteltiin vihamielisesti viisi tuntia. Hänen kuulustelijansa sanoivat hänelle, että he laittaisivat hänet viideksi vuodeksi vankilaan, jos he saisivat tietää, että hän opetti lapsilleen uskontoa.

Hän kirjoitti: "Pysyin rauhallisena ja sanoin: 'Jos kat-sotte minun tekevän jotakin väärää opettaessani lapsilleni uskontoa, niin silloin voitte lukita minut vankilaan.' He eivät vastanneet. Siitä lähtien he kutsuivat minut toistuvasti kuulusteltavaksi. He puhuivat kirkkoa vastaan, ja he yritti-vät saada meitä luopumaan uskostamme. Mitä enemmän he yrittivät, sitä tiukemmin takerruin kirkkoon, [sillä] tosi kirkkoa vainotaan aina."

Äitini kirjoitti päiväkirjaansa: "Näinä mitä vaikeimpina vuosina jäsenet kokoontuivat sunnuntaisin seurakunnan-johtajamme asuntoon. Emme voineet laulaa ääneen, joten kuiskasimme. Emme halunneet seurakunnanjohtajamme joutuvan vankilaan. 18 vuoden ajan kokoonnuimme näin ja unelmoimme ajasta, jolloin voisimme kaikki mennä Kallio-vuorille ja asettua asumaan [Salt Lake Cityyn]." He jaksoivat toivoa, vaikka siihen aikaan perheille myönnettiin harvoin papereita, joilla he pääsisivät lähtemään maasta.

Kun äitini varttui nuoreksi aikuiseksi, hän rukoili kaihoi-sasti sitä, että voisi solmia avioliiton kirkon jäsenen kanssa ja jollakin tavoin tulla sinetöidyksi temppelissä.

Uusi elämä

Isäni, joka oli varttunut maalaiskylässä, asui nyt kaupun-gissa ja kävi siellä koulua tavatessaan äitini. Äitini aloitteli uraansa ammattimaisena oopperalaulajana. Kun he tutustui-vat, äiti kertoi isälle kirkosta. Vaikka isää ei ollut vielä kas-tettu, vanhempani solmivat avioliiton 18. helmikuuta 1967.

Saman vuoden lopussa heitä siunattiin isoveljeni syn-tymällä. Kahdeksan kuukautta hänen syntymänsä jälkeen seurakunnanjohtaja sai ilmoitusta siitä, että jäsenten tulisi valmistautua johdettaviksi pois maasta paikkaan, jossa he voisivat vapaasti palvella Jumalaa. Elokuussa 1968 venäläiset

miehittivät Tšekkoslovakian, mikä loi kaaoksen maan rajoille ja kaikkialle maahan. Ne seurakunnan jäsenet, jotka olivat kuuliaisesti valmistautuneet, pakenivat Wieniin Itävaltaan.

Isoäitini, joka lähti maasta vanhempieni kanssa, kirjoitti: "Yöllä, kun kaikki kerrostalossa nukkuivat, me hyväste-limme kotimme ja livahdimme hiljaa tiehemme peläten, että vauva saattaisi alkaa itkeä. Meidän täytyi tehdä kaikki tämä salaa, koska rakennuksessamme oli kolme vakoojaa, jotka työskentelivät salaiselle poliisille. Herra siunasi meitä. Pääsimme pakoon. Kun lähdimme, me tiesimme, ettemme koskaan palaisi, mutta emme kuitenkaan tienneet, minne menisimme Wienistä. Tällä hetkellä emme voineet kantaa siitä huolta. Herra ilmoitti seurakunnanjohtajalle meille

Vanhempani saapuivat Calgaryyn mukanaan vain yksi matka-laukku, lastenrattaat ja muutamia dollareita. Kanadalaiset jäsenet alkoivat heti auttaa perhettäni kuljetuksissa, kauppoissa käymisessä ja asunnon löytämisessä.

antamansa lupaukset, jos pysymme uskollisina Hänelle.”

Uuteen maahan

Isoäitini, vanhempani ja kaksi muuta perhettä asuivat Böcklinstrassella sijaitsevan kirkkorakennuksen pohjakerroksessa Wienissä yli kuukauden. Tämän kuukauden aikana isäni osallistui lähetystyökeskusteluihin ja hänet kastettiin. Monet näiden kolmen perheen jäsenistä löysivät työtä, ja he panivat palkkansa yhteen, kunnes pääsivät kaikki muuttamaan Calgaryyn Albertaan Kanadaan. Calgaryssa vallinneen huonon sään vuoksi heidän lentokoneensa laskeutui Edmontoniin 5. marraskuuta 1968.

Sukulaisten, kulttuurin ja rakkaan kotimaan jättäminen on varmasti ollut pelottava uhraus, mutta vaikeudet olivat monin tavoin vasta alkamassa. Vanhemmillani oli Calgaryyn saapuessaan mukanaan vain yksi matkalaukku, lastenrattaat ja 32 Kanadan dollaria, joten he olivat suuressa puutteessa.

Kanadalaiset jäsenet alkoivat heti palvella perhettäni auttaen auliisti kuljetuksissa, kauppoissa käymisessä ja vuokra-asunnon löytämisessä. Viikon kuluessa vanhemmillani ja isoäidilläni oli koti, jossa oli vuoteet, pöytä ja tuoleja, sohva, lastensänky, vuodevaatteita, astioita ja jopa jonkin verran ruokaa kaappeissa. Äitini kirjoitti päiväkirjaansa, kuinka yllättävää ja jännittävää oli nähdä nämä odottamattomat huonekalut ja kuinka kiitollinen hän olikaan siitä, miten heitä palveltiin.

Syvän kiitollisuuden tunteiden ohella oli kuitenkin muitakin tunteita. Kulttuurisokki oli hyvin todellinen ja vaikeasti käsiteltävä. Ensimmäinen vuosi Calgaryssa oli täynnä englannin tunteja ja isällä viluisia kävelyjä töihin. Vanhempani tekivät kaiken mahdollisen luodakseen kodin tuntua, mutta tämä oli silti koettelevaa aikaa, koska siihen

liittyi hyvin paljon muutoksia. Calgaryssa uuden seurakunnan pyhät pääsivät kielimuurin yli ja heistä tuli tukijärjestelmä vasta saapuneille jäsenille. Joka sunnuntai perheeni sai voimaa, kun he osallistuivat sakramenttikoukukseen uudistaakseen liittonsa ja luottaen siihen, että Henki opettaa heille englantia.

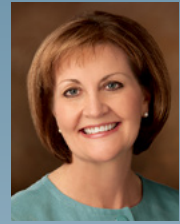
lankaikkisuuden siunaukset

Viisi jäsentä käsittävä perheemme sinetöitiin yhteen Cardstonin temppelissä Albertassa Kanadassa lokakuussa 1976. Äitini oli luonut katseensa tähän päivään yli 20 vuotta aikaisemmin, ja viimein hänen rukouksiinsa vastattiin maassa ja kielellä, joista hän ei ollut koskaan uneksintakaan nuorena. Olin siihen aikaan miltei kahdeksanvuotias, ja minulla on ihania muistoja vanhempieni sädehtivistä silmistä ja hymystä, kun me lapset astuimme sinetöimishuoneeseen.

Myös isoäitini oli temppelissä sinä päivänä. Muistan hänen innostuksensa hänen nähdessään temppelin valot, kun saavuimme Cardstoniin. Vuosia myöhemmin jäätyään eläkkeelle työstään Calgaryssa hän muutti Cardstoniin ja palveli monia tunteja temppelissä. Hän soitti siellä mielellään urkuja ja auttoi kunnioituksen luomisessa. Hänen todistuksensa ja rakkautensa Vapahtajaa kohtaan näkyivät hänen ystävällisyydessään kaikkia hänen läheisiään kohtaan. Hän on minulle esimerkki vahvasta myöhempien aikojen pyhiin kuuluvasta naisesta.

Tunnen pakahduttavaa kiitollisuutta vanhempieni – perheemme pioneereja – kohtaan heidän uhratessaan uran, sukulaiset, kotimaan ja omaisuuden. Tuntuu siltä, että he luopuivat hyvin paljosta, mutta Herra on siunannut heitä – ja heidän jälkeläisiään – hyvin runsaasti evankeliumin periaatteiden mukaisesta elämästä. ■

Kirjoittaja asuu Idahossa Yhdysvalloissa.

PALVELKAA PAKOLAISIA

”Toivomme, että te päätätte rukoillen, mitä voitte tehdä – oman aikanne ja omien olosuhteidenne mukaan – palvellaksenne pakolaisia, jotka asuvat lähiympäristössänne ja paikkakunnillanne. Tämä on tilaisuus palvella yksilöinä, perheinä ja järjestöinä tarjoten ystävyyttä, opastusta ja muuta Kristuksen kaltaista palvelua.”

Linda K. Burton, Apuhdistyksen ylijohtaja, ”Minä olin koditon”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 14.

YKSI SININEN LAMPPU

Äitini ja isäni olivat eri mieltä siitä, kuinka koristella koti joulun aikaan. Isäni oli värisokea, joten hänelle punainen, vihreä ja ruskea näyttivät kaikki samanlaisilta ja ikäviltä. Sen sijaan sininen väri näytti kirkkaalta ja kauniilta. Hän oli myös Brigham Youngin yliopiston jalkapallojoukkueen innokas kannattaja, ja yliopiston väreihin kuuluu sininen.

Koska sininen oli hänen lempiväriinsä, hän halusi ripustaa sinisiä jouluvaloja. Mutta äiti sanoi, ettei sininen ollut joulun väri, joten joka vuosi isä ripusti huolellisesti kodin katon reunan punaisia, vihreitä ja valkoisia jouluvaloja. Äitiä kiusoitellakseen hän vaihtoi yhden lampun kirkkaansiniseksi. Jos katsoi tarkkaan, niin punaisten,

vihreiden ja valkoisten valojen joukossa näkyi yksi sininen lamppu.

Joka vuosi tuo sininen lamppu loisti eri paikassa. Joskus se piilotteli nurkan takana, mistä kukaan ei huomaisi sitä, mutta joskus isä laittoi sen autotallin tai etukuistin yläpuolelle. Se oli äidin ja isän välistä kujeilua.

Eräänä vuonna isä yllättäen kuoli kaksi päivää ennen joulua. Hänen hautajaisissaan kerrottiin tarina siitä yhdestä sinisestä lampusta, joka hänellä oli tapana ripustaa joka vuosi. Seuraavana iltana äiti katsoi ulos ikkunasta. Kadun toisella puolella hänen naapurinsa kuistin yläpuolella loistavien valkoisten jouluvalojen keskellä oli yksi sininen lamppu. Muutaman päivän kuluessa monet naapurit ja

ystävät lisäsivät sinisiä lamppeja jouluvalosarjoihinsa. Jotkut koristelivat jopa kokonaisia puita sinisin lampuin.

Olen kiitollinen siitä, että äitini ystävät ja naapurit osoittivat rakkautensa häntä kohtaan koristelemalla kotinsa sinisin jouluvaloin. He auttoivat minua tietämään, mitä tarkoittaa se, että "[suree] surevien kanssa – ja [lohduttaa] niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa" (Moosia 18:9). Olen kiitollinen, että taivaallinen Isä antoi meille lahjana Poikansa. Jeesuksen Kristuksen ansiosta näen jälleen isäni. ■

Amy Brown, Utah, USA

Jos katsoi tarkkaan, niin punaisten, vihreiden ja valkoisten valojen joukossa näkyi yksi sininen lamppu.

Kun hän käveli pois, näimme hänen pitelevän kirjaa rintaansa vasten.

ANNOIMME ILOA

Mieheni ja minä olimme lähe-
tyssaarnaajia, ja palvelimme
Tarbesissa Ranskassa Pyreneiden
vuoristossa. Oli jouluaatto, ja pää-
timme mennä alas kaupunkiin
Verdun-aukiolle jakamaan Mormonin
kirjoja. Katu oli autio, ja kyselimme
itseltämme, miksi olimme ottaneet
mukaan niin monta kirjaa. Yhtäkkiä
näimme erään nuoren miehen, joka
ei tuntunut tietävän minne mennä.

Menimme hänen luokseen ja tar-
josimme hänelle Mormonin kirjaa.
Hän ilahtui kuunnellessaan meidän

kertovan evankeliumista. Hän selitti,
että hän oli sinä jouluiltana yksin ja
että hän lukisi Mormonin kirjaa eikä
tuntisi oloaan yksinäiseksi.

Kun hän oli lähtenyt, katselimme
jälleen ympärillemme kadulla kyl-
mässä illassa ja näimme erään naisen
kävelevän hitaasti meitä kohti. Hänen
silmistään loisti onnen pilkahdus, kun
ojensimme hänelle Mormonin kirjan.
Hän kertoi meille, että hän oli hiljattain
jäänyt leskeksi, ja hän oli onnellinen
siitä, että välitimme hänestä. Hän sanoi
olevansa meistä äärettömän kiitollinen.

Kun hän käveli pois, näimme hänen
pitelevän kirjaa rintaansa vasten.

Sinä iltana jaoimme kaikki
Mormonin kirjat, joita meillä oli
mukanamme. Useimmat ihmiset,
joille annoimme kirjan, olivat yksinäi-
siä, ahdistuneita ja tarvitsivat kipeästi
rakkautta. Sinä iltana mennessämme
takaisin kotiin tunsimme, että me
olimme saaneet suurimman joululah-
jan, koska olimme pystyneet anta-
maan iloa muille. ■

Jeannine Denise Fabre,
Saint-André-les-Vergers, Ranska

TERVEHDYS JEESUKSELLE

Viikkojen odotuksen jälkeen oli viimein jouluaatto. Miltei koko sukumme oli luonamme – isoäiti ja isoisä Fletcher, kolme tytärtämme sekä heidän aviomiehensä ja lapsensa. Oli tulossa pimeä, ja katuvalot syttyivät. Talot sädehtivät kauniine koristeineen, ja ikkunoista näkyi iloisesti välkehtiviä joulukuusia.

Valmistauduimme menemään ulos katsomaan joulukuvaelmaa, jonka kirkko oli monien vuosien ajan esittänyt Calgaryssa Albertassa Kanadassa. Joka jouluaatto odotimme innolla sitä, että näkisimme ulkoilmakuvaelman, jossa oli aaseja, lampaita, tietäjiä, paimenia, roomalaisia sotilaita, enkeleitä ja hyvä äänentoisto. Se toi kiireiseen juhlanviettoomme rauhan

ja rakkauden hengen sekä joulun todellisen merkityksen.

Saavuimme Heritagepuistoon, jossa kuvaelma esitettiin, ja nautimme pian Mormonien tabernaakkeli kuoron kauniista musiikista ja Vapahtajan syntymäkertomuksesta. Vanhin lapsenlapsemme Lauren oli siihen aikaan kolmi-vuotias. Hän lumoutui näkymistä, äänistä ja edessämme esitettävästä kertomuksesta. Hengityksemme huurtui jäätävässä ilmassa selkeän tähtitaivaan alla. Katselimme, kun Joosefia ja Mariaa esittävät henkilöt tottelivat keisari Augustuksen käskyä mennä verollepanoa varten Betlehemiin. Mariaa esittävä nainen odotti lasta (ks. Luuk. 2:5), ja ainoa majapaikka, jonka he löysivät, oli vaatimaton talli. Siellä

”hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen.” (Luuk. 2:7.) Kohdevalaisimet kaartuivat kukkulan ylle, jossa näimme paimenia esittävien ihmisten olevan ”yöllä ulkona vartioimassa laumaansa” (Luuk. 2:8). Yhtäkkiä enkeliksi pukeutunut näyttelijä ilmestyi dramaattisesti ilmaan, kirkkaan valon ollessa suunnattuna häneen. Lauren huudahti spontaanisti rakkautta tuntien: ”Jeesus, minä täällä, Lauren!”

Kaikki ympärillämme kuulivat hänen tervehdyksensä ja nauroivat hyväntahtoisesti nauttien yllätyksestä. Lauren erehtyi viattomasti henkilöstä, mutta sinä vuonna se tähdensi meille joulukuvaelmaa ikimuistoisella tavalla. Lauren tiesi, että Jeesus tuntee hänet,

ENKELIEN SAKRAMENTTIKOKOUS

ja me saimme muistutuksen siitä, että myös me tiedämme Hänen todellakin tuntevan meistä jokaisen. Mietimme, muistiko Lauren jotakin Vapahtajastaan, jonka luota hän oli lähtenyt vain kolme vuotta aikaisemmin. Laurenin spontaani tervehdys antoi meille toivon siitä, että mekin tunnistamme Hänet, kun tapaamme Hänet. Laurenin rakkaus Vapahtajaa kohtaan ja Hänen rakkautensa Laurenia kohtaan lämmitti sydäntämme sinä jääkylmänä jouluaattoiltana. ■

Greg Prince, Alberta, Kanada

Yhtäkkiä enkeliksi pukeutunut näyttelijä ilmestyi dramaattisesti ilmaan, kirkkaan valon ollessa suunnattuna häneen.

Muutama päivä kiitospäivän jälkeen kolmivuotias poikani Drew alkoi tulla huonovointiseksi. Joka aamu hän heräsi, söi aamupalan, puki päivävaatteet ja näytti voivan hyvin, mutta kun päivä eteni, hän kävi veltoksi eikä suostunut syömään.

Näin jatkui muutaman viikon ajan. Viimein perjantaina 18. joulukuuta kannoin Drew'n lääkäriin suunnilleen kolmelta iltapäivällä. Drew ei pystynyt seisomaan eikä kävelemään ja hänen ihonsa oli harmaa.

Katsoin lääkäriä ja sanoin: "Tällainen hän on ollut joka iltapäivä ja ilta viimeiset kolme viikkoa." Lääkäri katsoi Drew'ta kerran ja lähetti hänet heti sairaalaan. Siellä tehtiin kokeita, mutta se, mikä häntä vaivasi, ei selvinnyt.

Seuraavana päivänä Drew siirrettiin toiseen sairaalaan. Sinä sunnuntai-aamuna tunsin oloni alakuloiseksi. Kahdessa eri sairaalassa oli tehty kahden päivän aikana lukuisia kokeita, mutta kukaan ei tiennyt, mikä poikaani vaivasi. Kaiken kukkuraksi oli joulua edeltävä sunnuntai. Minulle koko vuoden mieluisin sakramenttikokous on joulukokous, ja minulta jäisivät kuulematta kaikki kauniit laulut ja puheet seurakunnassamme.

Kun mieheni ja minä kävelimme Drew'n kanssa sairaalassa kohti sitä salia, jossa sakramenttikokous siellä

pidettäisiin, olin onneton. Menin sen pöydän luo, jossa ohjelmalehtiset olivat, ja otin yhden. Kävelin yhä eteenpäin ja katselin alaspäin, kun törmäsin johonkuhun.

Kohotin katseeni ja sanoin: "Anteeksi", mutta lähellä ei ollut ketään. Kun katsoin salia, jossa sakramentti toimitettaisiin, se näytti auditoriolta. Näyttämöllä oli tuoleja puhujia varten, piano ja pöytä, jolle oli valmistettu sakramentti, sekä muutamia tuoleja sen takana. Huoneessa oli väljästi istumassa sairaita lapsia ja heidän vanhempiaan, monilla mukanaan siirrettävät tippatelineet.

Kun silmäilin huonetta, tunsin enkelien läsnäolon. Kävimme istumaan, ja kyynleet valuivat kasvoilleni tuntiessani Jumalan rakkauden lapsiaan kohtaan, jotka olivat sairaita ja kärsiviä ja joiden oli pakko olla sairaalassa kaikenlaisten sairauksien vuoksi vuoden ihanimpana aikana.

Siitä muodostui elämäni ihanin sakramenttikokous.

Lääkärit eivät koskaan saaneet selville, mikä Drew'ta vaivasi. Hänelle annettiin oireiden mukaista lääkitystä, ja sitten seuraavana päivänä hän pääsi sairaalasta. Hänellä ei ole ollut sen jälkeen mitään jälkiseurauksia, mutta se joulusakramenttikokous on jäänyt mieleeni ikiajoiksi. ■

Carrie Ketchum, Nevada, USA

**Vanhin Chi Hong
(Sam) Wong**

seitsemänkymmenen koorumista

Usko, toivo ja rakkaus – toisiinsa punoutuvat hyveet

Vaikka Mormonin kirjassa Moronin kirja on suhteellisen lyhyt – vain kymmenen lukua – se tarjoaa paljon erinomaisia neuvoja. Moroni ja Mormon opettavat kumpikin arvokkaita evankeliumin periaatteita. Kun Moroni päättää isänsä lyhennelmänä laatimaa Mormonin kirjaa, hän muistelee toistuvasti isänsä opetuksia uskon, toivon ja rakkauden välisistä yhteyksistä. Mormon ja Moroni halusivat selkeästi tähdentää näiden kolmen periaatteen tärkeyttä.

Kun aikaisemmin tutkin Mormonin kirjaa, pidin näitä kolmea periaatetta tavallisesti kuin rakennuspalikoina. Usko tulisi ensin, sitten toivo ja sitten rakkaus. Se tuntui loogiselta etenemiseltä. Kun uskomme kasvaa, me lisäämme tutkimistamme ja tietoaamme ja alamme soveltaa käytäntöön toivon periaatetta. Usko ja toivo yhdessä muovaavat meitä ja opastavat meitä poluilla, joita Vapahtaja kulki, ja me alamme omaksua rakkauden ominaisuuksia.

Viime aikoina tutkiessani olen kuitenkin alkanut ymmärtää uskoa, toivoa ja rakkautta toisenlaisella tavalla. Nykyään ajattelen niiden olevan enemmänkin toisiinsa punoutuvia hyveitä, joista kullakin on ratkaiseva tehtävä todistuksemme kasvattamisessa ja määrittämisessä.

Tyttäremme Joy valmistaa mielellään eläimiä ja esineitä kiertämällä ilmapalloja yhteen. Kun yhtenä päivänä katselin, kun hän teki sitä, ajattelin, kuinka köysi muodostuu kiertomalla useita säikeitä yhteen. Tämä auttoi minua luomaan mielikuvan uudesta ymmärryksestäni, jossa usko, toivo ja rakkaus ovat säikeitä, jotka yhdistyvät toisiinsa muodostaen lujan köyden.

Usko: ”Teillä on voima”

Usko taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen on perustekijänä paitsi iankaikkisen elämän saamisessa myös elämässämme maan päällä. ”Ja Kristus on sanonut:

**Kun punomme
yhteen uskon,
toivon ja rakkauden
päivittäisessä
elämässämme, meistä
tulee Vapahtajan
Jeesuksen Kristuksen
tosi seuraajia.**

Jos teillä on usko minuun, teillä on voima tehdä kaikki, minkä minä näen hyväksi” (Moroni 7:33). Olen käyttänyt tätä uskon avulla saatavaa voimaa monta kertaa elämässäni. Ja olen luottanut siihen, että usko kantaa minut joidenkin vaikeiden hetkien läpi.

Kun opiskelin Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella, olin

uudessa ympäristössä eikä englanti ollut äidinkieleni. Se oli haasteellista, ja tiesin, että tarvitsin tukea opiskelussani, jos aioin säilyttää stipendini. Ilman sitä en voisi jatkaa opiskeluani. Lisäksi olin tehnyt sitoumuksen, etten opiskelisi sunnuntaisin.

Eräänä päivänä kun olin lukemassa Oppia ja liittoja, eräs tietty jae teki minuun suuren vaikutuksen. Kun luin luvun 109 jaetta 7, eteeni tuli tämä lause: ”Etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta.” Siitä jakeesta tuli avain opintomenestykseeni. Kun osoitin uskoa ja opiskelin ututterasti kuutena päivänä viikossa, minua siunattiin opinnoissani. Jotkut opiskelutovereistani ihmettelivät, kuinka pärjäsini niin hyvin, vaikka en opiskellut sunnuntaisin, kuten he opiskelivat. Opin, että uskon kautta oppimalla voi voittaa monia haasteita.

Sain samanlaisen kokemuksen, kun loin uraani liike-elämässä.

Minulle tarjottiin erinomaista työmahdollisuutta, mutta olisin siinä joutunut todennäköisesti työskentelemään sunnuntaisin. Olin sitoutunut siihen, etten työskentelisi lepopäivänä. Lopulta minun oli kieltäydyttävä tarjouksesta. En voisi tinkiä sitoumuksistani pyhittää lepopäivä. Samoin kuin opiskelusitoumukseni kohdalla, minua siunattiin myöhemmin monilla muilla työmahdollisuuksilla, jotka eivät edellyttäneet minun tekemän myönnytyksiä ja jotka sallivat minun omistaa sunnuntait Herran palvelemiselle.

Kun punomme kuvitteellista köytämme, joka yhdistää meidät jumalallisiin siunauksiin, aloittakaamme lujasta uskon säikeestä.

Toivo: ”Tulevanne herätetyiksi iankaikkiseen elämään”

Me toivomme monia asioita: että etenisimme urallamme, että lapsemme

pärjäisivät, että täyttäisimme odotukset kirkon palvelutyössämme, että pysyisimme terveinä, että meillä olisi elämiseen ja perheemme elättämiseen kaikki tarvittava. Mutta mistä kumpuaa toivon korkein muoto ja mihin se voi johtaa meidät?

Mormon on sanonut: ”Minä tahtoisin puhua teille, jotka kuulutte kirkkoon, jotka olette raukaisia Kristuksen seuraajia ja jotka olette saaneet riittävän toivon, jonka kautta voitte käydä Herran lepoon” (Moroni 7:3).

Kun Mormon jatkaa meille esittämänsä kutsua tulla Kristuksen tosi seuraajiksi, hän palaa jälleen kerran toivon aiheeseen kysyessään: ”Ja mitä teidän on toivottavaa?” Sitten hän vastaa tähän ratkaisevan tärkeään kysymykseen: ”Katso, minä sanon teille, että teidän tulee toivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman kautta tulevanne herätetyiksi iankaikkiseen elämään, ja tätä teidän uskonne tähden häneen, lupauksen mukaisesti.” (Moroni 7:41.)

Tämän kaltainen toivo on erilaista kuin tavanomainen toivo. Tämä jumalallinen toivo tulee Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta. Se on iankaikkista toivoa. Ilman sellaista toivoa me tulisimme kirkkoon joka viikko tietämättä, että kaikki nämä ihmeelliset siunaukset ovat meidän ulottuvillamme. Kristuksen avulla meidän toivomme voi opastaa meidät takaisin taivaallisen Isämme luo ja iankaikkiseen elämään.

Äskettäisessä yleiskonferenssi-puheessa presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, sanoi: "[Isä] salli Poikansa tarjota sovitusuhrillaan toivon, joka lohduttaa meitä, olipa tie kotiin Hänen luokseen kenties kuinka vaikea tahansa."¹ Toivon avulla me voimme nähdä ne siunaukset ja mahdollisuudet, jotka odottavat meitä, jos pysymme uskollisina Jeesuksen Kristuksen evankeliumille ja palvelemme Häntä koko sydämeistämme, väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme.

Lisätkäämme tuon ymmärryksen turvin köyteemme seuraava säie, joka on toivo.

Rakkaus: Suotu tosi seuraajille

Kolmas hyve, joka edelleen vahvistaa köyttämme, on rakkaus. Me alamme omaksua rakkauden lahjaa, kun pyrimme vilpittömästi ottamaan mallia Vapahtajasta. Täysimääräisenä tämän lahjan antaa meille kuitenkin Jumala, kun me etsimme sitä vilpittömästi rukouksessa. Seuratessamme Häntä, joka on antanut meille elämän, me alamme oppia rakkauden eli "Kristuksen puhtaan rakkauden" (ks. Moroni 7:47) todellista merkitystä.

Kuten Mormon opettaa: "Rukoilkaas – Isää koko sydämen voimalla, että täyttyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille; että teistä tulisi Jumalan lapsia"

(Moroni 7:48). *Rauhaisina* seuraajina me olemme saattaneet saada riittävän toivon, mutta jotta meille annettaisiin rakkaus, meistä täytyy tulla *tosi* seuraajia. Jos olemme *tosi* seuraajia, meistä tulee enemmän Hänen kaltaisiaan, mikä on elämän tarkoitus.

Kun juurrutamme sydämeemme Kristuksen puhtaan rakkauden, me todennäköisemmin omaksumme Kristuksen rakkauden jumalallisen ominaisuuden – palvelaksemme sekä lähimmäistämme että Jumalaa. "Jos ihminen on sydämeltyään sävyissä ja nöyrä ja tunnustaa Pyhän Hengen voimasta, että Jeesus on Kristus, hänellä täytyy olla rakkautta, sillä ellei hänellä ole rakkautta, hän ei ole mitään; niinpä hänellä täytyy olla rakkautta" (Moroni 7:44).

Nyt meillä on köyteemme kolme keskeistä säiettä. Katsotaanpa, kuinka ne toimivat yhdessä.

Kaikki kolme toimivat yhdessä

"Sen vuoksi täytyy olla uskoa; ja jos täytyy olla uskoa, täytyy olla myös toivoa; ja jos täytyy olla toivoa, täytyy olla myös rakkautta.

Ja ellei teillä ole rakkautta, te ette mitenkään voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ettekä te voi pelastua Jumalan valtakuntaan, ellei teillä ole uskoa; ettekä voi, ellei teillä ole toivoa." (Moroni 10:20–21.)

Kun usko, toivo ja rakkaus yhdistetään, ne eivät ole minulle enää kuin rakennuspalikoita; sen sijaan ne ovat punoutuneet toisiinsa. Me emme lopeta uskon kasvattamista ja sitten saa toivoa, tai saatuaamme toivon omaksu viimein rakkautta. Ne kaikki toimivat yhdessä. Ja kun ne punoutuvat yhteen, ne yhdessä auttavat luonteemme ja todistuksemme muovaamisessa. ■

VIITE

1. Henry B. Eyring, "Lohduttaja", *Liahona*, toukokuu 2015, s. 20.

ME KIRJOITAMME OMAN ONNELLISEN LOPPUMME

Juri Kutepov

Olin ollut kirkon jäsen kymmenen vuotta, kun sain vahvistuksen siitä, että minun tuli alkaa etsiä kumppania. Ymmärsin opin selestisestä avioliitosta, ja olin rukoillut palavasti, että saisin sellaisen avioliiton ja voisin perustaa perheen. En tiennyt, kuinka löytäisin myöhempien aikojen pyhiin kuuluvan naisen Samarasta Venäjältä, missä asuin, mutta luotin siihen, että Herra auttaisi minua (ks. 1. Nefi 3:7).

Vuonna 2009 minut kutsuttiin osallistumaan sarjaan naimattomien aikuisten konferensseja, jotka pidettäisiin kymmenessä kaupungissa eri puolilla Samaran lähetyskenttää Venäjällä. Toivoin, että nämä toiminnat voisivat olla se keino, jolla tapaisin iankaikkisen kumppanini.

Iloitsin osallistumisesta konferensseihin, jotka olivat monin tavoin antoisia, mutta kuukaudet kuluivat enkä ollut vielääkään löytänyt ketään, jonka kanssa seurustella.

Aloin olla huolissani ja pyysin Herraa auttamaan minua. Vastauksena mieleeni tuli ajatuksia, jotka varoittivat minua siitä, että saattaisin tuntea kiusausta tavoitella ihmissuhteita kirkon ulkopuolelta.

Tiesin, että profeetat olivat opettaneet, että meidän tulee pyrkiä solmimaan avioliitto temppelissä, ja tiesin, että olisi mahdotonta saada ilon täyteyttä, jos puolisoni ja minä emme olisi yhtä pyrkimyksissämme seurata Vapahtajaa. Rukoilin edelleen saadakseni hengellistä voimaa vastustaa senkaltaisia kiusauksia ja saadakseni Herralta apua Hänen suunnitelmansa noudattamiseen omalla kohdallani.

Samaan aikaan aloin valmistautua säännöllistä matkaani varten Helsingin temppeliin, missä viettäisin viikon.

Junassa tapasin kolme muuta matkustajaa, joista yksi oli nainen nimeltä Marija ja joka oli naimaton. Hän oli kiehtova sekä fyysisesti että hengellisesti, ja mietin, miksen ollut tavannut ketään hänen kaltaistaan

**Olin rukoillut
löytääkseni itselleni
iankaikkisen
kumppanin, mutta
en odottanut hänen
istuvan vieressäni
junassa matkalla
kohti temppeliä!**

naista ennemmin. Muistelin aiemmin saamaani varoitusta siitä, että tuntisin kiusausta tavoitella suhdetta kirkon ulkopuolelta.

”Ole vahva”, ajattelin. ”Ole uskollinen periaatteillesi. Löydät kyllä keuhollisen ja ihanan sisaren kirkosta.”

Ajattelin, että voisin ainakin olla hyvä jäsenlähetyssaarnaaja ja kenties kertoa hänelle evankeliumista,

ja innoitusta kaivatessani otin esiin oman Mormonin kirjani lukeakseni sitä ja mietin, huomaisiko hän. Yllätyksekseni Marija huudahti: ”Luulen, että tiedän, mihin olet menossa!”

Nostin katseeni ja näin hänen pitävän kädessään omaa Mormonin kirjaansa. Häinkin oli kirkon jäsen ja myös menossa temppeliin.

Seuraavana aamuna jatkoimme matkaamme Helsinkiin linja-autolla. Sain kuulla, että Marija oli Voronežin kaupungista, joka kuuluu Moskovon läntiseen lähetyskenttään. Pidin hänestä heti ja rukoilin palavasti saadakseni johdatusta. Vastauksena tunsin hyviä tuntemuksia sydämessäni.

”Herra, meillä on vain yksi viikko temppelissä”, rukoilin. ”Autathan meitä tutustumaan toisiimme paremmin tänä aikana.”

Ja me tutustuimme. Temppelisituntojen välissä kävimme kävelyillä, söimme yhdessä, kävimme kaupassa ja juttelimme. Viikon päättyessä menimme kumpikin kotiin – Marija Voronežiin ja minä Samaraan. Mutta matkustimme toinen toisemme kotikaupunkiin tutustuaksemme toisiimme paremmin, ja 14. syyskuuta 2010 solmimme avioliiton vasta vihiytyssä Kiovan temppelissä Ukrainassa.

Marija ja minä asumme nykyään Voronežissa ja olemme onnellisia. Ymmärrämme, että sadut ovat niitä, jotka päätyvät lauseeseen ”ja he elivät onnellisina elämänsä loppuun asti”. Todellisessa elämässä me kirjoitamme itse oman onnellisen loppumme osoittamalla jatkuvasti uskollisuutemme

Herralle pitämällä temppeliliittomme, tekemällä jatkuvasti työtä avioliittomme vahvistamiseksi ja pyrkimällä olemaan Jeesuksen Kristuksen kaltaisia.

Olemme kiitollisia ihmeellisestä tapaamisestamme ja toivomme, että meidän kertomuksemme valaa toivoa ja antaa voimaa muille, jotka etsivät iankaikkista kumppaniaan. Muiden kertomukset eivät ehkä etene samoin kuin meidän, mutta Marija ja minä tiedämme, että olivatpa haasteet millaisia tahansa, Herra kuulee meidän vilpittömät rukouksemme. Hän rakastaa meitä jokaista ja kantaa huolta meistä jokaisesta. Hän johdattaa meidän kulkuamme ja sallii kaiken yhdessä koitua meidän parhaaksemme (ks. OL 90:24), jos vain annamme Hänen tehdä niin. ■

Kirjoittaja asuu Voronežissa Venäjällä.

JUMALAN KARTTA ONNEEN

”Me kaikki etsimme onnea, ja me kaikki yritämme saada

omalle kertomuksellemme onnellisen lopun. Jumala tietää, kuinka sen saa! Ja Hän on laatinut teille kartan. Hän tuntee tien. Hän on rakas taivaallinen Isänne, joka tavoittelee teidän hyväänne, teidän onneanne. Hän haluaa täydellisen ja puhtaan Isän koko rakkaudella, että saavuttatte taivaallisen määränpäännne. Kartta on kaikkien saatavilla.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Kertomuksenne onnellinen loppu”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 127.

VOIMAA VALITA

Michael Pickett

Olin haltioissani, kun yhtenä päivänä eräs mies soitti minulle ja sanoi nähneensä minun kehonrakennusesityksiäni ja haluavansa sponsoroida minua. Hän maksaisi vaatteeni ja proteiiniini ja lennättäisi minut Eurooppaan esiintymään näytöksissä siellä. Hän jopa sanoi, että voisin päästä lehteen. Kehonrakennus oli intohimoni, ja tämä oli unelmani! Ainoa ongelma oli siinä, että muutama päivä aikaisemmin olin lähettänyt lähetystyöpaperini. Sanoin miehelle, että miettin hänen tarjoustaan ja soittaisin hänelle takaisin.

Edessäni oli elämäni vaikein päätös. Vanhemmilleni sponsorin hyväksyminen ei ollut vaihtoehto. He sanoivat: "Ehkä saat tämän mahdollisuuden lähetystyösi jälkeen." Mutta en voinut lakata ajattelemasta sitä. Tiesin, että minun pitäisi mennä lähetystyöhön ja palvella Herraa, mutta unelmani oli siinä aivan nenäni edessä.

Kyselin monilta ystäviltäni, mitä minun pitäisi heidän mielestään tehdä. Jotkut sanoivat, että minun pitäisi ottaa sponsori, kun taas toiset sanoivat, että näin Saatana pyrki vastustamaan minua, koska hän ei halunnut minun palvelevan lähetystyössä.

Yhtenä päivänä eräs hyvä ystäväni jakoi minulle presidentti Ezra Taft Bensonin (1899–1994) seuraavat sanat: "Miehet ja naiset, jotka luovuttavat elämänsä Jumalalle, huomaavat, että Hän pystyy saamaan heidän elämästään irti paljon enemmän kuin he itse saisivat. Hän syventää heidän iloaan, avartaa heidän näkemystään, kirkastaa heidän ymmärrystään, vahvistaa heidän lihaksiaan, kohottaa heidän mielialaansa, moninkertaistaa heidän siunauksiaan,

lisää heidän mahdollisuuksiaan, lohduttaa heidän sieluaan, antaa heille ystäviä ja vuodattaa heille rauhan."¹

Se lainaus pysäytti minut. Samoin teki eräs pyhien kirjoitusten kohta, jonka luin Mormonin kirjasta: "Ja jos ihmislapset pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät ja vahvistaa heitä ja järjestää keinot, niin että he voivat täyttää sen, mitä hän on käskennyt heidän tehdä" (1. Nefi 17:3).

Tämän lainauksen ja pyhien kirjoitusten kohdan avulla sekä ystäväni ja perheen tuella päätin palvella lähetystyössä, ja minut kutsuttiin palvelemaan Cochabamban lähetyskentällä Boliviassa.

Palveleminen lähetystyössä on ollut paras valinta, minkä olen koskaan tehnyt. Näin palvellessani lukemattomia siunauksia, kuten siunauksen oppia nopeasti espanjaa.

Herra siunasi myös perhettäni. Kun olin lähetystyössä, sain vanhemmiltani sähköpostiviestin, jossa he kertoivat minulle, että isoveljeni oli käynyt kirkossa ensimmäisen kerran 12 vuoteen.

Myöhemmin hän muutti työaikojaan, jotta hän pääsisi kirkkoon joka sunnuntai, ja hän asetti tavoitteeksi lukea Mormonin

kirjan. Myös pikkuveljeni, jolla oli ollut vaikeuksia, teki muutoksia elämässään ja vahvisti uskoaan. Serkkuni tuli jälleen aktiiviseksi ja alkoi käydä temppelissä joka viikko kasteilla kuolleiden puolesta. Meitä on todellakin siunattu. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 46, kursivointi lisätty.

Palvella lähetystyössä voi tulla ammattilaiskehonrakentajaksi? Eräs pyhien kirjoitusten kohta ja lainaus, jonka ystäväni jakoi kanssani, auttoivat minua tekemään päätöksen.

OLE *TODEL* TOIMINTAS

Charlotte Larcabal

kirkon lehdet

Ajattele toimintasankarisuosiikkiasi. Valmiina? Nyt! Ajattelitko jotakin hurjapäistä uskalikkoa, joka taistelee ylivoimaisia vastuksia vastaan? Vai kenties sulavakäytöksistä seikkailijaa, jolla on täydellinen kampaus? Tulitko ajatelleeksi ketään pyhistä kirjoituksista?

Entäpä Nefi, Nooa, Abis tai Pietari? He eivät torjuneet sotajoukkoja pelkillä nyrkeillään ja nokkelalla iskulauseella, mutta he olivat sellaisia, joita voisi kutsua *todellisiksi* toimintasankareiksi. He osoittivat uskoa, luottivat Jumalaan ja panivat toimeksi. He ryhtyivät työhön.

Vältteletkö koskaan jonkin asian aloittamista, koska et ole saanut selkeitä yksityiskohtaisia ohjeita? Kenties luokassasi tai koorumissasi on joku, joka ei ole tullut kirkkoon vähään aikaan. Epäröitkö ottaa yhteyttä häneen, koska et ole varma, kuinka se tulisi tehdä? Innoitus on tärkeää,

Eteenpäin ponnisteleminen ei ole penkkiurheilua. Nouse ja ryhdy toimeen!

LINEN ANKARI

ja meidän tulee aina tavoitella sitä. Mutta se ei tarkoita sitä, että istumme odottamassa tekstiviestä enkeliltä, ennen kuin ryhdymme tekemään hyvää. Taivaallinen Isä haluaisi sinun ystäväystyvän siihen henkilöön. Hän haluaa meidän astuvan esiin ja ryhtyvän toimeen!

Mitä jos Nefi, Nooa, Abis ja Pietari olisivat odottaneet? Heillä kaikilla oli vaikeita asioita tehtävänä. Oletetaan, että he olisivat päättäneet istuutua juomaan ja syömään, kunnes olisivat saaneet lisäohjeita. Asiat olisivat menneet aivan toisella tavalla...

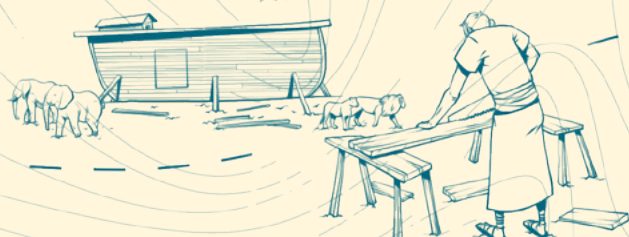
Odotteletko ohjeita?

"Minä odotan ennen kuin menen ja teen sen, mitä Herra on käskennyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä, joten en tee mitään ennen kuin tiedän tarkasti, mistä keinosta on kyse" (kuviteltu versio jakeesta 1. Nefi 3:7).

Pian sen jälkeen kun Lehin perhe oli lähtenyt kotoaan Jerusalemissa, Herra käski Lehin poikia menemään takaisin ja hakemaan levyt Labanilta. Mutta sikäli kuin tiedämme, Hän ei antanut heille mitään vinkkejä siihen, kuinka se tuli tehdä. Nefi ja hänen veljensä tiesivät vain sen, että Herra oli käskennyt heitä hakemaan levyt. Tuntuuko sinusta koskaan siltä, ettei sinulla ole aavistustakaan, kuinka tehdä se, mitä sinulta odotetaan? (Ehkäpä siinä on yksi syy siihen, miksi Laman ja Lemuel valittivat!) Nefin piti siis käyttää päätään ja osoittaa uskoa sekä ryhtyä toimeen. Mutta entä jos hän olisi odottanut ja vitkastellut? Mitä jos Nefi olisi kieltäytynyt hievahtamasta, kunnes Jumala antaisi hänelle suunnitelman? Levyjen hankkiminen oli vaikeaa! Hän ja hänen veljensä yrittivät kaksi kertaa ja epäonnistuivat! Mitä jos Nefi olisi vain lypsähtänyt Jerusalemin muuria vasten ja odottanut, että Jumala kertoisi hänelle, mitä tehdä?

Levyt saattaisivat yhä olla Labanin aarre-kammiossa. Onneksi Nefi ei odottanut.

Sen sijaan hän seurasi Henkeä, "edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä. *Kuitenkin minä kuljin eteenpäin.*" (1. Nefi 4:6–7, kursivointi lisätty.) Hän ei jäänyt odottamaan, eikä hän antanut niiden asioiden, joita hän ei tiennyt, pysäyttää häntä. Hän tiesi, että Jumala järjestäisi keinon, ja hän oli oikeassa. Kun Nefi oli lähtenyt liikkeelle, ryhtynyt toimeen ja ponnistellut eteenpäin, Herra johdatti ja auttoi häntä.

Mutta miksi?

"Nooa asetti kyseenalaiseksi kaiken, mitä Herra oli häntä käskenyt" (kuviteltu versio jakeesta 1. Moos. 7:5).

Toisinaan Jumala antaakin tarkat ohjeet. Otetaan esimerkiksi Nooa. Kun Jumala käski Nooaa rakentamaan arkin, Hän antoi mitat, selitti, mitä materiaaleja tuli käyttää, ja jopa antoi Nooalle matkustajaluettelon. Ehkäpä sinäkin olet saanut senkaltaisia tarkkoja kehotuksia, ja me kaikki olemme saaneet täsmällisiä käskyjä, kuten periaatteet *Nuorten voimaksi* -lehtisessä. Mutta silloinkin kun tiedät tarkasti, mitä sinun tulee tehdä, epäröitkö *silti* joskus? Tunnetko joskus kiusausta asettaa Herran ohjeet kyseenalaisiksi sen sijaan että tottelisit Häntä?

Entä jos Nooa olisi kuullut Herraa ja sitten sanonut: "Mutta miksi? Minä en tajua." Mitä jos hän olisi oikaissut sohvalle ja kieltäytynyt liikahtamasta, kunnes hän ymmärtäisi tarkalleen, *miksi* Herra lähettäisi tulvan – miettien koko ajan, olivatko ohjeet tosiaan tulleet Jumalalta?

Tulva olisi tullut, mutta olisiko ollut arkkia? Entä miten olisi käynyt ihmisluvun? On *todella* hyvä juttu, ettei Nooa istunut kädet ristissä ja asettanut kaikkea kyseenalaiseksi.

Sen sijaan hän "teki niin kuin Herra oli häntä käskenyt" (1. Moos. 7:5). Hän ei epäillyt vaan toimi uskossa. Jos kysymykset esitetään oikeassa hengessä, ne ovat hyvä asia. Ne voivat auttaa meitä kasvamaan ja johtavat meidät suuremman totuuden ääreen. Mutta kun kieltäydymme tekemästä mitään, ennen kuin saamme haluamamme vastaukset, kyseleminen voi toimia esteenä. Nooalla saattoi olla kysymyksiä, mutta hän ei antanut niiden pysäyttää itseään. Vaikka se tuntuikin oudolta, hän rakensi aluksen kuivalle maalle, kokosi kaikki eläimet ja sulki perheensä arkkiin. Ja kun alkoi sataa, hän oli luultavasti oikein iloinen siitä, että oli tehnyt niin. Nooa toimi uskossa, ja Jumala siunasi häntä ja koko hänen perhettään.

Peräännytkö ja seuraat sivusta?

"Nähdessään kaikkien Lamonin palvelijoiden kaatuneen maahan – hän tiesi, että kyseessä oli Jumalan voima; ja arvellen, että – tämän näyn näkeminen saisi [muut] uskomaan Jumalan voimaan; sen tähden hän perääntyi

ja toivoi jonkun muun kokoavan ihmiset paikalle" (kuviteltu versio jakeesta Alma 19:17).

Abis oli lamanilainen nainen. Hän oli kokenut kääntymyksen Herraan monta vuotta aikaisemmin, mutta koska hän eli epäuskoisten lamanilaisten keskuudessa, hän piti uskonsa salassa. Kun Ammon opetti kuningas Lamoni evankeliumia, Herran voima sai kuninkaan ja tämän perhekunnan valtaansa. Abis ymmärsi, että tässä oli hänen ystävilleen ja läheisilleen tilaisuus nähdä Jumalan voima ja alkaa uskoa siihen. Hänen olisi itse koottava ihmiset todistamaan ihme omin silmin.

Mutta entä jos hän ei olisi tehnyt sitä? Sen jälkeen kun hän oli vuosia piilotellut uskoaan, kiiruhtaminen talosta taloon kertomaan asiasta kaikille oli luultavasti hieman pelottavaa! Oletko koskaan tuntenut kehotusta puhua rohkeasti, mutta alkanut sitten jännittää asiaa? Uskonkäsitksistä kertominen voi olla vaikeaa! Entä jos Abis olisi vain perääntynyt ja toivonut, että ihmiset sattuisivat itseksensä tulemaan paikalle? Tai että joku muu sanoisi jotakin?

No, silloin ketään ei olisi kerääntynyt näkemään, kuinka kuningas Lamoni ja hänen perhekuntansa makasivat maassa kuin kuolleina tai kuinka he paranivat ihmeenomaisesti. He eivät olisi olleet paikalla kuulemassa, kun kuningas Lamoni, kuningatar ja Ammon opettivat evankeliumia.

Onneksi Abis ei perääntynyt. Sen sijaan hän "juoksi talosta taloon ilmaisten sen ihmisille" (Alma 19:17, kursivointi lisätty). Hänellä oli todistus Herrasta, eikä hän antanut pelon pysäyttää itseään. Hän ei odottanut, että joku muu sanoisi jotakin. Kun hän sai tilaisuuden, hän ei epäröinyt – hän juoksi! Abis toimi, ja Herra siunasi häntä niin että hän näki monen maanmiehensä kokevan kääntymyksen evankeliumiin (ks. Alma 19).

Kuunteletko maailmaa?

"Tule!" sanoi Jeesus. Pietari istui veneessä, eikä hän kävellyt vettä pitkin Jeesuksen luo." (Kuviteltu versio jakeesta Matt. 14:29.)

Kalastajana Pietari tiesi paljon veneistä. Pietari tiesi esimerkiksi, että kun järvellä raivoaa myrsky, silloin täytyy pysyä veneessä. Hän tiesi, että ihmiset, jotka astuvat veteen, uppoavat välittömästi. Osaatko kuvitella, mitä hän varmasti-kin ajatteli, kun hän näki Kristuksen kävelevän vettä pitkin?

Mutta entä jos Pietari olisi jäänyt veneeseen? Kaikki tietävät, etteivät ihmiset pysty kävelemään vettä pitkin. Mitä jos Pietari olisi keskittynyt siihen, mitä maailma "tiesi"? Toisinaan Kristuksen ja Hänen profeettojensa opetukset tuntuvat

olevan ristiriidassa sen kanssa, mitä maailma sanoo. Ja maailma on vakuuttava ja sitä on helppo kuunnella. Mitä jos Pietari olisi sanonut Kristukselle, että vettä pitkin käveleminen oli epätieteellistä tai järjenvastaista? Mitä jos Pietari olisi ollut niin peloissaan, ettei olisi astunut pois veneestä kävelläkseen Kristuksen luo?

Häneltä olisi jäänyt väliin uskomaton kokemus Mestarin seurassa. Hän olisi menettänyt tilaisuuden vahvistaa uskoaan, ja hän olisi saattanut miettiä uskoaan myöhemmin, kun hän tarvitsi päättäväisyyttä. Onneksi Pietari ei jäänyt veneeseen. Aalloista, myrskystä ja vesillä liikkumisen tuomasta kokemuksestaan huolimatta Pietari halusi astua pois veneestä ja kävellä Kristuksen luo. Kaikesta siitä huolimatta, mitä maailma ”tiesi”, Pietari käveli vettä pitkin. Silloinkin kun hän horjui, Kristus oli valmiina tarttumaan häneen (ks. Matt. 14:28–31).

Minäkö? Toimintasankari?

Sinut on lähetetty tänne ollaksesi oman toiminnantäyteisen elämäsi toimintasankari! Se ei tarkoita sitä, että hyppisit räjähtävistä rakennuksista tai ajaisit pakoautolla joka päivä. Se tarkoittaa sitä, että teet valintoja, ryhdyt toimeen ja ponnistelet eteenpäin.

Herra opettaa, että meidän ”tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta”. Hän ei sano täsmälleen, mikä sen hyvän asian tulisi olla, vaan sen sijaan Hän haluaa meidän tekevän ”paljon omasta vapaasta [tahdostamme] ja [saavan] aikaan paljon vanhurskautta” (OL 58:27). Se merkitsee sitä, että Hän luottaa sinun tekevän omat valintasi ja päättävän, kuinka saat aikaan vanhurskautta. Usein apua tulee, kun olemme osoittaneet uskoa ja ottaneet ne ensimmäiset askeleet.

Herra on aina valmiina johdattamaan meitä, kun tarvitsemme sitä, mutta jos kieltäydyt toimimasta ja ponnistelemasta eteenpäin omin voimin ja odotat Jumalan käskevän sinua jokaisessa pienessä asiassa, olet laiska etkä viisas palvelija (ks. OL 58:26). Ja kukapa haluaisi olla laiska palvelija, kun voi olla toimintasankari? ■

Pyhien kirjoitusten tutkiminen on minulle vaikeaa. Miksi niitä on niin tärkeää tutkia?

Tämän vuoden toimintailtojen johtoihteesta olet oppinut, kuinka tulee ponnistella eteenpäin lujana Kristuksessa (ks. 2. Nefi 31:20). Tässä pyhien kirjoitusten kohdassa opetetaan, että eteenpäin ponnisteluun sisältyy se, että kestitsee itsensä Kristuksen sanalla. Miksi se on tärkeää? Seuraavassa on muutamia keinoja, joilla pyhien kirjoitusten tutkiminen auttaa meitä ponnistelemaan eteenpäin:

- Presidentti Thomas S. Monson on opettanut, että ”jos tutkitte ututterasti pyhiä kirjoituksia, niin voimaanne vastustaa kiusausta ja saada Pyhän Hengen ohjausta kaikessa, mitä teette, lisätään” (”Ole paras itsesi”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 68).
- Voit saada todistuksen ja vahvistaa uskoasi, kun rukoillen tutkit pyhiä kirjoituksia. Se, että tutkit erityisesti Mormonin kirjaa ja hankit todistuksen sen totuudesta, auttaa sinua tietämään, että Jeesus on Kristus, että Joseph Smith oli profeetta ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on tosi. (Voit saada lisää tietoa näistä lupauksista Mormonin kirjan johdannosta.)
- Voit saada pyhistä kirjoituksista henkilökohtaista innoitusta ja vastauksia kysymyksiisi. Kun Jumala puhuu sinulle pyhien kirjoitusten välityksellä ja Henkensä kautta, voit saada varmuutta ja voimaa ponnistella eteenpäin yli kaikkien kohtaamiesi esteiden.
- Kenties tärkein syy tutkia pyhiä kirjoituksia on se, että saat opetusta Jeesuksesta Kristuksesta ja siitä, kuinka voit noudattaa Hänen esimerkkiään ja opetuksiaan. Niiden periaatteiden mukaan eläminen, joista luet, auttaa sinua tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaiseksi.

Vastauksia kysymyksiini

Jos minulla on kysymyksiä, tiedän, että voin kääntyä pyhien kirjoitusten puoleen ja löytää vastauksia. Ne ovat Herran sanoja, eikä Hänen oppinsa koskaan muutu. Tiedän, että kohtasinpa mitä tahansa vastustusta, pyhät kirjoitukset ovat aina valmiina antamaan minulle vastauksia. Ne vastaavat myös kysymyksiini siitä, mikä on kirkon kanta moniin aiheisiin. Tiedän, että jos luen huolellisesti pyhiä kirjoituksia, ne auttavat minua saamaan luokseni Pyhän Hengen, joka auttaa minua erottamaan oikean väärästä.

Emily A., 17, Washington, USA

Jumalan rakkaus

Pyhien kirjoitusten voiman, esimerkin ja opetusten avulla olen pystynyt olemaan herkkä Pyhälle

Hengelle. Pyhissä kirjoituksissa on jumalallista voimaa, jolla Jumala voi johdattaa ja opettaa meitä. Joten aina kun tunnet olevasi yksin tai hylätty, lue pyhiä kirjoituksia. Muista sitten, että sinun Isäsi taivaassa on säilyttänyt ne erityisesti sinua varten, jotta voisit tietää, että Hän rakastaa sinua.

Scott H., 19, Wisconsin, USA

Hyvyys ja valo

Aloin ensimmäistä kertaa lukea Mormonin kirjaa, kun siirryin mehiläisten luokkaan. Luin sen kannesta kanteen ja ajattelin, että se oli siinä. Mutta olin väärässä. Elämästäni tuntui puuttuvan jotakin. Niinpä päätin alkaa lukea sitä uudelleen, tällä kertaa kiinnittämällä siihen tarkempaa huomiota. Niin tehdessäni elämäni täyttyi valolla, joka oli käynyt hämäräksi sen jälkeen kun

olin lopettanut Mormonin kirjan lukemisen. Ymmärsin enemmän ja opin todella rakastamaan sitä. Lue sitä koko ajan, niin varmistat itsellesi elämän täyynnä hyvyttä ja valoa.

Kellie M., 15, Utah, USA

Taakkani kävivät keveiksi

Eräänä kouluvuonna aloin tuntea, kuinka elämän aiheuttama stressi kuormitti minua. Yhtenä tällaisena rasittavana päivänä rukoilin ja luin Mormonin kirjaa kymmenen minuuttia. Lukiessani tunsin uskomattoman lämmön täyttävän sydämeni. Tunsin olevani rakastettu, mieleni ylentyvän ja olevani onnellinen koetuksistani huolimatta. Tunsin uskomatonta rauhaa, jota en ollut tuntenut koskaan aiemmin. Tästä kokemuksesta viimein ymmärsin, mitä Vapahtaja tarkoitti, kun Hän sanoi: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille.” (Joh. 14:27.) Muutaman seuraavan viikon aikana sain tämän saman kokemuksen useita kertoja, ja se sai minut kulkemaan eteenpäin läpi vaikeuksieni.

Chloe K., 18, Wisconsin, USA

Voimaa muuttua

Aikaisemmin minulla ei oikeastaan ollut todistusta Mormonin kirjasta, mutta kun rukoilin vilpittömästi johdatusta Pyhältä Hengeltä, sain suurenmoisia tuntemuksia Mormonin kirjaan liittyen. Minulla oli jo halu tietää, että kirja on totta, joten aloin lukea ja tutkia sitä rukoillen. Rivi rivin päälle, opetus opetuksen päälle sain henkilökohtaisen ilmoituksen siitä, että kirja on totta (ks. 2. Nefi 28:30). Minä rakastan Mormonin kirjaa. Vaalin

opetuksia, joita saan sitä tutkiessani. Mormonin kirjassa on voimaa, joka voi johtaa meidät muuttumaan parempaan suuntaan.

Ariel Candawan T., 18, Filippiinit

Kiusausten voittaminen

Pyhien kirjoitusten tutkiminen auttaa minua elämään evankeliumin mukaan koulussa. Olen juuri aloittamassa yläasteen, ja siellä on paljon huonoja asioita ja kiusauksia. Kun minun on vaikea vastustaa kiusausta, yritän lukea pyhien kirjoitusten kertomuksia, niin että löydän vastauksia vaikeuksiini. Se auttaa minua karkottamaan kiusauksen ja kääntymään evankeliumin puoleen.

Blake C., 12, Idaho, USA

Voimaa pyhistä kirjoituksista

Tämä on ensimmäinen yritykseni lukea Mormonin kirja. Luvut, joista pidän eniten, ovat 2. Nefi 25–33. Tähän mennessä ne ovat vahvistaneet minua eniten. Alkeisyhdistyksen laulu ”Voimaa pyhistä kirjoituksista” ei ole koskaan pitänyt näin hyvin paikkaansa

TIEDON LÄHDE

”Meillä tulee olla joka päivä hengellisen tiedon saamisen nälkä ja jano. Tämä henkilökohtainen toimintatapa pohjautuu tutkimiseen, mietiskelyyn ja rukoukseen. Meillä saattaa olla joskus houkutus ajatella: ’Minun ei tarvitse tutkia pyhiä kirjoituksia tänään, sillä olen lukenut ne kaikki aiemmin.’ –

Mutta evankeliumi on tiedon lähde, joka ei koskaan ehdy. – Jokaisessa pyhien kirjoitusten jakeessa on aina jotakin uutta, minkä voi oppia ja tuntea.”

Piispa Gérald Caussé, johtava piispa, ”Onko se teistä yhä ihmeellinen?”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 99.

kohdallani. Todistan Mormonin kirjan olevan totta ja neuvon ehdottomasti sinua tutkimaan sitä joka päivä.

Sariah J., 13, Arizona, USA

UUSI KYSYMYS

”Olen rukoillut jotakin tärkeää, mutta en tiedä, olenko saanut vastauksen. Miten tunnistan sen?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva 15. tammikuuta 2017 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta ”Submit an Article” [Lähetä artikkeli]) tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Sisällyttä vastaukseesi seuraavat tiedot: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempasi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Anna muutakin kuin lahjoja

Millainen antaja haluat olla?

Emmaline R. Wilson

Joulussa on kyse Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta ja antamisen hengestä. Vaikka lahjojen antaminen ja saaminen voi olla mahtavaa, muista, että voimme antaa paljon muutakin kuin vain aineellisia lahjoja. Joka päivä me voimme antaa aikaamme, kykyjämme ja ystävällisyyttämme – ja ne ovat vain muutamia niistä merkityksellisistä tavoista, joilla voimme palvella.

Kuinka hyvin siis keskityt epäitsekääseen antamiseen? Testaa vastaamalla tähän kyselyyn.

1

Valmistaudut lähtemään kouluun. Äiti pyytää sinua tulemaan aamupalalle, ja hän on ehtinyt valmistaa lempiaamupalaasi. Mitä teet?

- A.** Huudat: "En ole vielä valmis!" ja sitten valmistaudut rauhassa, syöt aamupalan myöhässä etkä ehdi bussiin, joten äidin täytyy viedä sinut kouluun.
- B.** Syöt aamupalan nopeasti ja ryntäät ovesta. Äiti tekee aina kaikkea sellaista – niinhän äidit tekevät.
- C.** Kiität äitiä, laittaudut valmiiksi ripeästi ja ehdit syömään aamupalan perheesi kanssa.

2

Kello on 10.00 ja opettajasi aikoo pitää teille kokeen. Et tunne kovinkaan hyvin oppilasta, joka istuu vieressäsi, mutta huomaat, että hän kaivelee kuumeisesti reppuaan. Mitä teet?

- A.** Et välitä hänestä. Olet itsekin hätääntynyt ja yrität ehtiä kertaamaan asioita koetta varten.
- B.** Toivotat hänelle onnea kokeeseen.
- C.** Kysyt häneltä, etsiikö hän jotakin. Kun kuulet hänen tarvitsevan kynää, annat hänelle yhden omistasi. "Voit pitää sen", sanot hänelle hymyillen.

3

Koulun jälkeen yhdellä jalkapallojoukkueenne kaverilla on vaikeuksia pallon hallitussa kuljettamisessa – mikä on sinun vahvuutesi. Hän tulee treenien jälkeen luoksesi ja kysyy, voitko auttaa häntä. Mitä sanot?

- A.** Sanot hänelle, että sinulla on liian kova kiire. Ehkä jonakin toisena päivänä.
- B.** Suostut vastahakoisesti, syötät hänelle pallon muutaman kerran, annat yhden pikaisen vinkin ja sitten kiiruhdat viettämään aikaa ystäväsi parissa.
- C.** Käytät useita minuutteja siihen, että annat hänelle vinkkejä, ja sovit toisen ajankohdan, jolloin harjoittelette yhdessä.

4

Puoli kuudelta äitisi jättää sinut kaupan luo, jotta voit ostaa joululahjan siskollesi. Mitä hankit hänelle?

- A.** Helppo juttu. Menet suoraan sen uuden koripallon luo, josta olet haaveillut jo kuukausia. ... Siskosikin varmaan pitää siitä, eikö niin?
- B.** Ostat halvimman tavarän hänen toivomusluettelostaan – hän ei pety, eikä se edes maksa paljon.
- C.** Etsit hänen lempikirjailijansa uusimman kirjan. Maltat tuskin odottaa, että näet innon siskosi kasvoilla, kun hän avaa paketin!

On aika käydä nukkumaan, ja olet aivan väsynyt. Et tosin ole vielä lukenut pyhiä kirjoituksiasi. Mitä teet?

A. Ajattelet, että sunnuntaina luit tämänkin päivän edestä.

B. Kun etsit pyhiä kirjoituksiasi, löydät lempiromaanisi. Puoli tuntia myöhemmin muistat pyhät kirjoitukset ja luet nopeasti yhden lyhyen jakeen ennen kuin sammutat valot.

C. Huomaat sekä pyhät kirjoitukset että lempiromaanisi, mutta päätät antaa taivaalliselle Isälle etusijan ja pidät pikaisen rukouksen ennen kuin aloitat lukemisen. Kirjoitat tutkimisen aikana muistiin ajatuksiasi ja kiität Häntä jälleen rukouksessa ennen kuin käyt nukkumaan.

TULOKSET!

Jos vastasit useimmiten **A**, voisit kääntää huomiotasi hieman enemmän muihin. Muista, että muille antaminen ja muiden palveleminen tuo enemmän onnea kaikille osapuolille (ks. Matt. 25:34–46).

Jos vastasit useimmiten **B**, mieti sitä, että ”lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa” (Matt. 10:8). Ajattele, kuinka se, että annat auliimmin, voi auttaa sinua kokemaan vieläkin enemmän iloa.

Jos vastasit useimmiten **C**, jatka samoin. Tekosi osoittavat todellista joulun henkeä.

Mieti, kuinka tänä joulunaikana voit antaa sydämellisiä lahjoja lähipiirissäsi oleville. Riippumatta siitä, mitä kykyjä sinulla on, voit löytää keinon osoittaa tunteitasi rakkautta ja kiitollisuutta muille niin sillä, mitä lahjoja annat, kuin sillä, kuinka annat niitä joka päivä. Antamisesta tulee siunaus eikä taakka, kun ymmärrämme, että palvelemalla muita me oikeastaan palvelemme taivaallista Isäämme (ks. Moosia 2:17). ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

LAHJAKSI ANTAKAA

”Rukoilen, että toisten tunteet koskettaisivat meitä, että me antaisimme omastamme tunteita pakkoa tai odottamatta saavamme siitä hyötyä, ja että tietäisimme, että uhrauksestamme tulee suloinen, kun pidämme suuressa arvossa sitä iloa, jonka se tuo jonkun toisen sydämeen.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Hanki lahjoja tulevaa perhettäsi varten”, *Liahona*, tammikuu 2014, s. 49.

Tätä lähetystyöpalvelua MINÄ TARVITSIN

Olen kirkon jäsen, mutta minäkin tarvitsin lähetysaarnajia.

Gabriel Costa Silva

Kun täytin 17 vuotta, kaikki ystäväni olivat hävinneet. He olivat muuttaneet muualle, palvele-
massa lähetystyössä tai vain lakanneet olemasta ystäviäni. Vaikka minulla oli perheeni, tunsin silti itseni yksinäiseksi. Tunsin, etten saanut mitään tukea kotini ulkopuolelta, enkä kuu-
lunut muiden joukkoon edes silloin, kun yritin.

Eräänä päivänä seurakuntaamme osoitetut uudet lähetysaarnajat ilmestyivät kotiimme esitelläkseen itsensä. He kysyivät, kuinka he voisivat olla meille avuksi. En välittänyt heidän kysymyksestään, koska ajattelin vain sitä, miten surullinen ja yksinäinen olin. Sitten lähetysaarnajat sanoivat, että heistä olisi mukavaa, jos auttaisın heitä joillakin heidän opetuksistaan. Olin yllättynyt! Miksi he pyytäisivät apua joltakulta, joka ei selvästikään ollut missään parhaassa tunnetilassa?

Suostuin kuitenkin ja menin joillekin opetuksille heidän kanssaan. Sen lisäksi, että lähetysaarnajat auttoivat ihmisiä, joita he opettivat, heillä oli myös hyvä vaikutus minuun.

Kun toinen lähetysaarnajavanhimmista sai siirron, oivalsin, että elämäni oli kohentunut siitä lähtien kun olin alkanut viettää aikaa lähetysaarnajien kanssa. Minulla ja seuraavalla

lähetysaarnajavanhimmalla, joka tuli alueelle, oli paljon yhteistä, ja vietin edelleen aikaa lähetysaarnajien kanssa. He kannustivat, opettivat ja tukivat minua. Vaikeina päivinä he auttoivat mielialani kohottamisessa. Kielimuurista ja lähetysaarnajien

kiireisestä aikataulusta huolimatta he pyrkivät auttamaan minua. He auttoivat minua ymmärtämään, etten ollut yksin. Taivaallinen Isä ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus huolehtivat minusta ja auttoivat minua muiden välityksellä.

Kun se uusi lähetysaarnajavanhin lähti, kiitin häntä siitä, että hän oli ollut välineenä Herran käsissä minun pelastamiseksi. Olen kiitollinen siitä, että hän tuli sille nimenomaiselle lähetyksentälle, koska hän oli siunauksena minulle.

Ennen tuota aikaa minulla oli tuskin minkäänlaista halua palvella lähetystyössä, mutta kun seurasin näitä lähetysaarnajia, haluni palvella kasvoi. Aloitan pian oman lähetystyöpalveluni ja toivon, että voin antaa kaikkeni Herralle, kuten ne lähetysaarnajat antoivat.

Ennen kuin se ensimmäinen lähetysaarnajapari tuli kotiimme, muistan, kuinka eräänä iltana tunsin yksinäisyyttä ja rukoilin. Pyy-sin koko sydämestäni Jumalaa lähettämään edes yhden ystävän minulle avuksi ja tueksi. Herra vastasi rukoukseeni odottamattomalla tavalla – lähettämällä lähetysaarnajat. Tiedän, että Jeesus Kristus elää ja että lähetysaarnajat ovat Hänen palvelijoitaan. ■

Kirjoittaja asuu São Paulossa Brasiliassa.

ÄLÄ VIIVYTTELE

Paimenet kuulivat sanoman ja "lähtivät kiireesti"
Jeesuksen luo. Niin sinäkin voit tehdä.

(Ks. Luuk. 2:15-16.)

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

KUINKA OLLA KÄRSIVÄLLINEN

Odottaminen voi olla vaikeaa. Lapset tietävät sen, ja niin tietävät aikuisetkin. Me elämme maailmassa, jossa on pika-ruokaravintoloita, pikaviestimiä, suoraistopalveluja sekä välittömiä vastauksia kaikkein tyhjämpäiväisimpiin tai syvällisimpiin kysymyksiin. Emme pidä odottamisesta. Joistakuista tuntuu jopa, että heidän verenpaineensa nousee, kun heidän kassajononsa ruoka-kaupassa etenee hitaammin kuin jonot muilla kassoilla heidän ympärillään.

Kärsivällisyys – **kyky antaa mielitekojemme jäädä odottamaan joksikin aikaa** – on kallisarvoinen ja harvinainen hyve. Haluamme mitä haluamme, ja haluamme sen nyt. Sen vuoksi pelkkä ajatuskin kärsivällisyydestä saattaa tuntua epämiellyttävältä ja toisinaan karvaalta.

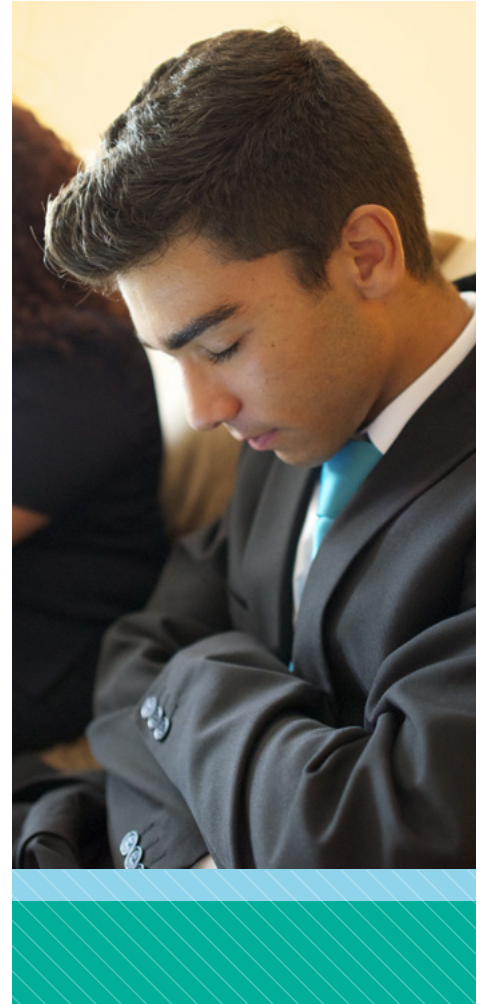
Ilman kärsivällisyyttä emme kuitenkaan voi miellyttää Jumalaa – meistä ei voi tulla täydellisiä. Kärsivällisyys on todellakin puhdistava prosessi, joka hioo ymmärrystä, syventää onnea, keskittää toimia ja tarjoaa toivon rauhasta.

Kärsivällisyys ei ole pelkästään odottamista. Kärsivällisyys ei ole

passiivista alistumista eikä se ole sitä, että pelkojemme vuoksi emme toimi. Kärsivällisyys tarkoittaa **aktiivista odottamista** ja **kestämistä**.

Se tarkoittaa jossakin asiassa pitäytymistä ja kaiken voitavamme tekemistä – työskentelemistä, toivomista ja uskon osoittamista; koettelemusten kestämistä lujana silloinkin, kun sydämemme toiveet lykkääntyvät. Kärsivällisyys ei ole pelkästään kestämistä, se on **kestämistä hyvin!** Kärsivällisyys tarkoittaa pitäytymistä jossakin asiassa loppuun asti. Se merkitsee välittömän tyydytyksen siirtämistä tuonemmaksi tulevien siunausten toivossa. Se tarkoittaa vihan hillitsemistä ja epäystävällisten sanojen lausumatta jättämistä. Se merkitsee pahan vastustamista silloinkin, kun tuo paha näyttää tekevän toisista rikkaita.

Kärsivällisyys tarkoittaa sitä, että hyväksyy sen, mitä ei voi muuttaa, ja kohtaa sen rohkeasti, arvokkaasti ja uskoen. Se merkitsee sitä, että on ”halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee hyväksi panna [meidän kannettavaksemme], niin kuin lapsi alistuu isänsä tahtoon” (Moosia 3:19).

Viime kädessä kärsivällisyys tarkoittaa sitä, että on ”**vahva ja luja ja järkkymätön Herran käskyjen pitämisessä**” (1. Nefi 2:10) jokaisen päivän jokaisena hetkenä, silloinkin kun se on vaikeaa.

Kärsivällisyyden työ kiteytyy tähän: pitääkää käskyt, luottakaa Jumalaan, taivaalliseen Isäämme, palvelkaa Häntä sävyisyydessä ja Kristuksen kaltaisessa rakkaudessa, osoittakaa uskoa ja toivoa Vapahtajaan älkääkös koskaan antako periksi. Ne asiat, joita opimme kärsivällisyydestä, jalostavat luonnettamme, kohottavat elämäämme ja lisäävät onnellisuuttamme. Ne auttavat meitä tulemaan meidän Mestariimme Jeesuksen Kristuksen uskollisiksi opetuslapsiksi. ■

Huhtikuun 2010 yleiskonferenssipuheesta.

Erilainen jouluku

Se, ettei näkisi äitiä, olisi vaikeaa, mutta jouluku voisi silti olla hyvä.

"Kun tänä vuonna kuvittelet mielessäsi jouluku, muista Hänet" (Children's Songbook, s. 50).

Oli miltei jouluku, mutta Diego ei tuntenut olevansa kovinkaan innoissaan. Tämä olisi ensimmäinen jouluku sen jälkeen kun hänen vanhempansa erosivat. Eikä mikään tuntunut samalta. Hän ja hänen veljensä Samuel eivät edes näkisi äitiä tänä jouluku.

"Kaikki on erilaista", Diego sanoi isälle.

"Tiedän." Isän silmät olivat surulliset.

"Joskus asiat muuttuvat erilaisiksi ennen kuin ne kohenevat."

Hän oli hetken hiljaa ja hymyili sitten. "Jouluku

tulee olemaan tänä vuonna erilainen, mutta se ei tarkoita sitä, etteikö meillä voisi olla hyviä hetkiä. Juhlimmehan silti Vapahtajan syntymää."

Diego nyökkäsi. Se, ettei näkisi äitiä, olisi vaikeaa, mutta ehkä jouluku voisi silti olla hyvä, ihan niin kuin isä sanoi. Diego halusi omalta osaltaan tehdä tästä joulusta onnellisen.

Hän meni omaan huoneeseen miettimään. Toisinaan he olivat tehneet jouluku perheen kanssa palvelutempauksen. Mitä he voisivat tehdä tänä vuonna?

Jane McBride Choate

Perustuu tositapahtumaan

Diego katseli huoneessaan ympärilleen. Hän näki yhden leikki-auton, jolla hän ei enää leikkinyt. Hän nosti sen ja pyöritti sen renkaita. Se oli vielä tosi hyvä. Ehkäpä hän ja isä ja Samuel voisivat antaa joitakin leluja lapsille, joilla ei ollut niitä yhtään! Hän etsi muutamia muitakin leluja ja pani ne auton kanssa kassiin.

Kun Diego oli valmis, hän vei kassin Samuelin huoneeseen. "Voinko auttaa sinua huoneesi siivoamisessa?" hän kysyi. "Se on yllätys isälle."

Samuel nosti katseensa kuvasta, jota hän oli piirtämässä. "Totta kai!"

Pojat siivosivat yhdessä Samuelin huoneen. Diego kertoi Samuelille suunnitelmasta. He etsivät muutamia leluja, joilla Samuel ei leikkinyt, ja laittoivat nekin kassiin.

Kun he olivat valmiita, he kantoivat kassin alakertaan. "Isä", Diego sanoi, "me löysimme leluja, joilla emme enää leiki. Voimmeko antaa ne lapsille, joilla ei ole yhtään leluja?"

Isä näytti iloiseen yllättyneeltä. "Sehän on hieno idea! Viedään ne tänään iltapäivällä vastaanottokeskukseen."

Keskuksessa käyminen oli hauskaa. Diego ja Samuel pääsivät leikkimään muutamien lasten kanssa samalla kun isä jutteli aikuisten kanssa.

Kotimatalla isä kysyi, mitä muuta he voisivat tehdä, jotta tästä joulusta tulisi erityinen.

"Viime jouluna leivoimme naapureille", Diego sanoi.

"Voisimme tosiaan leipoa", isä sanoi. "Käydään ostamassa tarvikkeita piparkakkuja varten."

Samuelin mielestä piparit olivat *erinomainen* ajatus.

Pojat auttoivat isää kaupassa tarvikkeiden ostamisessa. Kotona he valmistivat taikinan ja tekivät pipareita tähti- ja kuusimuotilla. Diego ja Samuel koristelivat piparit keltaisella ja vihreällä värillä. Sitten he veivät pieniä piparipusseja naapureilleen.

Illalla Diego oli väsynyt mutta onnellinen. Hän ja Samuel ja isä olivat tehneet asioita yhdessä perheenä ja olivat auttaneet muita. Isä oli oikeassa. Jouluku oli erilainen, mutta se oli silti hyvä. ■

Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.

ESIMERKKINÄ OLEMINEN

Isäni ei käy kirkossa, mutta kun olen hänen luonaan, yritän pitää käskyt ja esimerkilläni näyttää, kuinka elän Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan.

Dashel P., 6, Colorado, USA

SIUNAUKSIA BLESSYN avulla

Asun Intiassa perheeni kanssa.
Sain suunnitella erityisen joulutoiminnan
koululleni ja kertoa evankeliumista
ystävilleni!

1

**NUORIA
LÄHETYS-
SAARNAAJIA**
Meidän Alkeisyh-
distyksen johto-
henkilöt opetta-
vat, että meidän
tulisi olla lähetyk-
saarnaajia. Joskus
kutsun kirkkoon
ystäviäni. Useim-
miten he sanovat
ei. Ajattelin, että
ehkä olen liian
nuori olemaan
lähetyssaarnaaja.

HEI!
Minun
nimeni on
Blessy!

2

PERHEHAASTE

Sitten yhdessä perheilläsä isä
antoi perheellemme haasteen
kutsua yksi henkilö kirkkoon joka
kuukausi. Halusin tehdä niin,
mutta se oli vaikeaa! Pyysin isää
auttamaan. Hän sanoi, että voisin
rukoilla. Niin teinkin.

3

IDEA

Seuraavana päivänä koulussa rehtori kysyi ideoita koulun joulutoiminnaksi. Minulla oli loistava idea! Kerroin hänelle, että kaikki alkeisyhdistysikäiset lapset voisivat tulla vierailemaan kirkossamme. Rehtori soitti vanhemmilleni, ja he puhuivat piispalle toiminnan suunnittelemisesta. Myös Alkeisyhdistyksemme johtohenkilöt ja lähetyssaarnaajat auttoivat.

4

JÄNNITTÄVÄ PÄIVÄ

Pian toimintapäivä koitti. Samaan aikaan minua sekä pelotti että jännitti. Kun isä vei minut koululle, näin kaikki siellä valmiina lähtöön. Toimintaan tuli melkein 500 oppilasta ja opettajaa!

5

KIRKOSSA YHDESSÄ

Kirkossa katsoimme Jeesuksen Kristuksen syntymästä kertovan videon. Nuoret aikuiset ja lähetyssaarnaajat lauloivat joululauluja. Piispa ja isä pitivät puheen siitä, kuinka Jeesus rakastaa lapsia ja kuinka meidän tulee rakastaa toisiamme. Minä pidin puheen joulusta. Kaikilla oli mukavaa! Koulumme rehtori ja opettajani jopa esittivät lähetyssaarnaajille kysymyksiä.

BLESSYN VINKIT ROHKEUTEEN
KIRKON JÄSENEENÄ

- Rukoile apua.
- Kutsu ihmisiä kirkkoon, vaikka arveletkin heidän sanovan ei.
- Muista, että taivaallinen Isä auttaa sinua.

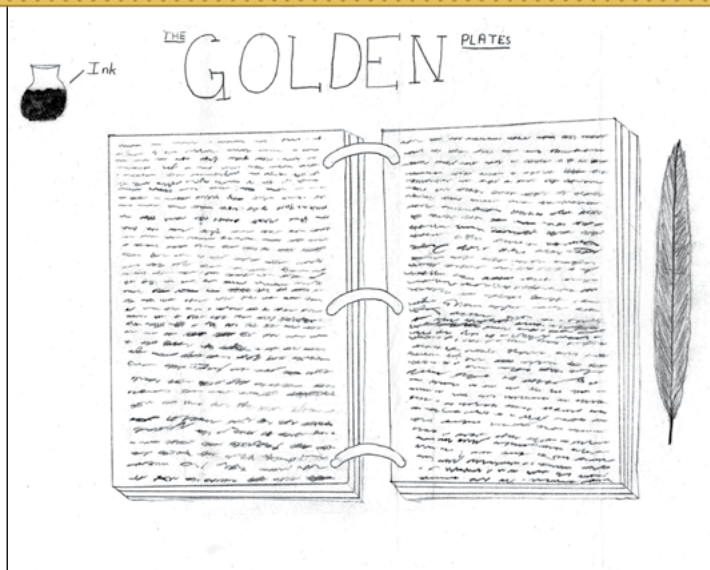
Moronin haaste

Kun Moronin isä Mormon oli kuollut, Moroni kirjoitti kultalevyihin. Hän kirjoitti pappeudesta, sakramentista ja kasteesta. Hän antoi meille haasteen lukea Mormonin kirja ja kysyä taivaalliselta Isältä, onko se totta. Jos rukoilemme ja kuuntelemme vastausta, Pyhä Henki voi kertoa meille, että se on totta. Moroni hautasi levyt maahan, jotta ne pysyisivät turvassa.

Olen lukenut pyhiä kirjoituksia isäni kanssa joka päivä. Se auttaa minua saamaan todistuksen. En anna periksi.

**Spencer P., 10,
Wisconsin, USA**

"Kultalevyt", Jacob D., 11, Nova Scotia, Kanada

Leikkaa, taita ja säilytä tämä haastekortti!

Minä voin ottaa haasteen vastaan!

- ☐ Opettele ulkoa Moroni 10:5.
- ☐ Noudata Moronin haastetta! Rukoile, että Pyhä Henki auttaa sinua tietämään, että Mormonin kirja on totta.
- ☐ Käy sivustolla scripturestories.lds.org katsomassa Mormonin kirjan kertomuksista kertovat videot 53–54.
- ☐ Haastan itseni tekemään seuraavaa:

Tämän kuukauden pyhien kirjoitusten kohdat

Kun luet jonkin näistä pyhien kirjoitusten kohdista, väritä joulukuvasta ne kohdat, joissa on sama numero!

- 1 1. Nefi 11:14–28
- 2 2. Nefi 19:6
- 3 Moosia 15:1–4
- 4 Alma 5:48
- 5 3. Nefi 9:15
- 6 Matteus 1:19–25
- 7 Matteus 2:7–11
- 8 Luukas 1:27–31

Kuvittele mielessäsi talli.

Kun Maria ja Joosef saapuivat Betlehemiin, ainoa majapaikka, jonka he löysivät, oli eläinten talli. Jeesus Kristus syntyi tallissa ja Hänet pantiin seimeen. Paimenet ja tietäjät seurasivat tähteä löytääkseen Jeesuksen. Myös nefiläiset näkivät tämän tähden ja tiesivät, että Jeesus oli syntynyt. Me vietämme joulua muistaaksemme Hänen syntymäänsä. ■

Vanhin
Dale G. Renlund
kahdentoista
apostolin koorumista

Kuinka voin tuntea olevani lähempänä Vapahtajaa?

Voimme kuvitella
mielessämme Betlehemissä
tallin, jossa Hän syntyi.

Voimme muistaa, kuinka
Hän kärsi meidän
puolestamme, jotta me
voimme saada anteeksi.

Voimme muistaa
Häntä, kun nautimme
sakramentin.

Voimme tietää, että Vapahtaja
on lähellä koko ajan.

*Puheesta "Jotta -- voisin vetää kaikki ihmiset
luokseni", Liahona, toukokuu 2016, s. 39–42.*

Erityinen todistaja -kortit

Näiden korttien avulla opit lisää asioita ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenistä. Voit myös kopioida kortit ja tehdä muistipelin. Voit tulostaa lisää näitä sivuja osoitteesta **liahona.lds.org**.

**Presidentti
Russell M. Nelson**

kahdentoista apostolin koorumista

- Oli sydänkirurgi
- Palveli lääkäriinä Yhdysvaltain armeijassa Koreassa ja Japanissa
- On kymmenen lapsen - yhdeksän tyttären ja yhden pojan - isä

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

- Pakeni perheensä kanssa Länsi-Saksaan sotapakolaisena
- On lentäjä
- Harrastaa hiihtämistä lastensa ja lastenlastensa kanssa

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

- Pelasi koripalloa lukiossa
- Oppi fysiikkaa isältään kodin kellarikerroksessa olleen liitutulun avulla
- Toimi rehtorina Ricks Collegessa (nykyisin Brigham Youngin yliopisto - Idaho)

**Presidentti
Thomas S. Monson**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen kirkon 16. presidentti

- Kutsuttiin 22-vuotiaana palvelemaan piispana seurakunnassa, jossa oli paljon leskeksi jääneitä sisaria
- Työskenteli sanomalehtien julkaisu- ja painotalolla
- Oli lähetysjohtajana Kanadassa

Vanhin Jeffrey R. Holland

kahdentoista apostolin koorumista

- Oli vanhin Cookin lähetystötoverina Englannissa
- Oli töissä kirkon koululaitoksessa
- Oli Brigham Youngin yliopiston rehtori

Vanhin Robert D. Hales

kahdentoista apostolin koorumista

- Varttui New Yorkissa Yhdysvalloissa
- Toimi koulunsa baseball-joukkueen syöttäjänä
- Palveli hävittäjälentäjänä Yhdysvaltain ilmavoimissa

Vanhin M. Russell Ballard

kahdentoista apostolin koorumista

- Sai korkeakoulussa lempinimen ”piispa”, koska noudatti aina korkeita tasovaatimuksia
- Toimi autoliikkeen johtajana
- Kannustaa jäseniä toimimaan lähetyssear-naajina

Vanhin Dallin H. Oaks

kahdentoista apostolin koorumista

- Oli ensimmäisessä työpaikassaan siivoojana radiokorjaamossa
- Opiskeli lakimieheksi ja palveli Utahin korkeinman oikeuden tuomarina
- Oli Brigham Youngin yliopiston rehtori

Voit lukea lisää
kertomuksia profee-
toista ja apostoleista
englanniksi käymällä
sivustolla

**lds.org/prophets-and-
apostles/what-are-
-prophets**

Vanhin Neil L. Andersen
kahdentoista apostolien koorumista

- Varttui maitotilalla Idahossa Yhdysvalloissa
- Palveli lähetysaarnajana ja lähetysohjohtajana Ranskassa
- Oli osaltaan johtamassa mormon.org-sivuston julkaisemista

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolien koorumista

- Leipoi kasvuvuosiin perheelleen leipää
- Osallistui teini-ikässä kumorankukkulian kuvaelmaan
- Palveli lähetystyössä Argentiinassa lähetysohjohtajanaan vanhin Scott

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolien koorumista

- Sai todistuksen rukoustaan yhdessä vanhemman veljensä kanssa
- Toimi yläkoulussa oppilaskunnan puheenjohtajana - varapuheenjohtajana oli hänen tuleva vaimonsa Mary
- Oli kirkon johtotehtävissä Filippiineillä ja Tynnellämerellä

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolien koorumista

- Oli pelinrakentaja lukionsa amerikkalaisen jalkapallon joukkueessa
- Lähetystyössä palveltuaan kasto iisänsä kirkon jäseneksi
- Toimi rehtorina Ricks Collegessa (nykyisin Brigham Youngin yliopisto - Idaho)

Vanhin Dale G. Renlund
kahdentoista apostolien koorumista

- On toiselta etunimeltään Gunnar, mikä tarkoittaa 'urheaa sotilasta'
- Muutti teini-ikäisenä Ruotsiin
- Työskenteli sydänlääkärinä

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolien koorumista

- Palveli lähetysaarnajana ja lähetysohjohtajana Japanissa
- Perusti liikeyrityksen, joka valmistaa kuntoiluvälineitä
- Palveli koko kirkon piispana

Vanhin Ronald A. Rasband
kahdentoista apostolien koorumista

- Oli lähetysohjohtajana New York Cityssä
- Pitiä elämänohjeen lausetta "Ihmiset ovat tärkeimpiä"
- Vhki ensimmäisen MAP-kirkon rakennuksen Tšekin tasavallassa

MEIDÄN SIVUMME

Daniela M., 9, Cortés, Honduras

"Lapsi on syntynyt", Sophia M., 7, Cortés, Honduras

Lohan B., 9, São Paulo, Brasilia

Paola kuuntelee joka päivä Alkeis-yhdistyksen laulujen CD:tä, ja hän on oppinut useita lauluja. Hän pitää kovasti laulusta "Profeettaa seuraa". Hän myös lukee mielellään äidin kanssa kirjaa Mormonin Kirjan kertomuksia. Hiljattain hän kävi muutamien sukulaistensa luona ja kertoi heille kertomuksen Ammonista ja lamanilaisista.

Paola C., 3, Oaxaca, Meksiko

Alkeisyhdistyksen lapset Roomassa Italiassa valmistivat auttavista käsistään joulukuusen.

Moronin erityinen lupaus

Mormonilla oli poika nimeltä Moroni. Mormonin kuoleman jälkeen Moroni kirjoitti kultalevyihin.

Moroni kirjoitti muistiin sakramenttirukoukset. Hän kirjoitti, että kaikki hyvä tulee Jumalalta.

Moroni kirjoitti, että
Jeesus rakastaa kaikkia
lapsia. Hän sanoi, että
me voimme rukoilla
sydämeemme rakkautta.

Moroni antoi erityisen
lupauksen. Hän kirjoitti,
että jos me luemme
Mormonin kirjaa ja
kysymme Jumalalta, niin
Pyhä Henki kertoo meille
sen olevan totta. Sitten
Moroni hautasi levyt
Kumorankukkulaan, jotta
ne pysyisivät turvassa.

Monia vuosia myöhemmin Moroni tuli maan päälle enkelinä. Hän näytti Joseph Smithille, mihin kultalevyt oli haudattu. Jumala siunasi Josephia voimalla kääntää levyissä olevat sanat. Nykyään me voimme lukea Moronin sanat Mormonin kirjasta! ■

Minä rakastan perhettäni

Vanhin
Jeffrey R. Holland
kahdentoista apostolin
koorumista

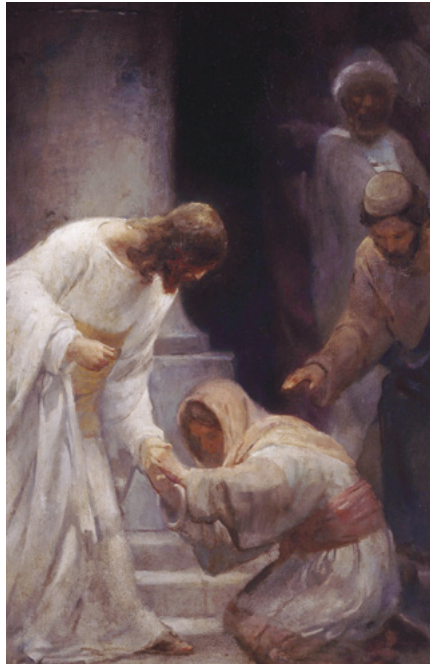
JUMALAN TODELLINEN LUONNE

*Jeesus Kristus oli täydellinen ilmentymä
täydellisen Isän huolenpidosta.*

Sen jälkeen kun monien sukupolvien profeetat olivat yrittäneet opettaa ihmissuvulle Isän tahtoa ja teitä, yleensä huonolla menestyksellä, Jumala viimeisenä yrityksenään saada meidät tuntemaan itsensä lähetti maan päälle ainoan ja täydellisen Poikansa, joka oli luotu Hänen kuvakseen ja kaltaisekseen, elämään ja palvelemaan kuolevaisten joukossa elämän ankarassa arjessa.

Tulla maan päälle täyttämään sellaista tehtävää – olemaan Elohimin asemassa, puhumaan niin kuin Hän puhuisi, tuomitsemaan ja palvelemaan, rakastamaan ja varoittamaan, kärsimään ja antamaan anteeksi niin kuin Hän tekisi – on mittasuhteiltaan niin tyrmistytävä vastuu, että te ja minä emme voi sellaista käsittää. Mutta jumalalliselle lapselle ominaisella uskollisuudella ja päättäväisyydellä Jeesus pystyi sen käsittämään, ja Hän teki sen. Kun sitten kiitosta ja kunniaa alkoi tulla, Hän suuntasi kaiken ihailun nöyrästi Isälle.

”Minun tekoni ovat hänen [Isän] tekojaan”, Hän sanoi vilpittömästi.

”Ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän. Mitä Isä tekee, sitä tekee myös Poika.” [Joh. 14:10; Joh. 5:19.] Toisen kerran Hän sanoi: ”Minä puhun, mitä olen Isäni luona nähnyt” [Joh. 8:38]. – –

Jotkut nykymaailmassa kärsivät ahdistavasta väärinkäsityksestä, joka koskee [Jumalaa, iankaikkista Isäämme]. Heidän keskuudessaan on vallalla taipumus tuntea olevansa etäällä Isästä, jopa vieraantuneita Hänestä, mikäli he lainkaan uskovat Häneen. – – Raamatun virheellisen lukemisen (ja varmasti joissakin tapauksissa virheellisen käännöksen) johdosta he näkevät Isän Jumalan ja

Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen toimivan hyvin eri tavoin huolimatta siitä, että sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa Jumalan Poika on yksi ja sama ja toimii niin kuin Hän aina toimii Isän alaisuudessa, joka itse on ”sama eilen, tänään ja ikuisesti”¹. – –

Niinpä ruokkimalla nälkäisiä, parantamalla sairaita, tuomitsemalla ulkokultaisuuden, rukoilemalla uskoa – siten Kristus näytti meille Isän tavan, Hänen, joka on ”armelias ja laupias, hidas vihaan, kärsivällinen ja täynnä hyvyttä”². Kristus julisti elämällään ja varsinkin kuolemaltaan: ”Tämä, mitä teille osoitan, on *Jumalan* laupeutta, samoin kuin itseni.” Täydellisen Pojan ilmentämissä täydellisen Isän huolenpidossa, Heidän yhteisessä kärsimyksessään ja jaetussa surussaan meidän muiden syntien ja murheiden vuoksi me näemme tämän julistuksen lopullisen merkityksen: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen.” [Joh. 3:16–17.] ■

Puheesta ”Jumalan valtasuuruus”, Liahona, marraskuu 2003, s. 70–73.

VIITTEET

1. Esim. 1. Nefi 10:18; 2. Nefi 27:23; Moroni 10:19; OL 20:12.
2. *Lectures on Faith*, 1985, s. 42.

NÄKEMYKSIÄ

Perhe: selestinen malli

"Perhettä ei ole tarkoitettu ainoastaan siihen, että se saa asiat sujumaan mukavammin täällä maan päällä ja että se hylätään sitten kun pääsemme taivaaseen. Sen sijaan perhe on taivaan *järjestys*. Se on kaiku selestisestä mallista ja Jumalan iankaikkisen perheen jäljittelyä."

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, "Niiden ylistykseksi, jotka pelastavat", *Liahona*, toukokuu 2016, s. 77.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

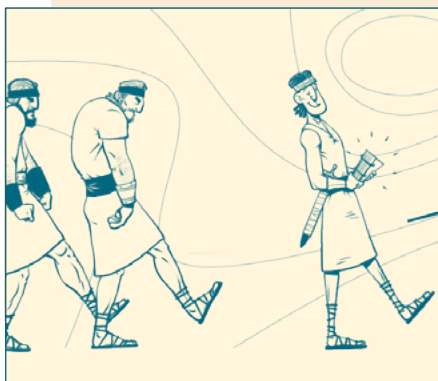
Usko, toivo ja rakkaus – toisiinsa punoutuvat hyveet

s. 44

Emme pinoa uskoa toivon päälle, joka on pinottu rakkauden päälle, kuten pinoamme rakennuspalikoita – näiden tärkeiden hyveiden tulee punoutua yhteen meidän elämässämme, jotta meistä voi tulla Vapahtajan tosi seuraajia.

NUORILLE

OLE **TODELLINEN** TOIMINTASANKARI

s. 52

Kuvittele hetki, että muinaiset profeetat eivät olisikaan olleet niin kuuliaisia kuin he todella olivat. Meidän onneksemme he eivät vain istuskelleet joutilaina, vaan sen sijaan – supersankarien tavoin – he toimivat. Sinäkin voit tehdä niin.

LAPSILLE

Erilainen joulu

s. 64

Diego ei tiennyt, olisiko samaa viettää joulu ilman äitiä, mutta sitten hän keksi idean, jolla voisi tehdä joulusta paremman muille!

